

Tirsdag den 2. april 2013 (D)

1

73. møde

Tirsdag den 2. april 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til justitsministeren om den eskalerende bandekonflikt. Af Peter Skaarup (DF) m.fl. (Anmeldelse 20.03.2013).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om 4-årsfristen i den lægelige videreuddannelse. Af Liselott Blixt (DF) m.fl. (Anmeldelse 20.03.2013).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af regionsloven og lov om kommunernes styrelse. (Bemyndigelse til at fastsætte regler om adgang til at budgettere med generelle reserver). Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager). (Fremsættelse 10.01.2013. 1. behandling 25.01.2013. Betænkning 14.03.2013. 2. behandling 19.03.2013).

4) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om en analyse af reglerne om kommunal deponering. Af Jacob Jensen (V), Morten Marinus (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF). (Fremsættelse 11.12.2012. 1. behandling 29.01.2013. Betænkning 14.03.2013).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om medicinsk udstyr. (Styrkelse af markedsovervågningen m.v. af medicinsk udstyr). Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.03.2013).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring af sundhedsydelser. (Saglighedskrav, påbud om ophør m.v.). Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.03.2013).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og sundhedsloven. (Midlertidig autorisationsfratagelse ved manglende medvirken ved tilsyn og

mulighed for Sundhedsstyrelsen for at stille sundhedsmæssige krav til behandlingssteders virksomhed).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.03.2013).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af lov om virksomhedsansvarlige læger. (Krav om udpegning af virksomhedsansvarlige tandlæger, afvisning af virksomhedsansvarlige læger eller tandlæger, fratagelse af retten til at virke som virksomhedsansvarlig læge eller tandlæge m.v.). Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.03.2013).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø og om ophævelse af lov om arbejdsmiljøcertifikat til virksomheder. (Præcisering af anvendelsesområdet i forhold til psykisk arbejdsmiljø og overførelse af reglerne om certifikat til lov om arbejdsmiljø m.v.). Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen). (Fremsættelse 10.01.2013. 1. behandling 17.01.2013. Betænkning 27.02.2013).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om digital indberetningsløsning til brug for anmeldelse af sygefravær samt anmodning om refusion af sygedagpenge og dagpenge efter barselloven, lov om sygedagpenge og barselloven. (Digital kommunikation om tilskudsordninger m.v.). Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen). (Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 05.02.2013. Betænkning 20.03.2013. Ændringsforslag nr. 3 af 22.03.2013 uden for betænkning af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen)).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Nye muligheder i landdistrikterne for erhverv og helårsboliger, ændring af regler om planlægning i kystområder og til butiksformål, ophævelse af tilvejebringelses- og tilslutningspligt til fællesantenneanlæg og opsætning af panelantenner og tekniskabe i landzone). Af miljøministeren (Ida Auken). (Fremsættelse 07.02.2013. 1. behandling 21.02.2013. Betænkning 20.03.2013).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning, lov om vandløb og lov om forpligtende kommunale samarbejder og om ophævelse af lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet. (Forenklet indberetning af tilsynsresultater angående vandforsyningsanlæg, brugerbetaling ved administration af offentlige pumpelag og ophævelse af kvalitetsstyringsloven m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).
(Fremsættelse 20.03.2013).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven og lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. (Tilbud om en integrationsplan, helbredsmæssig vurdering af nyankomne flygtninge m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 20.03.2013).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Forbud mod fremme af terrorisme i programvirksomhed m.v.).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).
(Fremsættelse 13.03.2013).

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om loft over forældrebetaling i skolefritidsordninger.

Af Rosa Lund (EL) og Lars Dohn (EL).
(Fremsættelse 21.02.2013).

16) Forespørgsel nr. F 34:

Forespørgsel til ministeren for ligestilling og kirke om forholdet mellem stat og kirke.

Af Christian Langballe (DF) m.fl.
(Anmeldelse 20.02.2013. Fremme 22.02.2013).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Johanne Schmidt-Nielsen (EL) m.fl.:

Lovforslag nr. L 201 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Bortfald af krav om, at der lægges vægt på kvoteflygtninges integrationspotentiale).

Stine Brix (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 88 (Forslag til folketingsbeslutning om SU for studerende med handicap og kroniske sygdomme).

Bent Bøgsted (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 89 (Forslag til folketingsbeslutning om, at udlændinge i Danmark skal arbejde på danske løn- og ansættelsesvilkår).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 90 (Forslag til folketingsbeslutning om afgrænsning i forhold til borgere, der er omfattet af serviceloven).

Finn Sørensen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 91 (Forslag til folketingsbeslutning om ret til sygedagpenge på søgnehelldage).

Beslutningsforslag nr. B 93 (Forslag til folketingsbeslutning om, at flygtninge skal have ret til fuld folkepension).

Beslutningsforslag nr. B 95 (Forslag til folketingsbeslutning om, at beskæftigelseskravet for ret til sygedagpenge fra kommunen nedsættes til 13 ugers tilknytning til arbejdsmarkedet og 120 timers beskæftigelse).

Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 92 (Forslag til folketingsbeslutning om et nationalt indeks for livskvalitet).

Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 94 (Forslag til folketingsbeslutning om et nationalt indeks for livskvalitet).

Karin Nødgaard (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 38 (Hvad kan regeringen oplyse om satspuljens fremtidige finansiering, og vil regeringen overveje at ændre på ordningen, så puljen fremover finansieres via finansloven?).

Frank Aaen (EL) og Nikolaj Villumsen (EL):

Forespørgsel nr. F 39 (Hvad er regeringens holdning til bestræbelserne i EU på at indføre en skat på finansielle transaktioner?).

Titlerne på de anmeldte sager vil også fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Formanden for den socialdemokratiske folketingsgruppe, Henrik Sass Larsen, har den 21. marts 2013 meddelt mig, at Jesper Petersen med virkning fra samme dag er optaget i Socialdemokratiets folketingsgruppe.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til justitsministeren om den eskalerende bandekonflikt.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Anmeldelse 20.03.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om 4-årsfristen i den lægelige videreuddannelse.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 20.03.2013).

Kl. 13:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af regionsloven og lov om kommunernes styrelse. (Bemyndigelse til at fastsætte regler om adgang til at budgettere med generelle reserver).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 10.01.2013. 1. behandling 25.01.2013. Betænkning 14.03.2013. 2. behandling 19.03.2013).

Kl. 13:02

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:02

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 108 stemmer.

[For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om en analyse af reglerne om kommunal deponering.

Af Jacob Jensen (V), Morten Marinus (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF).
(Fremsættelse 11.12.2012. 1. behandling 29.01.2013. Betænkning 14.03.2013).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 50 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om medicinsk udstyr. (Styrkelse af markedsovervågningen m.v. af medicinsk udstyr).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.03.2013).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3 og 4, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Liberal Alliance)?

De er også vedtaget.

Jeg forslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring af sundhedsydelser. (Saglighedskrav, påbud om ophør m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.03.2013).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Liberal Alliance)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og sundhedsloven. (Midlertidig autorisationsfratagelse ved manglende medvirken ved tilsyn og mulighed for Sundhedsstyrelsen for at stille sundhedsmæssige krav til behandlingssteders virksomhed).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.03.2013).

Kl. 13:05

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af lov om virksomhedsansvarlige læger. (Krav om udpegning af virksomhedsansvarlige tandlæger, afvisning af virksomhedsansvarlige læger eller tandlæger, frata-

Kl. 13:05

gelse af retten til at virke som virksomhedsansvarlig læge eller tandlæge m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 06.12.2012. Betænkning 19.03.2013).

Kl. 13:06

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø og om ophævelse af lov om arbejdsmiljøcertifikat til virksomheder. (Præcisering af anvendelsesområdet i forhold til psykisk arbejdsmiljø og overførelse af reglerne om certifikat til lov om arbejdsmiljø m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 10.01.2013. 1. behandling 17.01.2013. Betænkning 27.02.2013).

Kl. 13:06

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 13:06

Afstemning**Formanden:**

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1-3 tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om digital indberetningsløsning til brug for anmeldelse af sygefravær samt anmodning om refusion af sygedagpenge og

dagpenge efter barselloven, lov om sygedagpenge og barselloven. (Digital kommunikation om tilskudsordninger m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).
(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 05.02.2013. Betænkning 20.03.2013. Ændringsforslag nr. 3 af 22.03.2013 uden for betænkning af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen)).

Kl. 13:07

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:07

Afstemning

Formanden:

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af beskæftigelsesministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg også det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Nye muligheder i landdistrikterne for erhverv og helårsboliger, ændring af regler om planlægning i kystområder og til butiksførmål, ophævelse af tilvejebringelses- og tilslutningspligt til fællesantenneanlæg og opsætning af panelantennor og tekniskskabe i landzone).
Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 07.02.2013. 1. behandling 21.02.2013. Betænkning 20.03.2013).

Kl. 13:08

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Henrik Høegh som Venstres ordfører.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Henrik Høegh (V):

Tak for det. Jeg vil gerne oplyse Folketinget om en noget usædvanlig udvalgsbehandling i forbindelse med L 192. Efter førstebehandlingen af lovforslaget her i Folketinget blev der vedtaget en tidsplan med en betækningsafgivelse sidst i april. Det er en sag, der har rigtig mange aspekter, og der er rigtig mange interessenter på det her område. Pludselig bliver der, en uge efter at den her tidsplan er ved-

taget, indkaldt til et ekstraordinært udvalgsmøde, og et flertal i udvalget tvinger nu en tidsplan igennem, som siger, at der skal være betækningsafgivelse den 20. marts, altså godt og vel en måned tidligere end det, der ellers ellers uden indsigelser var vedtaget en uge i forvejen.

5 deputationer og 77 spørgsmål blev presset igennem på meget kort tid inden påske. Der ligger også meget landdistriktspolitik på det her område, og Landdistriktsudvalget har haft en begrundet forhåbning om at være med ind over i det her arbejde. Det har der så ikke været tid til. Og nu har vi så i dag anden behandling, og forslaget skal tilsyneladende presses igennem tredje behandling på torsdag.

Jeg har meget svært ved at forstå, hvad der ligger til grund for, at man pludselig skal lave det her lovsjusk og presse det her lovforslag igennem så hurtigt. Hvor er alle de fine ord om god regeringsførelse? Og hvilke partier er det, der ønsker at presse det her lovforslag igennem?

Jeg må anmode om at få forslaget tilbage til udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Kl. 13:10

Formanden:

Jeg bliver lige nødt til at spørge ordføreren. Ordføreren sagde lovforslag nr. L 192. Det er ikke det, vi behandler nu. Det må være lovforslag nr. L 147, der ønskes til fornyet udvalgsbehandling? (Hr. Henrik Høegh (V): Selvfølgelig, ja). Tak.

Hr. Hans Christian Schmidt som privatist.

Kl. 13:10

(Privatist)

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Når jeg har bedt om ordet, er det jo, fordi vi oppe i Udvalget for Landdistrikter og Øer sidebehandler det her lovforslag. Og jeg synes, at vi sådan helt parlamentarisk har et problem, når vi ikke giver hinanden mulighed for at få den tid, vi skal have for at kunne behandle det her lovforslag, og for, at vi bagefter har en mulighed for også at afgive betænkning, stille spørgsmål osv.

Problemet er opstået, fordi vi jo i Landdistriktsudvalget den 4. oktober 2012 gennemgik regeringens lovkatalog og drøftede, hvilke lovforslag udvalget ud fra en landdistriktsynsvinkel skulle behandle. I udvalget besluttede vi så at behandle forslaget til lov om ændring af planloven, jf. det nu foreliggende L 147.

Nu har vi så det problem, at vi i dag har haft miljøministeren i samråd, og vi vil da gerne kvittere for, at ministeren kom med så kort varsel. Men problemet er jo, at vi skal haste det igennem. Det vil sige, at der i grunden først skulle have været frist for spørgsmål i dag, men jeg kan se, at Miljøudvalget allerede senere på dagen afgiver tillægsbetænkning. Og der er jeg bare nødt til at sige, at det er meget, meget uheldigt, at der – når der er to udvalg, der sidebehandler det her forslag – pludselig bliver rykket en hel måned ved tidsfristen. Måske skulle man prøve at kigge lidt på, hvad det var for en tidsplan, der blev meldt ud.

Det var sådan, at den 2. april var der frist for spørgsmål, den 8. april frist for svar, den 21. april frist for betækningsbidrag og den 25. april frist for endelig betænkning. Så rykker man altså lige pludselig hurtigt hele forløbet en måned, uvidt af hvilken grund, og der bliver nu i stedet for den 14. marts frist for spørgsmål, den 18. marts frist for svar, den 19. marts frist for betækningsbidrag, og den 20. marts frist for betænkning.

Det er altså en helt urimelig måde at arbejde på rent parlamentarisk. Hvordan og hvorledes man ellers vil håndtere det – stemme for forslaget eller imod forslaget – er en helt anden historie. Men i selve det parlamentariske arbejde synes jeg, at vi parlamentarikere skylder hinanden at give tid til at kunne arbejde det igennem.

Det er helt utilfredsstillende, at vi har sagt i dag, at man skal stille spørgsmål til miljøministeren, efter hun har været i samråd med os her i formiddag. Og så kan vi se, at Miljøudvalget allerede ikke alene afgiver betænkning, men nu tillægsbetænkning, og at lovforslaget tredjebehandles på torsdag. Det beder jeg bare om at vi som parlamentarikere siger til hinanden altså ikke er en rigtig måde at behandle hinanden på.

Dermed skal jeg selvfølgelig også opfordre til, at Miljøudvalget i eftermiddag tager beslutning om, at man vil respektere det arbejde, der foregår i Landdistriktsudvalget, så vi kan blive sidestillet og komme med de synspunkter, som også er meget vigtige, synes vi i hvert fald, for det her lovforslag. Tak.

Kl. 13:13

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

I Dansk Folkeparti kan vi kun tilslutte os den kritik, der er kommet i forbindelse med L 147. Der er ingen eksempler på misbrug, men alligevel så vi jo, at der efter førstebehandlingen ikke var mulighed for, at Folketinget kunne være samlet i uge 10, og nu er der påsken, men alligevel skal tidsplanen hastes igennem. Man har endda været så fræk at indkalde Miljøudvalget til et ekstra møde for at fremrykke tidsplanen, måske fordi man ikke ønskede at svare på alle spørgsmålene, og nogle af de spørgsmål, der blev stillet i første omgang, blev da heller ikke besvaret godt nok.

Så der må stilles endnu flere spørgsmål, og derfor kunne man jo godt spørge Enhedslisten om, hvad det er, der lige pludselig er faret i dem, som gør, at de nu går ind for lovsjusk og faktisk presser så meget på, at ikke alle stillede spørgsmål kan blive besvaret. Det samme kunne man spørge De Konservative om: Hvad er det, der lige pludselig skal hastes igennem på det her område? Derfor må jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti føler, at regeringen på det her område igen begår lovsjusk og dermed ikke er med til at skabe det brede fundament og det brede samarbejde, men bare presser tingene igennem.

Så vi tager stærkt afstand fra den metode, det her fremføres med, vi har jo ikke haft det fornødne antal uger til at holde møde i i Folketinget, det er faktisk ganske få mødedage, der har været til at behandle den her sag i, og det synes jeg man skulle tænke over.

Kl. 13:15

Formanden:

Ville hr. Michael Aastrup Jensen have ordet som privatist? Ja.

Kl. 13:15

(Privatist)

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Vi kan jo desværre nok godt se svaret på spørgsmålet om, hvorfor man ønsker sådan at jage det her lovforslag igennem. For der sidder faktisk 100.000 borgere i Danmarks sjette største by, nemlig Randers, som nu bliver totalt ramt af det her lovforslag. De bliver nu ramt af, at et smalt flertal i Folketinget vælger at fremrykke den tidsplan, som ellers er vedtaget, hvilket nu resulterer i, at man har spildt flere års forvaltningsarbejde, flere millioner kroners forvaltningsarbejde på at gøre klar til at få et stort varehus i Danmarks sjette største by. Det kan nu ikke lade sig gøre.

Det gør det jo bare endnu mere grotesk, når vi har en situation, hvor det lovforslag, som er her nu, åbner for, at de fem største byer stadig væk har lov til at lave store varehuse uden for centrum, mens Danmarks sjette største by og byer mindre end den ikke må. Det vil sige, at dem, der har været hurtige og gennem 90'erne og lignende og

har bygget ting, vil kunne sikre sig og sige, at de har det godt nok, mens en by som Randers ikke kan.

Hvad vil det betyde i dagligdagen? Det vil i dagligdagen betyde, at de folk, som bor og arbejder i Randers, nu vil kunne handle i en by som Aarhus 25 km væk. Alle de arbejdspladser, der er i sådan en Bilka, og den store handel vil blive flyttet fuldstændig væk. Jeg synes, det er grotesk; jeg synes, det er lovsjusk af værste skuffe; jeg synes, det er sørgeligt, når man hører, hvordan Randers Kommune, som ellers er en socialdemokratisk ledet kommune, føler sig fuldstændig underkendt i den her sag. Vi har jo haft borgmesteren i deputation. Vi har også haft et samråd i sagen med miljøministeren, og lige meget hvad kan man mærke den arrogance, man igen og igen mødes med, når miljøministeren fuldstændig lægger afstand til at tage ansvar i den her sag.

Vi har altså en situation, hvor den socialdemokratiske ledede kommune kan fremvise klokkeklare beviser på, at de har handlet i god tro. De har altså i Randers Kommune brugt alle de her millioner af forvaltningskroner på at sørge for at få et beslutningsforslag frem. De er få uger fra at kunne vedtage det, når man nu sørger for, at det bliver endelig vedtaget her ved tredje behandling. Det vil sige, at det er få uger, der afgør, om Randers Kommune kan gøre det her.

Jeg synes simpelt hen, at det er arrogant; jeg synes, det er sørgeligt. Jeg synes ikke, man tænker på, at det altså er et massivt og stort flertal, inklusiv Socialdemokraterne, i Randers Byråd, som altså har vedtaget det her. Det virker, som om man her i salen fra den her side bare er lidt ligeglad. Man har den her holdning: Nå ja, hvis det kommer til at koste dem noget, hvad så? Jeg synes, det er sørgeligt, og jeg håber virkelig på, at der er mange, der sidder med en grim smag i munden, når de tænker på, hvad det betyder for almindelige danskere. Det vil komme til at betyde, at 550 arbejdspladser i en by som Randers ikke vil blive til noget. 550 arbejdspladser, som ellers ville kunne gøre meget gavn i en by, som ellers har oplevet en markant fraflytning af arbejdspladser. Det er man åbenbart også ligeglad med.

Man er bare generelt ligeglad med alt, der handler om fremgang og vækst. Jeg synes, det er sørgeligt. Jeg er så naiv at tro på, at det alligevel vil have en eller en form for betydning og resultere i, at det meget smalle flertal, inklusiv miljøministeren, vil tage herop og sige: O.k., nu er der en kommune, der har brugt så lang tid bakket op af så bredt et flertal i Randers Byråd, så vi i det mindste vil kunne åbne for en dispensation eller sørge for, at der kan køres tilbage til den oprindelige tidsplan, som er blevet vedtaget.

Jeg kan ikke huske, at jeg i de 8 år, jeg har siddet her i Folketinget, har set så smalt et flertal bare jage en lovbehandling som den her igennem uden tanke for, hvad det er for nogle mennesker, man rammer. Jeg synes, det er skammeligt; jeg synes, det er sørgeligt. Jeg håber på, at det smalle flertal vil ombestemme sig.

Kl. 13:19

Formanden:

Har fru Maja Panduro bedt om ordet? Nej. Sådan så det ud her oppe fra.

Hr. Hans Christian Schmidt for anden omgang, hvor taletiden er 3 minutter.

Kl. 13:19

(Privatist)

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen nu udvikler det her sig jo til at blive helt trist. Det vil altså sige, at medmindre ministeren vil komme på talerstolen og sige, at det, vi lige har hørt, ikke passer, så skal arbejdet i Landdistriktsudvalget åbenbart afstemmes efter, at man sidder og laver noget for nedrullede gardiner og finder ud af, hvordan man kan køre noget igennem. Jeg har troet, at det var et spørgsmål om, at man havde behov for den tid. Det kan jeg så forstå at man slet ikke har. Det er

simpelt hen bare en måde, hvorpå man lige kan luske noget igennem.

Det tror jeg simpelt hen ikke på. Det kan da ikke være rigtigt, at et udvalg her i Folketinget forhindres i at behandle et lovforslag ordentligt, fordi nogle har et eller andet kørende med nogle, de kender i Randers, eller hvor de kender dem henne, og derfor vil de gerne have, at loven skal træde lidt før i kraft, sådan at man ikke kan få et supermarked i Randers, eller hvad det er, man går og roder med.

Jeg må bede miljøministeren komme herop og forklare, om det virkelig er tilfældet, at vi nu skal udsættes for sådan en behandling i Landdistriktsudvalget, fordi regeringen kører noget igennem, som den har brug for af hensyn til, jeg ved ikke hvad. Det er da en helt urimelig måde, og jeg må sige, at det da kan undre mig, at Enhedslisten sidder og smiler sådan. Normalt når jeg hører på Enhedslisten, taler de jo altid om, at der skal være gennemsigtighed og ordentlighed. Det må da være sådan, at jeg i det mindste så kan få at vide, om Enhedslisten vil støtte det og sige, at vi i hvert fald skal have ordentlig tid til at behandle det i Landdistriktsudvalget.

Det her er altså en skamlet på den måde, vi arbejder på herinde. Det kan godt være, at vi kan diskutere politik ved forskellige lejligheder og være uenige, men vi plejer ikke at forhindre hinanden i at arbejde ordentligt med tingene.

Kl. 13:21

Formanden:

Der er en lille smule forskellig praksis blandt medlemmerne, når de vil have ordet. Nogle bruger knappen, og det vil jeg anbefale; andre bruger hånden, og det er ikke sikkert, at jeg får øje på det. Men jeg tror nok, at jeg har registreret, at fru Ellen Trane Nørby ville have ordet. Eller ville hr. Per Clausen have en kort bemærkning?

Undskyld, så må vi have hr. Hans Christian Schmidt herop igen. Jeg troede, at det var et indlæg i anden omgang.

Kl. 13:22

Per Clausen (EL):

Jeg forstår ikke hr. Hans Christian Schmidts klager over den tidsplan, som er vedtaget i forbindelse med det her lovforslag. Og så henvender han sig til ministeren. Er hr. Hans Christian Schmidt ikke enig med mig i, at det er Folketinget, som fastlægger planerne for, hvordan lovforslaget skal behandles, og at det sådan set overhovedet ikke vedrører ministeren? Det er det første spørgsmål, jeg gerne vil stille hr. Hans Christian Schmidt.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille ham, er, om det ikke er fuldstændig korrekt, at vi overholder alle formalia i den her sag, og at Landdistriktsudvalget vel så burde være i stand til at tilpasse sit arbejde, så det i lighed med Miljøudvalget er i stand til at lave det fornødne arbejde i forhold til det her lovforslag, som jo ikke hastes igennem, men køres igennem fuldstændig i overensstemmelse med de sædvanlige regler.

Kl. 13:22

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 13:22

Hans Christian Schmidt (V):

Nu er det jo fuldstændig forkert, men det er formentlig sådan, at hr. Per Clausen ikke engang kender sin egen tidsplan. Det ville være en god idé at sætte sig ind i den. Jeg skal gerne gentage den.

Den første tidsplan, vi har fået meldt ud, siger: Den 2. april er der frist for spørgsmål, den 8. april frist for svar, den 21. april frist for betækningsbidrag, og den 25. april er der betænkning. Jeg går da ud fra, at hr. Per Clausen ved, at der skulle være tid til, at man kunne nå det, hvis ikke vi lige pludselig fik en melding om, at nu skulle det hele gå hurtigere og rykkes en måned frem.

Jeg er da nødt til at henvende mig til ministeren, for jeg kan ikke tro, at det kan være nogen her i Folketinget, der forhindrer et udvalg i at have en ordentlig arbejdsangang.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:23

Per Clausen (EL):

Det er jo stærke ord fra hr. Hans Christian Schmidts side, når han nu siger, at miljøministeren forhindrer Folketinget i at udføre et ordentligt stykke arbejde, når hr. Hans Christian Schmidt godt ved, at det har miljøministeren ingen mulighed for at bestemme over. Det bestemmer vi selv.

Så vil jeg bare igen spørge hr. Hans Christian Schmidt: Hvad er det i de almindelige regler for folketingsbehandling af et lovforslag, som ikke bliver overholdt ved den her behandling? For Venstre taler hele tiden om et hastværksarbejde, og man får indtryk af, at det nærmest er blevet en bananrepublik, og at det er tæt på en revolutionstilstand. Men sagen er jo, at vi overholder hvert eneste ord og bogstav og tal osv. i forretningsordenen for Folketinget på den måde, vi behandler det her lovforslag på.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 13:24

Hans Christian Schmidt (V):

Nu er det jo rent faktisk sådan, at vi lige har haft samråd i formiddag, og der kunne jeg forstå på ministeren – det var jo et åbent samråd – at det sker i samarbejde med Miljøudvalget, altså at man fastlægger en tidsplan. Det ville da også være helt naturligt, for man skal da helst gøre det sådan, at både minister og udvalg kan være der.

Så har jeg bare troet, at der måske var noget, der gjorde – jeg skal ikke komme ind på hvad – at ministeren havde behov for at det blev fremrykket, så det blev tidligere. Der kan være mange forhold, der gør det, og så er det da naturligt, at man kan rette henvendelse til et udvalg, men det forstår jeg ikke er tilfældet. Så er der altså kun udvalget tilbage, og jeg er da nødt til at sige til hr. Per Clausen – og det tror jeg de fleste, der følger den her debat, kan sige:

Det skulle lige være sket i en regering, hvor hr. Per Clausen ikke havde en interesse i, at det kom til at foregå i det tempo, så skulle man have hørt hr. Per Clausen. Men det skifter åbenbart, alt efter om det er noget, som hr. Per Clausen har en egen interesse i, og det synes jeg ikke er klædeligt.

Kl. 13:25

Formanden:

Tak til hr. Hans Christian Schmidt for svaret på den korte bemærkning. Så er det – i anden omgang – hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:25

(Privatist)

Michael Aastrup Jensen (V):

Det er jo sørgeligt, at miljøministeren ikke vil tage ordet, for situationen er den, at jeg jo havde miljøministeren i samråd i Miljøudvalget, hvor jeg gentagne gange stillede miljøministeren spørgsmålet, om miljøministeren havde været initiativtager til eller på nogen måde arbejdet for, at tidsplanen blev fremrykket i Folketingets Miljøudvalg. Det ville miljøministeren ikke svare på direkte i vores samråd. Derfor havde jeg jo håbet på, at miljøministeren kunne mande sig op og sørge for at komme på talerstolen og så måske give svaret her til

Folketingets medlemmer. Men jeg tager åbenbart fejl. Jeg synes, det er sørgeligt.

Jeg synes også, det er sørgeligt, når vi tænker på, at det helt store spørgsmål jo stadig væk er hvorfor. Hvorfor har man valgt at fremrykke en tidsplan? Hvad er de saglige argumenter for at fremrykke en tidsplan, der allerede var vedtaget af Miljøudvalget? Hvorfor i alverden skulle man gøre det, andet end hvis det havde til formål at ramme det store projekt, de havde vedtaget i Randers Kommune igennem rigtig lang tid. Jeg kan simpelt hen ikke se, hvorfor man ellers skulle gøre det. Så miljøministeren må jo tage ordet og sige, hvorfor man synes, det var vigtigt at fremrykke den her tidsplan. Det spørgsmål flagrer fuldstændig i vinden.

Så er der jo også det andet spørgsmål, og det er: Hvordan ville det mon have set ud for bare et par år siden, hvis den daværende borgerlige regering havde gjort præcis det samme? Ville Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten så bare have sagt: Nå ja, men det er jo demokratiske spilleregler, og det kan man jo gøre osv. – eller hvad? Havde de måske ikke sagt: Nej, det er da totalt uhørt, for det gør man selvfølgelig ikke? Man sørger selvfølgelig for ikke at misbruge den måde, som flertallet har gjort det på i den her sag.

Jeg synes, det er sørgeligt. Jeg synes, det er skammeligt. Og jeg håber virkelig, at miljøministeren tager ordet og prøver at indvie os i, hvorfor i alverden man ønsker at fremrykke tidsplanen.

Kl. 13:27

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby for en bemærkning i anden omgang.

Kl. 13:27

(Privatist)

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis miljøministeren ikke vil komme herop for at forklare, hvorfor regeringen ikke ønsker at sikre udviklingsmulighederne i Randers Kommune, så kunne miljøministeren måske komme herop og fortælle, hvorfor regeringen stemmer imod, at man kan skabe et øget frit valg på tv-området. For det her lovforslag indeholder jo også planlovsbestemmelserne, som regulerer tilslutningspligten i forhold til antenneforeningerne. Det har jo været et udbredt ønske fra mange partier gennem mange år, at man skulle sikre øget frit valg for danske tv-seere, altså at de ikke længere skulle være tvunget til at have store pakker og, fordi de boede i et vist område i Danmark, være tvunget til at være tilknyttet et selskab og ikke kunne melde sig ud og vælge en anden tv-udbyderform.

Jeg har stillet et forslag til det her lovforslag. Vi havde sådan set et klart håb om, at der ville være bred opbakning til det i Folketinget på baggrund af de politiske tilkendegivelser, der er kommet, både fra Socialdemokraterne, fra SF, fra Det Radikale Venstre og fra andre partier. Men vi har ud fra betænkningsbidraget måttet konstatere, at det kun er Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, der støtter vores ønske om at skabe mere frit valg på tv-området for de danske tv-seere. Jeg synes, det er dybt beklageligt, at ministeren er løbet fra de ellers positive tilsagn, der kom fra kulturministeren, da vi havde medieforhandlingerne, nemlig at vi skulle kigge på at få øget frit valg for tv-seerne.

Hvis ministeren ikke vil svare på, hvorfor ministeren og regeringen ikke vil sikre udviklingsmuligheder i Randers, så håber jeg i det mindste på, at ministeren vil komme op og forsvare, hvorfor regeringen ikke vil sikre frit valg på tv-området for de danske tv-seere. For det er det, ændringsforslag nr. 1 til det her lovforslag handler om.

Kl. 13:29

Formanden:

Tak til fru Ellen Trane Nørby.

Jeg har ikke registreret flere, der ønsker ordet, i hvert fald ikke fra talerstolen. Det betyder, at vi går til afstemning. Vi går til afstemning!

Kl. 13:29

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (V), tiltrådt af et mindretal (DF og LA). Der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 46 (V, DF og LA), imod stemte 63 (S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2, tiltrådt af et flertal (S, RV, SF, EL, KF og LA) eller om ændringsforslag nr. 3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning, lov om vandløb og lov om forpligtende kommunale samarbejder og om ophævelse af lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet. (Forenklet indberetning af tilsynsresultater angående vandforsyningsanlæg, brugerbetaling ved administration af offentlige pumpeanlæg og ophævelse af kvalitetsstyringsloven m.v.).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 20.03.2013).

Kl. 13:30

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen åbnes om et øjeblik, når der er en lille smule mere ro i salen.

Vi åbner forhandlingen. Det er først hr. Henrik Høegh som Venstres ordfører.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Henrik Høegh (V):

Tak. Med lovforslag L 192 fremsætter miljøministeren den del af regeringens økonomiaftale med Kommunernes Landsforening for 2013, som omhandler natur- og miljøområdet.

Lovforslaget indeholder fem hovedpunkter, som har til hensigt at forenkle og afbureaukratisere reguleringen på området. Kommunalbestyrelsens forpligtelser til at underrette miljøministeren om deres tilsyn med vandforsyningerne forenkles. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens forpligtelse til at underrette Sundhedsstyrelsen om afgørelser efter vandforsyningsloven forenkles, og Sundhedssty-

relsens faste klageadgang over afgørelser ophæves. Miljøministerens godkendelse af regulativet for de tidligere amtsvandløb ophæves. Udgifter til administration af offentlige pumpelag skal fremover være brugerfinansieret. Så langt, så godt. Men samtidig skal kvalitetsstyringssystemet for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet ophæves.

Lad mig med det samme sige, at i Venstre er vi generelt positive over for forenklinger i de offentlige sagsgange, og det er selvfølgelig glædeligt, at regeringen deler denne tankegang, men at fjerne kvalitetsstyringssystemet for miljøsager synes vi nærmest lyder som en dårlig joke. Sagsbehandlingstiderne i vores kommuner svinger utrolig meget.

Natur- og Miljøklagenævnet er jo nærmest ved at drukne i klagesager, og der ansættes jævnligt flere personer i klagenævnet til at nedbringe de alt for lange sagsbehandlingstider. De lange sagsbehandlingstider er en voldsom forhindring for vækst og jobskabelse, idet dansk erhvervsliv har et af de største vækstpotentialer og samtidig en rigtig god mulighed for at forbedre den danske valutaintetning. Regeringens reaktion på denne problemstilling er altså en afskaffelse af kvalitetsstyringen i sagsbehandlingen i kommunerne.

Det er simpelt hen bare ikke godt nok, at man begrundet ophævelsen med, at Miljøministeriet således har tillid til, at kommunerne vil løse deres opgaver på natur- og miljøområdet faglig tilfredsstillende, når man blot lukker øjnene for det egentlige problem, nemlig at der stadig er lange sagsbehandlingstider i nogle kommuner.

Med afskaffelsen står vi over for en situation, hvor kommunen jo skal afskaffe et system, som er tidsbesparende, men som ved sin afskaffelse på sigt i nogle kommuner kan betyde væsentlig længere sagsbehandlingstider. Jeg synes, at ministeren burde være lydhør over for de høringsvar, som problematiserer denne fjernelse af kvalitetsstyringen. I selve høringen er der en række kommuner, der udtaler store bekymringer over dette forslag, ja selv Danmarks Naturfredningsforening er modstander af at afskaffe systemet.

Man kan spørge sig selv, hvor mange parter der egentlig i en høring skal komme med argumenter, for at regeringen indser, at her er man på vej til at begå en fejl. Vi udelukker ikke, at der kan ske ændringer i kvalitetsstyringen, men det bør indeholde f.eks. offentliggørelse af gennemsnitlige sagsbehandlingstider, certificering af medarbejdere m.v. Vi mener, at det er vigtigt, at de enkelte byråd har en mulighed for at sammenligne deres administration med andres og dermed sikre, at dette område med masser af vækstmuligheder bliver betjent optimalt.

Det er utroligt, at regeringen, som ellers påstår at ville understøtte vækst, nu vælger at slippe alt overblik over en af de største væksthæmmere i det offentlige system.

Lad mig gentage: I Venstre går vi ind for forenkling af det offentlige bureaukrati og lettere sagsgange, men et lovforslag, som i sidste ende kan hæmme vækst, går vi ikke ind for.

Kl. 13:35

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Simon Kollerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

De danske kommuner har en stor og også meget vigtig opgave i at administrere på natur- og miljøområdet, og derfor er det jo vigtigt, at vi hele tiden sørger for, at deres arbejdsbetingelser er så gode som muligt, samtidig med at vi selvfølgelig skal sikre den højst mulige kvalitet. Derfor bidrager det her lovforslag til en forenkling og en afbureaukratisering af reglerne på natur- og miljøområdet.

Jeg stoler på – og det gør vi generelt i både Socialdemokratiet og regeringen – at kommunerne kan varetage deres ansvar. Derfor er

det også afgørende, at vi giver dem plads til at fokusere på resultaterne frem for de enkelte processer og de proceskrav, der koster penge og sinker udførelsen af vigtige opgaver. Vi ønsker alle sammen at få mest mulig natur og miljø for de penge, vi bruger, og derfor skal vi selvfølgelig hele tiden finde bedre måder at arbejde på. Regler, som kun er til for reglernes skyld, er grus i maskineriet.

Det her lovforslag er jo en del af en samlet pakke, der skal lette kommunernes administration på netop miljø- og naturområdet for i alt 60 mio. kr. frem til 2015. Det er en del af den kommuneøkonomi-aftale, der er lavet mellem regeringen og kommunerne, en kommuneøkonomiaftale, som i parentes bemærket også indeholder en lang række løft på det grønne område, store investeringer i klimatilpasninger og andre ting.

Det her er også noget, kommunerne selv har efterspurgt. De har nemlig efterspurgt nogle forenklinger af deres opgaver, og derfor foreslår vi bl.a., som det er blevet nævnt, at kommunerne ikke længere skal indberette resultaterne af deres tekniske tilsyn med vandværkerne til Miljøministeriet. Det betyder ikke, at vandkvalitet og vandmængde skal undtages, og på den måde sikrer vi, at det gode drikkevand stadig vil være en realitet i Danmark, men ved at forenkle giver vi kommunerne plads til at fokusere på vigtigere opgaver.

Derudover foreslår vi at ophæve kvalitetsstyringsloven på hele natur- og miljøområdet. Det mener vi er en vigtig forbedring, for det giver kommunerne et frirum til at sikre den høje kvalitet, på den måde der er bedst og mest effektiv i deres område. Man må bare huske på, at kvalitetsstyringsloven jo også dikterer en række proceskrav, og derfor kan vi friholde kommunerne fra en række af disse krav og faktisk skabe nogle bedre muligheder for, at der forvaltningsmæssigt i kommunen kan arbejdes bedre på tværs til gavn for både naturen og miljøet og borgerne i kommunen. Det var jo en lov, der havde til formål at styrke kommunernes forvaltning, da de overtog en række nye opgaver ved kommunalreformen. Vi har lige fået evalueringen af kommunalreformen lagt frem, og den bekræfter, at loven har bidraget til at opbygge disse fagligt bæredygtige administrationer ude i kommunerne, og derfor er der flere områder, hvor loven simpelt hen ikke er nødvendig længere. Det er dog stadig frivilligt for kommunerne, om de vil fortsætte med at arbejde med kvalitetsstyring på de områder, hvor der er behov for det, men den vurdering er nu en gang lettest at lave der, hvor administrationen foregår, nemlig direkte i kommunerne.

I Danmark har vi noget af verdens reneste drikkevand, og det skal vi selvfølgelig blive ved med at have. Derfor sikrer regeringens forslag, at kommunerne stadig vil have præcis de samme tilsyn med vandværkerne, som de havde før; det er kun antallet af indberetninger, der ændres på. Dette lovforslag vil afskaffe unødvendigt bureaukrati, samtidig med at der sikres høj kvalitet på hele natur- og miljøområdet, og det er derfor, at Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Kl. 13:39

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Henrik Høegh.

Kl. 13:39

Henrik Høegh (V):

Jeg skal bare lige kort høre ordføreren: Hvorfor tror ordføreren, at en række kommuner har udtalt bekymring ved at fjerne kvalitetsstyringssystemet?

Kl. 13:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:39

Simon Kollerup (S):

Det er jo altid en kunst, hvis man kan motivfortolke. Jeg kan i hvert fald bare forholde mig til, at det, som kvalitetstyringssystemet og lovforslaget var tiltænkt at skulle, var at opbygge de bæredygtige administrationer, som skulle kunne håndtere det her område, efter kommunalreformen blev en realitet.

Det er sket, men vi kan også se, at nu, hvor vi har opbygget de forventninger, der er, er der også behov for, at man f.eks. kan begrænse kvalitetsstyringssystemet til nogle få områder, hvor der er behov for et særligt fokus. Der er måske også behov for, at man frigør sig fra nogle proceskrav, sådan at man kan arbejde på tværs af forvaltningerne og dermed tilpasse systemet til de lokale forhold. Derfor tror jeg, at vi, når vi kommer ud på den anden side af det her lovforslag, faktisk vil få en mere fokuseret og en mere samarbejdsorienteret kvalitetsstyring.

Kl. 13:40

Formanden:

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 13:40

Henrik Høegh (V):

Har ordføreren i høringssvarene læst Danmarks Naturfredningsforenings begrundelse for at være imod at fjerne det her kvalitetsstyringssystem, og hvad er ordførerens svar til de bekymringer?

Kl. 13:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:40

Simon Kollerup (S):

Ja, det har jeg, men jeg kan ikke huske, hvad der står. Det kunne være hjælpsomt, om man kunne få det lagt frem, og det kan vi jo så drøfte i udvalget. Jeg må bare indrømme, at der har vi så en uenighed; der har vi en uenighed mellem Socialdemokratiet og Venstre.

Vi tror på, at kommunestyret i Danmark er godt tjent med, at vi fritager kommuner fra krav til, hvilke processer, procedurer og skridt der skal tages, og flytter fokus til at handle om målet. Og det er måske den forskel, der så tegner sig i dansk politik i forhold til kommunestyret, men den står jeg gerne ved. For jeg tror på, at det, vi gør med hensyn til at ophæve kvalitetsstyringsloven her, er, at vi giver nogle bedre muligheder for kommunerne, vi giver mulighed for at samarbejde bedre på tværs af forvaltningerne, og så giver vi dem mulighed for at fokusere indsatsen. Og ærligt talt tror jeg, at det er det, vi alle sammen er bedst tjent med. Men vi kan jo tage drøftelsen i udvalget.

Kl. 13:41

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo stærkt bekymrende, at man på den ene og på den anden måde ikke respekterer, at naturen også skal have det godt, og vi kan se, at man igen er ligeglad med, hvad kommunerne egentlig siger. På det her område kan vi jo se, at kommunerne er bekymrede for, at der, når kvalitetsstyringssystemet bliver fjernet, kommer nogle uensartede regler bl.a. ude i kommunerne, og for, hvordan borgerne vil blive behandlet rundt omkring. Men det bekymrer overhovedet ikke

Socialdemokraterne. Vi hørte, at de tror på, at det hele bliver godt, at drikkevandet er sikret de næste mange år frem i tiden.

Vi tror derimod, at det her er et af de områder, hvor regeringen burde lytte og burde finde en løsning, som kunne tilgodese de kommuner, der er lidt bekymrede. Og det vil jo også kunne gøre, at mange af de sager, der ellers vil havne i Naturklagenævnet, jo ikke havner der. Vi ved jo alle sammen, at den her røde regering jo overhovedet ikke har sørget for, at der kommer færre sager i Naturklagenævnet, men at der derimod kommer flere. Så kan man stå og forklare, at man laver nogle fast track, at det hele skal gå hurtigere og koste det halve, men fakta er jo bare, at det bliver som en prop i systemet. Mange af de ting, der skulle gøres for at skabe vækst og den slags ting, sker overhovedet ikke. Det går ikke fremad.

Derfor er vi lidt bekymrede over det her forslag om kvalitetsstyring, som ministeren har fremsat, men vi er selvfølgelig for, at man kan omstrukturere, og at der er nogle ting, som man kan sige kan gøres bedre; der kan være mindre udgifter til administration og den slags ting, og der kan være nogle ting, der bliver brugerfinansierede, såsom pumpelag og den slags ting. Så skal vi også nævne det positive i, at nogle af de regulativer, der betød, at det hele tiden skulle ind over ministerens bord, også ligesom forsvinder lidt, at der altså bliver en mere strømlinet behandling af de her sager. Det synes vi også er positivt.

Så vi vil sige, at vi er lidt skeptiske, og at vi håber på, at ministeren vil lytte til de høringssvar, der er fremkommet, og at vi ligesom kunne tage en forhandling eller en drøftelse af, hvordan vi så kunne indrette systemet, så vi ikke bare får, man kan sige 98 forskellige systemer derude, og hvor nogle borgere vil føle, at deres sager tager lang tid, mens andres sager går hurtigere. Vi burde jo i det mindste have et redskab, der gør, at man kan se, hvad den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er ude omkring i kommunerne, og vi burde også sigte efter at undgå alle de her klagesager, som jo netop mange gange er begrundet i, at borgerne kan se, at der gøres forskel.

Det håber vi på at ministeren vil lytte til, og vi håber selvfølgelig også på, at udvalget vil lytte, men det er vi jo ikke forvante med. Vi har jo for lige et øjeblik siden haft en diskussion om L 147, hvor bl.a. Enhedslisten og De Konservative var fuldstændig uden for pædagogisk rækkevidde og tromlede en tidsplan igennem, så behandlingen blev fremrykket, og dermed har man igen vist Folketinget, at man ikke respekterer, at der bliver stillet alle de spørgsmål, der kan være i de forskellige sager. Men det håber vi på at vi kan få gjort i denne sag og ser frem til en positiv udvalgsbehandling.

Kl. 13:46

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lone Loklindt som radikal ordfører.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Lone Loklindt (RV):

Det her lovforslag, L 192, handler om forenkling af procedurer og regler. Det er et lovforslag, som omhandler forskellige ændringer inden for natur- og miljøområdet, hvor der har været brug for at kigge på en afbureaukratisering.

Fra Det Radikale Venstres side er vi positive over for den forenkling, der her er lagt frem, især fordi vi forventer, at det ikke berører områder såsom kvaliteten af drikkevandet, selv om der skal være en anden form for indberetning. Selv om der bliver frihed for kommunerne til selv at afgøre, om de vil oprette et kvalitetssystem, er der også store forventninger til, at kommunerne med den frihed nu vil kunne oprette kvalitetsstyringssystemer, som passer ind i deres egne måder at administrere på. De kan måske netop administrere på en mere hensigtsmæssig måde i forhold til både naturen og miljøet.

Fra Det Radikale Venstres side har vi tillid til, at kommunerne vil kunne sikre en ordentlig administration. Man skal selvfølgelig stadig

væk kunne dokumentere de ting, som er krævet i lovgivningen omkring miljøtilladelser osv. Det har været meget kritiseret, at der har været så stramme proceskrav til kvalitetsstyringssystemer. Nu får kommunerne så en frihed til at afgøre, om man vil have det, og i særdeleshed *hvordan* man vil have det.

Kl. 13:48

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Hr. Steen Gade som SF's ordfører.

Kl. 13:48

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Tak. Det her forslag er jo en samling af små ændringer og er en ud-møntning af den aftale, som regeringen har lavet med Kommunernes Landsforening om at lave forenklinger for 60 mio. kr. i perioden indtil 2015; det er halvdelen af det beløb, som vi snakker om her. Og derfor er det jo lidt morsomt at høre ordførere stå her og sige, at kommunerne er imod, når det faktisk er en del af aftalen med KL.

Det er for øvrigt en aftale, som jo foruden de her forenklinger indeholder en massiv indsats for klimatilpasning – den største, vi har set i Danmark – og som desuden bekræfter aftalen mellem regeringen og kommunerne om initiativer i forlængelse af vand- og naturplanerne. Så det her er kun en lillebitte del af en større aftale med Kommunernes Landsforening.

Andre har nævnt nogle af de forenklinger, der foreligger. Jeg vil bare hæfte mig ved, at der ikke er nogen tvivl om, at vi kan gå det hele lidt igennem og se på, om der er nogle indberetninger, der bliver sendt hen til nogle kontorer, som måske en gang imellem kigger på dem og måske en gang imellem ikke kigger på dem, altså på, om der er nogle af de ting, vi kunne fjerne eller gøre simplere. Det er jo en del af det. Jeg synes også, det er fornuftigt, at der bliver brugerfinansiering på pumpelag. Og på den måde er der en række små, grundlæggende fornuftige ting i det her forslag.

Der er så rejst en særlig diskussion om kvalitetsstyringssystemet. Der vil jeg sige, at det jo ikke er sådan, at kommunerne nu skal lade være med at lave kvalitetsstyring. Jeg vil altså gerne sige herfra: Alle kommuner skal lave mere kvalitetsstyring, det skal de på natur- og miljøområdet, og det skal de på alle andre områder. Men det, der er forskellen, er jo sådan set, at de selv skal lave det. Og jeg synes, at man skal bruge lejligheden til – det kan vi også gøre i et betænkningsskridt – at understrege behovet for, at kommunerne administrerer fornuftigt, at de selvfølgelig overholder loven, men også for, at de indfører nogle styringssystemer, som de selv kan bruge. Den eneste forskel her er jo, at vi siger, at det bør de faktisk selv finde ud af at lave, og at vi fjerner nogle af de proceskrav, som ligger her, og går mere over til målstyring.

Så vil nogle måske spørge: Er der her en risiko for, at det ikke går helt godt alle vegne? Det er jo sådan set en reel ting. Hver gang man laver forenklinger, kan man jo ikke komme helt uden om, at den risiko kunne være der. Men lad os kigge på det i udvalget.

Jeg tror, at det grundlæggende handler om, at kommuner følger lovgivningen i det her land, og hvis nogen skulle trykke mig på maven og spørge, om det nogle gange er sådan, at man ikke er helt på det rene med at forstå lovgivningen i sin fulde konsekvens på natur- og miljøområdet i nogle få kommuner her i landet, så vil jeg sige: Ja, det problem tror jeg sådan set nok at der er. Men det løser vi jo ikke ved at pålægge alle kommuner i hele landet en bestemt række proceskrav.

Så hvis det nu var det, der var drivkraften, ville jeg sige, at det i virkeligheden ikke var at opretholde de forslag, vi har her, der var vejen frem, så var det i virkeligheden noget helt andet, der var vejen frem: en indskærpelse over for de få kommuner, som indimellem ser ud til ikke helt at have forstået, hvad der står i loven.

Kl. 13:52

Formanden:

Tak til SF-ordføreren. Hr. Per Clausen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:52

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Forenkling af miljølovgivning og forenkling af administrationen af miljølovgivningen er sådan set noget, jeg har forsøgt at beskæftige mig med gennem en hel del år. Jeg kan huske, at første gang, jeg tog det op, var, mens den nuværende kommissær, Connie Hedegaard, var miljøminister. Jeg spurgte, om ikke det var en idé at gennemgå miljølovgivningen og administrationen af miljølovgivningen med henblik på at få et enklere system. Jeg fik selvfølgelig det svar, at det var der ingen grund til, fordi det hele var nogenlunde, som det skulle være, og det var altså under en frihedsorienteret, afbureaukratiseringsorienteret regering. Det har jeg så senere forsøgt at følge op på flere gange, og der er selvfølgelig det problem i det, at når man foreslår en regel ændret eller en bureaukratisk instans fjernet, så viser det sig ganske ofte, at der var gode grunde til at indføre reglerne og indføre den her kontrol. Så det er jo ikke altid, at den gode idé er god nok.

Derfor vil jeg så bare grundlæggende sige, at jeg sådan set er glad for, at vi i dag kan behandle et lovforslag, som på en række relativt små områder – bevares – reducerer omfanget af bureaukrati og kontrol i Danmark, og det synes jeg sådan set er positivt. Selvfølgelig kan jeg have den samme skepsis, som enkelte af høringssvarene giver udtryk for. Når KL og finansministeren er enige om, at der her kan spares 7,7 mio. kr., så kan man godt indimellem få indtryk af, at det måske mere er tænk på et tal end en reel analyse af, hvad der kan spares. Men det har man dog ikke desto mindre været enige om man godt kunne, og så kan man jo da i hvert fald i udgangspunktet bruge de penge bedre på noget andet og vel få mere miljø for pengene.

Jeg vil sige, at jeg sådan set i lighed med flere andre ordførere er opmærksom på den diskussion, der er omkring et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling. Det er værd at sige, at der jo ikke lægges op til, at man ikke skal have noget kvalitetsstyringssystem. Jeg går da ud fra, at alle kommuner fortsat vil have det. Alle de kommuner, der er bekymret for, hvad der vil ske, hvis den statslige tvang for, hvordan det skal indrettes, bliver afskaffet, har jeg måske lidt svært ved at forstå, for disse kommuner kan jo bare beholde det system, der eksisterer i dag. Jeg går da også ud fra, at kommunerne er i stand til selv at sikre, at der sker en udveksling af erfaringer, benchmarking, som det vist nok nu om dage hedder, når man sammenligner de bedst mulige resultater og prøver at blive bedre alle sammen, og der er jo ingenting, der forhindrer kommunerne i at blive ved med det.

Så jeg synes sådan set, at det må siges at være et ikke sådan overvældende modigt og dristigt og i hvert fald slet ikke et dumdristigt forslag at lægge op til, at det overlader man til kommunerne selv at administrere.

Jeg er til gengæld helt opmærksom på, at vi selvfølgelig skal behandle det her ordentligt i udvalgsarbejdet og stille alle de relevante spørgsmål til ministeren, og jeg skal nok med stor omhu arbejde for, at der – særlig i forhold til det her lovforslag – bliver rigtig, rigtig god tid til at stille alle spørgsmål, men det ændrer jo ikke noget ved, at jeg har den grundopfattelse, at der sikkert også findes nogle svar på det, som går ud på, at det her ikke behøver at betyde forringelser, måske betyder det endda forbedringer. Forbedringer skal forstås på den måde, at man ved at bruge mindre tid på formelle regler for, hvordan ting skal organiseres, kan bruge pengene mere fornuftigt og mere rigtigt og mere hensigtsmæssigt, og i alle kommuner er man da i den lykkelige situation, at man har haft et kvalitetssikringssystem nu i nogle år, som man så forhåbentlig kan holde fast på.

Jeg har da selvfølgelig også bemærket, at ikke bare Landbrug & Fødevarer og nogle enkelte kommuner, men også Danmarks Naturfredningsforening, er bekymret, og jeg vil også sige, at jeg da også tror, det bliver en af de ting, som vi kommer til at følge i de kommende år, altså hvordan udviklingen i den kommunale administration på det her område bliver, for selvfølgelig hele tiden at være opmærksom på, om der er behov for at gribe ind. Så håber jeg bare på, at denne indgriben, vi i givet fald får brug for, kan målrettes de kommuner, hvor der er problemer, snarere end at blive et generelt regelsæt, som er unødigt bureaukratisk.

Så selv om det ikke er store ting, der ligger i det her lovforslag, kan jeg i hvert fald sige, at vi fra Enhedslistens side er positive.

Kl. 13:57

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Er det hr. Simon Emil Ammitzbøll, der vil være ordfører for Liberal Alliance? Værsgo.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Da vores ordfører på området, hr. Villum Christensen, ikke kan være til stede, skal jeg holde en tale i stedet for ham og starte med at oplyse for dem, der ikke skulle vide det, at Liberal Alliance er stor fortalende for regelforenkling, især de regler, som er fastsat fra centralt hold, og som stresser kommunerne unødigt.

Vi er derfor glade for, at det i lovbemærkningerne er fremhævet, at Miljøministeriet har tillid til – ja, I hørte rigtigt – at kommunalbestyrelserne kan føre tilsyn med de tekniske anlæg på vandområdet på en fagligt tilfredsstillende måde, og at der ikke er behov for, at miljøministeren underrettes om resultater af disse tilsyn. Tak for det.

Det er da også vores bud, at ministeren har svært ved at vide, hvad man skal stille op med de uendelig mange skemaer fra 2.500 vandværker. I Danmark har vi indrettet os således, at først skal andelshaverne holde tilsyn med bestyrelsen for et vandværk, herefter skal kommunen føre tilsyn med den samme bestyrelse, som så herefter skal have godkendt sine takster og investeringer hos Forsyningssekretariatet, der ligger under Erhvervs- og Vækstministeriet.

Det er ikke tilsyn og bureaukrati, vi mangler i Danmark, da slet ikke på miljøområdet, hvor regeltyranniet bl.a. betyder, at rigtig mange af de private vandværker i dag er forhindret i at kunne bruge den sunde fornuft og således skal hyre dyre revisorer til at indberette de mange kryptiske opgørelser, som Forsyningssekretariatet så putter ind i en computer, hvorefter vandværksbestyrelsen får at vide, hvad de må opkræve, og hvor meget der skal sendes tilbage til borgerne.

Alt dette har betydet, at vandværkerne har forøget deres priser med 44 pct., siden vandsektorloven blev vedtaget. Man troede ellers, at man kunne spare eller vinde en milliard ved at lave disse kæmpe selskaber, hvilket dengang fremgik af lovbemærkningerne, men det eneste, man har vundet, er bureaukrati.

I dagspressen kan man se uhyrlige eksempler på, hvordan værkerne nu tvinges til først at udbetale deres formue til andelshaverne for derefter at skulle låne nye penge, når de skal investere, eksempelvis hvis der sker et større brud på forsyningsnettet og rørene skal udskiftes.

I Liberal Alliance er vi også enige i, at det er alt for bøvlet, at staten skal godkende vandløbsregulativer i henhold til vandløbsloven, og at der indføres brugerbetaling i forbindelse med administration af brugerlaug.

Det er et godt lovforslag, men lad os nu skære al bureaukratiet væk, så meget som overhovedet muligt; man kan sagtens gå videre. Og når man nu er ved at kigge på vandområdet, finder vi det værd at nævne, at stod det til os, er det absolut ikke nødvendigt at vente op til 1 ½ år på evalueringen af vandsektorloven, når alle kan se, at den

sander til i bureaukrati, og at alle de private, ofte ulønnede, bestyrelser bliver forhindret i at bruge den sunde fornuft.

Lovforslaget her går bestemt den rigtige vej, men som sagt: Vi speeder meget gerne processen op.

Kl. 14:00

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det fru Vivi Kier. Velkommen tilbage som konservativ ordfører.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Tak, hr. formand. Jeg skal ikke gå i detaljer med alle de små delelementer, der er i det her forslag. Jeg vil generelt konstatere, at fra konservativ side ser vi altid positivt på både forenkling og afbureaukratisering.

Men alle de her forenklinger, vi nu er i gang med, må jo ikke føre til en svækkelse af kvaliteten. Kvaliteten i kommunernes sagsbehandling på natur- og miljøområdet kan man godt være bekymret for og skeptisk over for, hvilket Venstre også har påpeget.

Jeg har oplevet, at både SF og Enhedslisten har smilet og syntes, at det nærmest er lidt morsomt, at vi kunne være bekymrede på det her område. Men lad mig udtrykke det på en sådan måde, at vi generelt er positive, og jeg håber, at det kan lykkes os, så enten ministeren kommer med et forslag, eller vi fra udvalgets side kan pege på en anden formulering, som vil gøre, at vi synes, at vi er mere trygge ved kommunernes sagsbehandling på det her område.

Vi synes, det er et godt forslag, men som sagt ønsker vi en anden formulering af den del om sagsbehandlingen.

Kl. 14:01

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Miljøministeren.

Kl. 14:01

Miljøministeren (Ida Auken):

Mange tak. Jeg vil gerne takke ordførerne for indlæggene. Det er rigtigt, at formålet med den her lov er at forenkle og gøre det nemmere og billigere for kommunerne at administrere på natur- og miljøområdet, og derfor bidrager lovforslaget til en forenkling og en afbureaukratisering af reglerne. Det er en forenkling, som indgår i regeringens aftale med KL om kommunernes økonomi for 2013.

Nu er Dansk Folkepartis ordfører godt nok gået, men han fik det til at lyde, som om kommunerne var meget negativt indstillet over for det her lovforslag, men der må jeg jo sige, at det sådan set er en udmøntning af en aftale med kommunerne. Så det ville jeg bare lige have helt på plads.

Kommuneaftalen rummer derudover vigtige grønne elementer som f.eks. massive investeringer inden for klimatilpasning, gennemførelse af initiativer i vand- og naturplanerne og forenklinger af administrationen. Det er vigtigt, at vi bruger de midler, vi har, så vi får mest muligt ud af det til gavn for natur og miljø. Derfor er regelforenkling også vigtigt for mig, når vi samtidig kan gøre det uden i væsentlighed at sænke beskyttelsesniveauet.

Vi aftalte derfor bl.a., at den kommunale administration på vand- og naturområdet skal lettes for i alt 60 mio. kr. i perioden indtil 2015. Indtil videre er regeringen og Kommunernes Landsforening blevet enige om forenklingsinitiativer for i alt ca. 30 mio. kr., som dette lovforslag er med til at udmønte.

Lovforslaget er samtidig udtryk for, at regeringen har tillid til, at kommunerne kan forvalte deres ansvar inden for rammerne af det kommunale selvstyre, og det er også et udtryk for regeringens ønske om, at den offentlige styring i højere grad har fokus på resultater

frem for proceskrav, så kommunerne sikres frihed til at bestemme, hvordan opgaveløsningen bedst tilrettelægges.

Kommunerne har ønsket en forenkling af deres opgaver i henhold til vandforsyningsloven, vandløbsloven og kvalitetsstyringsloven. Derfor foreslår vi, at kommunerne ikke længere skal indberette resultaterne af det tekniske tilsyn med vandværker til Miljøministeriet. Kommunerne skal fortsat indberette oplysninger om f.eks. vandkvalitet og vandmængder, så der bliver stadig fulgt meget nøje med i vores drikkevandskvalitet, og vi sikrer, at danskerne også fremover kan nyde godt af at have noget af verdens bedste drikkevand.

Vi forenkler også kommunernes pligt til at underrette Sundhedsstyrelsen om afgørelser på vandforsyningsområdet. Samtidig ophæves Sundhedsstyrelsens faste adgang til at klage over alle afgørelser på vandforsyningsområdet, og det skyldes bl.a., at Sundhedsstyrelsen har udnyttet denne mulighed minimalt i de sidste 10 år. Styrelsen kan selvfølgelig stadig klage, hvis de har en væsentlig individuel interesse i en sag.

På vandløbsområdet vil vi både afskaffe en unødigt dobbeltadministration ved udarbejdelse af vandløbsregulativer og sikre økonomisk ligestilling mellem offentlige og private pumpelev.

Endelig foreslår vi at ophæve kvalitetsstyringsloven. Det betyder – hold fast! – at det bliver frivilligt for kommunerne, om de vil opretholde et kvalitetsstyringssystem og i hvilken form, hvilket jo ikke er noget, der umuliggør kvalitetsstyring, eller om de vil sikre den nødvendige kvalitet i opgaveløsningen på natur- og miljøområdet på en anden måde. Det ændrer selvfølgelig ikke på, at kommunerne stadig skal sikre en korrekt administration, og det har vi fuld tillid til at de også vil gøre.

Så kort sagt skal lovforslaget gøre det både nemmere og billigere for kommunerne at administrere på natur- og miljøområdet, og jeg er meget villig til at se positivt på et udvalg, der går konstruktivt ind i arbejdet og måske har nogle forslag til, hvordan man kan imødekomme nogle af de her ting uden at skabe unødigt bureaukrati. Og vi må jo bare huske, at det altid er lidt nervepirrende for os herinde på Christiansborg at afbureaukratisere. Det lyder så let, men når vi så skal gøre det, skal vi jo vise, at vi faktisk har tillid til, at tingene kan fungere derude. Det er det, vi gør med det her lovforslag, og jeg vil håbe, at et bredt flertal her i Folketinget kan se, at der faktisk er grund til at sige, at kommunerne er kommet rigtig langt i forhold til at skulle løse en del af de her meget svære natur- og miljøopgaver, og at man kan sikre kvalitetsstyring på andre måder end med meget detaljerede lovgivningsmæssige proceskrav. Tak.

Kl. 14:05

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven og lov om ansvar for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. (Tilbud

om en integrationsplan, helbredsmæssig vurdering af nyankomne flygtninge m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 20.03.2013).

Kl. 14:05

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Inger Støjberg som Venstres ordfører.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

På trods af regeringens løfter før valget om et bredt samarbejde på udlændinge- og integrationsområdet står vi så nu her igen med et lovforslag, der jo tegner fremtidens danske udlændingepolitik, uden at Venstre i hvert fald har været inviteret til en politisk drøftelse i Social- og Integrationsministeriet. I stedet for har man valgt at udarbejde det her lovforslag i en lukket kreds, ligesom regeringen har gjort det på mange andre områder og især med lovforslag på udlændinge- og integrationsområdet.

Jeg må sige, at det stiller vi os meget uforstående over for i Venstre, ikke mindst fordi netop social- og integrationsministeren så sent som for halvanden måned siden gentog løfterne fra før valget om et bredt samarbejde hen over midten. Når det er sagt, skal det ikke afholde os fra at se konstruktivt på det, når regeringen for en sjælden gangs skyld kommer med et lovforslag, hvori der faktisk er nogle positive elementer.

Lovforslaget består af tre elementer. For det første foreslås det, at udlændinge, der har fået opholdstilladelse som flygtninge eller er familiesammenført, fremover skal tilbydes en bred og individuel integrationsplan. Det vil sige, at indsatsen i de forskellige forvaltninger i kommunen fremover skal sammentænkes, så udlændingen og familien sikres én adgang til kommunen.

Det næste element i lovforslaget indebærer, at alle nyankomne flygtninge og deres familiemedlemmer fremover skal tilbydes en frivillig helbredsmæssig vurdering, der skal sikre en tidlig afdækning af psykiske såvel som fysiske helbredsproblemer, som ellers kan blive en barriere for den pågældende flygtning og familiens integration.

Det sidste element i lovforslaget betyder, at kommunerne fremover får mulighed for at beslutte, at jobcenteret i konkrete sager kan tage ansvaret for den koordinerede integrationsindsats for den pågældende udlænding.

For os i Venstre er det sådan set alle sammen elementer, som vi vil se positivt på. Dertil kommer der selvfølgelig for os i Venstre, at det er helt afgørende, at de udlændinge, der kommer til Danmark, integreres, så de kan indgå i det danske samfund på lige fod med resten af befolkningen og dermed også komme til at bidrage. Derfor støtter Venstre intentionerne i lovforslaget.

Vi er derimod meget skeptiske over for finansieringen af lovforslaget, der som bekendt jo stammer fra skattestigninger aftalt med Enhedslisten i aftalen om finansloven for 2013. Venstre er og bliver imod skattestigninger. Det skal ikke være dyrere at være dansker, og i Venstre mener vi, at der burde være muligheder for at finde en finansiering for de 9 mio. kr. om året inden for integrationsområdet i stedet for at skruer på skatteskruen.

Hvis regeringen havde inviteret Venstre med til forhandlingsbordet, kunne vi nemt have været med til at finde alternative finansieringer. I vores finanslovudspil anviste vi f.eks. besparelser på udlændingeområdet på 350 mio. kr., og siden har regeringens lempeligere udlændingepolitik belastet statskassen yderligere. Havde regeringen spurgt os, havde det måske set lidt anderledes ud. Vi ville i hvert

fald være kommet med ideer til finansiering. Det undlod man så at gøre, og i stedet for fortsætter man blokpolitikken på udlændingeområdet med Enhedslisten, som man har haft for vane, lige siden man satte sig i regeringskontorerne. Det synes vi i Venstre er ærgerligt.

Det Konservative Folkeparti har bedt mig meddele, at partiet stiller sig ligesom Venstre på det her område. Vi er positive, og det er Det Konservative Folkeparti også, over for elementerne i lovforslaget, men mere tvivlende over for finansieringsmodellen.

Kl. 14:10

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Den danske integrationsindsats har haltet bagefter de seneste mange år, og det betyder, at både flygtninge og familiesammenførte er kommet til Danmark uden at blive modtaget af en stærk nok indsats med sigte på, at de skal forstå og blive en del af det danske fællesskab. Indsatsen har primært fokuseret på beskæftigelse og forsørgelse. Der er i indsatsen ikke taget højde for, at mange nyankomne familier og individer kommer med sammensatte udfordringer i rygsækken.

Med integrationsprogrammets entydige fokus på beskæftigelse og forsørgelse er sundhedsproblemer, børnenes skolefærdigheder og de voksnes faglige og sociale kompetencer blevet overset. Lad mig slå fast, at de beskæftigelsesrettede elementer er meget vigtige set med socialdemokratiske briller, men de hverken kan eller bør stå alene.

Regeringen har som led i aftalen om finansloven for 2013 sammen med Enhedslisten besluttet, at modtageindsatsen for nyankomne flygtninge og familiesammenførte skal styrkes. Med det her lovforslag ønsker vi, at der med et decideret tilbud om en integrationsplan tages højde for hele familiens forhold. Det vil skabe bedre muligheder for nyankomne udlændinge for at blive en del af fællesskabet i Danmark.

De konkrete ændringer af integrationsloven indebærer, at kommunerne får pligt til inden for 3 måneder at tilbyde de nævnte målgrupper en individuel integrationssplan og sætte navn på, hvilken forvaltning i kommunen der har ansvaret for koordinering af integrationsindsatsen. Dermed undgås den ansvarsforvirring, som vi desværre har set alt for mange eksempler på de seneste år, hvor alle og dermed ingen har ansvaret.

Desuden foreslås det, at kommunerne får pligt til inden for 3 måneder at tilbyde en tidlig helbreds-vurdering. Det betyder, at der kan sættes ind over for eventuelle helbreds-mæssige problemer tidligt.

Yderligere foreslås en ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, som muliggør, at kommunerne i konkrete sager kan beslutte, at jobcenteret skal være ansvarlig for at koordinere integrationsindsatsen.

Hos Socialdemokraterne glæder vi os over dette lovforslag. Alt for længe har vi bare set til, mens nyankomne udlændinge ikke har fået et ordentligt tilbud om integration, eller mens eksempelvis uopdagede helbredsproblemer har stået i vejen for den vellykkede proces mod at blive en del af det danske fællesskab. Vi vil sikre, at alle bliver en del af vores fællesskab, og at færre ender udenfor. Derfor støtter vi det her lovforslag.

Jeg skal hilse fra De Radikale og sige, at de også bakker op.

Kl. 14:13

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Martin Henriksen som ordfører for Dansk Folkeparti.

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. I Dansk Folkeparti er vi åbne over for at diskutere, om integrationsindsatsen i kommunerne skal forbedres. Men vi mener også, at så bør man arbejde videre med integrationskontrakterne i stedet for at opfinde den dybe tallerken en gang til. Integrationskontrakterne er der jo allerede i dag, og jeg synes, at man skulle kigge på, om de kan forbedres, i stedet for at man indfører en række tilbud. Der er ikke så mange forpligtelser for de udlændinge, der kommer til Danmark, men der er en række tilbud til dem, og der kunne godt være flere forpligtelser, hvis det er, der er behov for det i integrationskontrakterne.

Dertil kommer, at kommunalbestyrelserne allerede i dag har en forpligtelse til at koordinere integrationsindsatsen, hvorfor det virker lidt uigennemtenkt at lancere et lovforslag, hvor en stor del af indholdet netop handler om at koordinere indsatsen. Hvis det er sådan, at kommunerne ikke lever op til den eksisterende lovgivning, så burde man sørge for, at kommunerne gjorde det, i stedet for at komme med et nyt forslag, som jo egentlig lægger sig tæt op ad det, der allerede er gældende i dag.

I Dansk Folkeparti finder vi det tankevækkende, at regeringen i så høj grad fokuserer på at oprette særlige sundhedstilbud til udlændinge, når vi samtidig ved, at alvorligt syge eller handicappede danskere har brug for mere og bedre hjælp fra det offentlige. Vores ældresektor kunne være bedre, vores sundhedsvæsen kunne være bedre, og her ville vi fra Dansk Folkepartis side overveje at opprioritere indsatsen, hvis det var, vi havde nogle ekstra midler.

Vi synes til gengæld godt, at man i stedet for at komme med et tilbud, der gælder alle, så burde have et regelsæt, der sagde, at hvis nogle er i en særlig risikogruppe, hvis de er udlændinge og kommer fra et land, hvor vi ved at der kan være nogle særlige sygdomme – tuberkulose, eller hvad ved jeg – som de tager ind i Danmark, og som kan give nogle problemer, så burde de mødes med et krav om, at de skal screenes for de sygdomme, som der kan være tale om i det pågældende område. Det synes vi kunne give god mening i stedet for at komme med sådan et generelt tilbud hele vejen rundt. Jeg går ud fra, at hvis udlændinge, der har fået opholdstilladelse, føler sig lidt sløj, kan de gå til lægen, ligesom alle vi andre kan.

Det skal umiddelbart være bemærkningerne herfra, og det er så med de bemærkninger, at vi går ind i udvalgsarbejdet.

Kl. 14:15

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det fru Anne Bastrup som SF's ordfører.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

Da fru Karina Lorentzen Dehnhardt ikke kan være her i dag, skal jeg på SF's og hendes vegne forklare, hvorfor SF synes, at det her er en rigtig god idé.

Vi ved jo, at mennesker, der kommer hertil som flygtninge med traumatiske oplevelser i bagagen, ikke sjældent har forskellige typer helbreds-mæssige udfordringer. Vi ved også, at børn, der har været igennem et flygtningeforløb, er særligt udsatte. Ved at vi på den her måde laver en egentlig plan for de her mennesker, således at vi kommer hele vejen rundt om deres problemer, udfordringer af helbreds-mæssig og anden karakter, tror jeg, at vi meget, meget hurtigere kan få disse mennesker til at få en ordentlig tilværelse i Danmark.

Det er vores alles ambition, og jeg glæder mig da også over, at Venstre og Dansk Folkeparti støtter forslaget med nogle enkelte korrektioner. Men jeg hørte grundlæggende, at der er bred enighed

blandt de ordførere, der hidtil har været heroppe, om, at det her faktisk er en rigtig god idé. Så fra SF's side varm støtte til det.

Kl. 14:20

Kl. 14:17

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er bestemt positivt, at Venstre bakker op om indholdet i forslaget.

Det lovforslag, vi behandler i dag, handler jo om at sikre, at de udlændinge, der kommer hertil som flygtninge eller familiesammenførte, får en bedre start på livet her i Danmark og dermed også en bedre mulighed for integration.

I dag er kommunernes fokus i forhold til de nyankomne i høj grad på beskæftigelsen. Det er også positivt. Der er ikke nogen tvivl om, at beskæftigelse er afgørende for integrationen. Derudover er det naturligvis et mål i sig selv, at så mange mennesker som overhovedet muligt er selvforsørgende. Men vi ved samtidig, at der er mange andre problemstillinger, bl.a. i forhold til uddannelse, men også på det sociale område, som knytter sig til integrationen, og formålet med forslaget er jo altså at få en så samlet integrationsindsats som overhovedet muligt, altså at få tænkt de forskellige indsatser sammen og derved forhåbentlig få forebygget eventuelle sociale problemer.

Derfor er vi naturligvis også glade for, at vi i finanslovsaftalen med regeringen har fået afsat nogle midler – ikke mange, men dog nogle midler – til at opkvalificere og videreuddanne de medarbejdere i kommunerne, der arbejder med det her område, altså med modtagelse af flygtninge og familiesammenførte.

Så indeholder forslaget jo et andet punkt, som vi er vældig godt tilfredse med i Enhedslisten, nemlig et obligatorisk tilbud om sundhedsscreening af alle nyankomne flygtninge og deres familiemedlemmer. Det er jo noget, som vi i Enhedslisten har arbejdet på i årevis. Det betyder jo bl.a., at muligheden for hurtigt at opdage eventuelle torturskader vil vokse betydeligt og dermed også muligheden for, at man hurtigt kan komme i gang med en eventuel nødvendig behandling.

Det forholder sig jo desværre sådan, at en relativt stor andel af de flygtninge, der kommer hertil, har alvorlige sundhedsmæssige problemer, både fysiske og psykiske, med i bagagen, og jo kortere tid, der går, før man får identificeret de problemer, jo kortere tid går der, før man kan få sat en behandling i gang, og dermed bliver muligheden for helbredelse jo altså forøget væsentligt. Som der også står i bemærkningerne til lovforslaget, så kan alvorlige helbredsproblemer jo udvikle sig til at være væsentlige barrierer for integrationen, og det er jo altså et problem for samfundet og ikke mindst for den enkelte.

Vi ved samtidig, og jeg tror, at det var SF's ordfører, der også var inde på det, hvor alvorligt det er for børn at vokse op med forældre, som er traumatiserede. Risikoen for, at børnene bliver sekundært traumatiserede, er stor. Det vil sige, at det altså også er til fordel for børnene, at der er en så effektiv og hurtig indsats til forebyggelse af helbredsproblemer som overhovedet muligt.

Så vi er glade for det her forslag, der er en del af finanslovsaftalen mellem Enhedslisten og regeringen.

Kl. 14:20

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som Liberal Alliances ordfører.

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Helt overordnet set ønsker Liberal Alliance en udlændingepolitik, hvor folk, der kan forsørge sig selv, er velkomne i Danmark. Det skal være sådan, at hvis de ikke kan det, må de rejse hjem igen, og hvis de begår grov kriminalitet, må de også forlade Danmark, hvis det står til os.

Vi synes dog, at Danmark skal tage ansvaret for sin del af verdens flygtningeproblematik. Derfor er det selvfølgelig også på sin plads, at Danmark giver asyl til folk, som har brug for en personlig beskyttelse.

Det her er sådan set indholdsmæssigt et lille fornuftigt forslag, som flere ordførere også har været inde på. Jeg synes sådan set, at det er godt, at man bliver tilbudt en mere individuel integrationsplan.

Jeg synes også, at der er grund til at nævne, at man i forbindelse med det her med den helbredsmæssige vurdering netop kan forestille sig, at man vil kunne opdage ting, som senere ville kunne medføre store udgifter for samfundet – både i form af manglende arbejdsevne og i form af risiko for at komme ud i kriminalitet. Så jeg tror sådan set, at der er mange fordele ved det her forslag.

Alt i alt ser vi det fra Liberal Alliances side som et lille godt forslag. Men der skal nok mere til, før man får en udlændingepolitik, der er i overensstemmelse med vores partiprogram.

Kl. 14:21

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Social- og integrationsministeren.

Kl. 14:21

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det, formand. Et lille fornuftigt forslag, men alligevel lidt fra, at det er helt i samklang med Liberal Alliances integrationspolitik, sagde ordføreren. Så tror jeg man må sige, at vi nok alligevel er landet det helt rigtige sted. Men jeg vil sige, at jeg er oprigtig glad for, at vi har mange gode aftaler, også delaftaler, med Liberal Alliance, også på det her område.

Det lovforslag, som vi behandler nu, er en del af finanslovsaftalen, som regeringen indgik med Enhedslisten. Og det er faktisk ikke bare et lille godt forslag, det er et forslag, der vil betyde enormt meget for dem, som kommer til Danmark, mennesker, som kommer hertil, og som har brug for at blive set i den sammenhæng, som de indgår i, som en del af den familie, de er i, og som har brug for, at der er fokus på, hvilke problemer eller udfordringer de står i, at der er en koordination af de sagsbehandlere, der er inde over deres sag.

Når man hører historier om flygtningefamilier, som har skullet holde styr på 47 forskellige sagsbehandlere, kan man jo tage sig til hovedet og tænke: Er det virkelig sådan, det har fungeret? Men jeg synes, at det er rigtig, rigtig fornuftigt med den her model og det her lovforslag at prøve at få styr på det.

Derfor er jeg rigtig glad for at kunne fremsætte det første initiativ til en styrket modtagelse af nyankomne udlændinge. Det er et af de syv indsatsområder, som indgik i regeringens visioner for en ny integrationspolitik fra november sidste år.

Med lovforslaget får kommunerne pligt til snarest muligt og inden 3 måneder at tilbyde nyankomne flygtninge og familiesammenførte en integrationsplan, som skal understøtte en helheds- og familieorienteret integrationsindsats.

Dansk Folkepartis ordfører spurgte: Hvorfor egentlig gøre det her, når man i forvejen har integrationskontrakten? Når det er vigtigt, er det, fordi det her har et bredere og mere forebyggende sigte. Det her handler ikke kun om arbejdsmarkedet, det handler om den samlede og hele integrationsindsats, hvor man forsøger at supplere

de indsatser, som rummer den samlede families behov, og de indsatser, som skal understøtte et aktivt medborgerskab.

Med integrationsplanen samles mål og indsatser som jobcenter, socialforvaltning, skoleforvaltningen osv., og det sættes i forhold til de enkelte familiemedlemmer. Dermed styrker vi forudsætningerne for en sammenhængende og koordineret indsats, der både tager højde for, at nyankomne skal lære dansk, og for, at de også skal gives de bedste forudsætninger for at komme ind på arbejdsmarkedet, og som også tager højde for øvrige forhold, der har betydning for familiens samlede integration.

Det betyder, at det er et opgør med silotænkningen, hvor den ene forvaltning ikke ved, hvad den anden gør, og et opgør med, at de nyankomne skal løbe spidsrod mellem rigtig mange sagsbehandlere.

Med lovforslaget får kommunerne også pligt til snarest muligt og inden 3 måneder at tilbyde nyankomne flygtninge og familiesammenførte til flygtninge en helbredsmæssig vurdering, som foretages af en læge og baseres på en samtale og en helbredsundersøgelse.

Det har der været noget debat om under førstebehandlingen. Dansk Folkeparti mente, at hvis man havde penge tilovers, kunne man bruge dem på andre områder i stedet for at prioritere lige præcis den her gruppe. Det, jeg gerne vil sige, er, at en tidlig afdækning af væsentlige helbredsproblemer er rigtig fornuftigt økonomisk for os alle sammen, fordi det er den samlede samfundsøkonomi, det drejer sig om.

Men det handler sådan set også om, at der er nogle familier, som er særligt udfordrede, og hvor man ikke vil opdage eventuelle sygdomme i tide, eller hvor man ikke går til læge, hvor familier isolerer sig, og hvor unge marginaliseres.

Nogle gange vil nogle af de problemer kunne blive taget i opløbet, hvis man har fået lavet eksempelvis en håndtering af en traumatisk situation, som familien har været i, eller man har fået opdaget andre sociale eller helbredsmæssige forhold i familien.

Så det er sådan set, både fordi der er god økonomi i det for det samlede samfund, og fordi det, hvis man ikke gør noget ved de her helbredsproblemer, betyder, at familierne altså ikke får god mulighed for at slå rod, for at komme i gang med at lære dansk, for at komme i gang med at komme i uddannelse eller ind på arbejdsmarkedet.

De her mennesker har brug for den her særlige håndsrækning, og det er den, som vi giver dem med det her lovforslag. Jeg vil gerne sige tak for den pæne modtagelse af forslaget og glæder mig til den fremtidige udvalgsbehandling.

Kl. 14:26

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:26

Martin Henriksen (DF):

Tak. Det her er et spørgsmål, som jeg stiller i al min uvidenhed. Når nu regeringen siger, at de her tiltag i lovforslaget er så vigtige, hvordan kan det så være, at tiltagene er frivillige?

Hvis det er så vigtigt, at udlændinge, der kommer til Danmark, gennemgår den her integrationsplan, hvordan kan det så være, at det ikke er en forpligtelse for dem at gennemgå den, men at det er et frit valg for dem, om de ønsker at gennemgå det? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Kl. 14:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:26

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der skal altså følges op på, om man har et konkret behov. Og det giver god mening at tale med folk om, om de har brug for den her indsats, og forklare folk, hvad man har mulighed for at give af tilbud.

At det er et frivilligt tilbud, synes jeg sådan set giver meget god mening. For der kan jo være nogle, for hvem det ikke ville give mening at tale om, at man skal ind og have fat i sådan et tilbud, eller hvor de slet ikke ville få noget som helst ud af det.

Det, som vi gør med integrationsplanen, er, at vi på ingen måde ændrer ved de forpligtelser, som en nyankommen udlænding i dag har til efter bedste evne at gøre en aktiv indsats for egen integration med henblik på at bidrage til samfundet og forsørge sig selv. Og for de nyankomne udlændinge, som modtager kontanthjælp, ændres der heller ikke ved pligten til at stå til rådighed. Så disse pligter består.

Det, der ligger tilbage i dag i forbindelse med den frivillige indsats, er så, at der vil være nogle, som ikke synes, at de har lyst til det, og så synes jeg heller ikke, at de skal tvinges til det.

Kl. 14:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:27

Martin Henriksen (DF):

O.k., så har jeg et andet spørgsmål, og det er om tilbuddet om helbredsundersøgelse. Det giver nok ikke så god mening, at man siger, at en amerikaner fra New York, der bliver familiesammenført med en dansker eller en herboende indvander, skal gennemgå en helbredsundersøgelse. Det tror jeg ikke giver så meget mening.

Derfor kunne et forslag være, at ministeren overvejede at droppe den del af lovforslaget, der handler om, at man giver sådan et generelt tilbud til alle, og i stedet for indfører en mere målrettet ordning, hvor man laver en risikovurdering.

Hvis man så er en udlænding, der kommer fra et sted i verden, hvorfra vi ved der er en sygdom, tuberkulose, eller hvad det nu kunne være, som de kloge mennersker siger vi skal være særlig opmærksomme på, så tjekker vi dem. Vi screener simpelt hen for, om man har de sygdomme, og så skal man – det skal ikke være en »kan«-bestemmelse, det skal være en »skal«-bestemmelse – gennemgå en screening.

For vi kan jo sagtens havne i den situation, at tilbuddet er der, men de mennesker, vi ønsker at opfange, tager ikke imod tilbuddet, og så er vi jo lige vidt.

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 14:28

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det vil være forskellige regler, der gør sig gældende, alt efter om man eksempelvis bor på et asylcenter, og efter, hvordan man er kommet til landet, for, hvordan de helbredsundersøgelser, som findes, skal være.

Dansk Folkeparti spørger: Skal vi ikke lave en risikovurdering i stedet for og så lade være med at tilbyde folk, at de kan få lavet den helbredsmæssige undersøgelse? Så skal man udvælge nogle grupper, om hvem man tænker, de har boet i nogle områder, og hvem man har mistanke om, at de kan medbringe nogle sygdomme til Danmark, og dem vil vi gerne have undersøgt om folk har.

Det kan man jo godt synes. Men der er en ting, som jeg så synes man mister, og det er alle dem, som kommer hertil med sygdomme,

som ikke bare løber i blodbanerne, men som eksempelvis er psykisk pådragede sygdomme, traumer, som ikke er blevet opdaget.

Det er nok svært at forestille sig, at vi kan kategorisere nogle områder og sige, at der har man en eller anden mistanke om, at lige præcis derfra vil der komme folk med særlig mange krigstraumer eller posttraumatisk stress-syndrom, eller hvad det kan være.

Det, vores forslag gør, er i virkeligheden at skabe en lidt let måde at komme omkring begge ting på, nemlig at vi fanger somatiske sygdomme, men at vi også har blik for, om der skulle være nogle psykiske sårbarheder, som kræver behandling.

Jeg synes sådan set, man favner begge dele med den her del af det. Derfor synes jeg ikke, at der er nogen grund til at gå ad Dansk Folkepartis vej.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Dermed er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Forbud mod fremme af terrorisme i programvirksomhed m.v.).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 13.03.2013).

Kl. 14:29

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er fru Ellen Trane Nørby som ordfører for Venstre.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Det lovforslag, som vi behandler i dag, udvider kompetencerne for Radio- og tv-nævnet, for så vidt angår at fratage radio-tv-foretagender deres sendetilladelse, hvis de bevidst og med en redaktionel linje fremmer terrorisme. Det er ingen hemmelighed, at vi fra Venstres side har været skeptiske og på lange træk fortsat er det. Jeg synes dog, at vi i god dialog med kulturministeren har fået forbedret retssikkerheden, både for så vidt angår nævnets sammensætning med straffetretlige kompetencer, en afgrænsning og en præcisering af begrebet fremme af terrorisme og en domstolsprøvelse ikke bare i de sager, der vedrører fremme af terrorisme, men også i de øvrige sager af strafferetlig karakter, som allerede i dag behandles i Radio- og tv-nævnet.

Der er også fortsat en række forhold i lovforslaget, som vi vil spørge ind til i udvalgsbehandlingen, så ministeren dér får mulighed for helt præcis at svare på de bekymringer, der er fremkommet i forhold til fortolkningen af begrebet fremme af terrorisme i de høringsvar, der er afgivet.

Det, der tæller positivt for lovforslaget, er uden tvivl hastigheden – hastigheden, hvormed man kan behandle en sag, hastigheden, hvormed man kan fratage et sendeforetagende dets sendetilladelse, hvis det overtræder lovgivningen, ikke bare når vi taler om de hadforbrydelser, som Radio- og tv-nævnet tidligere også har haft mulighed for at fratage sendetilladelser på baggrund af, men også når vi taler om, at der bevidst og som redaktionel linje er lagt et indhold i programmerne, som fremmer terrorisme.

Vi synes fortsat, der er huller i den måde, som regeringen har forsøgt at håndtere de problemer, der er opstået, på, både for så vidt angår sendeforetagender, som sender fra internettet, men også når det handler om at sikre en reel hastighed i behandlingen. Men man må nok sige, at selv om problemerne flytter med ind i en digital verden, hvilket vi også har set i forbindelse med nogle af de tidligere sager på hadområdet med Radio Oasen, Radio Holger og nogle af de foretagender, der i dag virker fra internettet, så lukker det her et af de huller og et af de problemer, som der har været i forbindelse med tildelingen af sendetilladelser, henholdsvis overvågning og fratagelse af sendetilladelser, og det er den hastighed, som absolut tæller i favør for lovforslaget. Det er også baggrunden for, at vi fra Venstres side støtter forslaget, men vi er dog, som jeg sagde, fortsat skeptiske over for visse elementer og ønsker dem udboret i udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig to, der har bedt om en kort bemærkning. Den første er hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 14:32

Per Clausen (EL):

Jeg må jo sige, at jeg da er glad for, at Venstre stadig væk har en vis skepsis i forhold til det her lovforslag. Det er jo ikke hver dag, vi behandler lovforslag i det danske Folketing, der gør det nemmere at lukke radio- og tv-stationer. Ytringsfrihed plejer jo at være meget centralt i den danske debat.

Jeg vil godt stille et spørgsmål til fru Ellen Trane Nørby. Det første er: Jamen er det ikke allerede i dag muligt for Radio- og tv-nævnet at fratage et medie sendetilladelsen, hvis det opfordrer til terrorisme? Altså, det er jo muligt. Radio- og tv-nævnet har jo ikke afvist at lukke den eneste tv-station, som det her berører, med henvisning til at man ikke *kunne*, men man har sagt, at der ikke var tale om, at den opfordrede til terrorisme.

Nu siger fru Ellen Trane Nørby, at det er, når det er udtryk for en redaktionel linje. Alligevel fremgår det af lovforslaget, at man jo sådan set i princippet kan fratage et medie sendetilladelsen efter én udsendelse, og det er vel – lyder mit andet spørgsmål – svært at uddrage en redaktionel linje af én udsendelse.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Ellen Trane Nørby (V):

Der er ingen tvivl om, at det her lovforslag på mange måder er ligesom mange af de terrorlove, der ellers er blevet diskuteret i det her Folketing, nemlig en balancegang, for så vidt angår retssikkerhed og sikring af et samfund, hvor der er aktører, som fremmer terrorisme. Der er et hensyn til retssikkerheden for sådanne foretagender, men selvfølgelig er der et større hensyn, som handler om at sikre, at vores samfund, som er en del af en global verden, hvor der er en risiko for terrorangreb, ikke naivt ser bort fra, at der er aktører, som jo sådan set også i dag – såvel på internettet som ud fra tv-stationer og radio-

foretagender – fremmer terrorisme og har det som deres redaktionelle mål at fremme terrorisme.

Kl. 14:37

Jeg synes ikke, vi skal gøre den her debat til en diskussion om et enkelt sendeforetagende. Det ved jeg godt der er mange der ønsker at gøre det til. Det her er sådan set noget, der har kørt i et fuldstændig særskilt spor, både med en række gentagne behandlinger i Radio- og tv-nævnet og med en domfældelse i Østre Landsret.

For Venstre at se handler det her lovforslag om det fremadrettede. Det handler sådan set også om at sikre retssikkerheden, når Radio- og tv-nævnet træffer beslutning om sager, som har strafferetlig karakter – og der er udvidelsen med en dommer og med en jurist med strafferetlig ekspertise væsentlig for os.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:35

Per Clausen (EL):

Men hvis det her ikke handler om én tv-station, hvad handler det så om? Hvad er indholdet så i den her sag? Hvad er det for noget, man vil have lavet anderledes, end det har været indtil nu, når man har haft mulighed for at lukke og fratage radio- og tv-sendere deres sendetilladelse, hvis de har argumenteret og agiteret for terror, med henvisning til hadparagraffen? Så spørgsmålet er: Hvad er det så?

Betyder det, fru Ellen Trane Nørby nu siger, at vi ikke længere har det standpunkt i Danmark, at det er handlingerne, der skal straffes, men ikke ordene? Betyder det, at vi forlader det standpunkt, for lige pludselig er ytringsfriheden blevet en sag, som er mindre vigtig end det at forhindre nogen i at viderebringe nogle synspunkter, som fru Ellen Trane Nørby ikke bryder sig om?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:36

Ellen Trane Nørby (V):

Det er ret beset ikke det, vi diskuterer i dag, for hvis det havde været det, vi diskuterede i dag, så havde hr. Per Clausen nok stået heroppe og argumenteret for, at man kunne afskaffe racismeparagraffen, som jo netop er også at forholde sig til ord og ikke kun til handlinger.

Det, vi diskuterer i dag, er jo noget andet. Det er jo bl.a. de hadforbrydelser, som i dag er knyttet både til seksualitet, til religiøsitet, til hudfarve og til opfattelser, som jo også har en strafferetlig karakter, og som bliver behandlet af Radio- og tv-nævnet. Altså, ud over de sager, der allerede har en strafferetlig karakter, udvider vi Radio- og tv-nævnet med en dommer for bordenden og tilknytter en ekstra jurist med strafferetlig ekspertise, og vi tilføjer det element, som handler om i ord at fremme terrorisme. Det er jo også ligesom de øvrige paragraffer et velbeskrevet punkt i straffeloven, hvor der er en skelnen mellem det at fremme ved ord og selvfølgelig det at udføre handlingerne.

Så spørger hr. Per Clausen om, hvilke sager vi taler om. Det kan godt være, at regeringen taler om en tv-station. Det gør vi ikke fra Venstres side. Det her er et lovforslag, som gælder fremadrettet – det har ikrafttræden den 13. juli her i år – og det kommer jo ikke til at have konsekvens for de sager, der er foregået tidligere. Det, man til gengæld kan sige, er jo, at ud over den pågældende tv-station har vi haft sager både med Radio Holger og Radio Oasen, som også har givet anledning til diskussion her i Folketinget om, hvorvidt vores mekanismer var stærke nok til egentlig at kunne håndtere sager, når radio- og tv-foretagender bryder nogle af de lovgivningsmæssige rammer, der er for ytringsfrihedens grænse, både når vi taler om fremme af had og andet.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Jeg skal bede om, at man overholder tiden.

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 14:37

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg vil starte med at anerkende, at Venstre har været med til at forbedre det her lovforslag; det tror jeg sådan set ikke der er nogen tvivl om. Det gør ikke, at jeg synes, at det er blevet godt, men at det dog er mindre slemt.

Jeg synes bare, at når man ser på det her forslag, er det lidt et forslag af i går, og det synes jeg egentlig også at ordføreren selv var inde på. Altså, man går ind og diskuterer noget om nogle sendetilladelser for nogle tv-stationer, som skal sende via nogle gammeldags tv-antennener, og hvad ved jeg. Men man kan bare lave en net-tv-station, en netradiostation, man kan såmænd udgive noget så gammeldags som en avis, og så kan man sådan set også komme uden om regler, der minder om det her.

Virker det ikke lidt mærkeligt, at man laver sådan særlige indskrænkninger i ytringsfriheden for en bestemt måde at transmittere informationer på?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:38

Ellen Trane Nørby (V):

Der er jo ingen tvivl om, at når vi taler om analoge sendetilladelser, og når vi taler om meget af det område, som er dækket af Radio- og tv-nævnets kompetencer, er det på mange måder gammeldags analoge teknologier. Det synes jeg sådan set også at jeg sagde i min ordførtale: at det her jo på ingen måde kommer til at håndtere de problemer, der knytter sig til fremme af terrorisme, som foregår via internettet, som foregår via videoer og via radiostationer, der har streamet på internettet.

Men selv om man ikke kan lukke alle huller, behøver man jo ikke at undlade at forholde sig til, at der er nogle huller, som regeringen har ønsket at lukke. Vi var ikke tilfredse med det første udkast, men vi synes, at vi har fået en række forbedringer ind i det nuværende forslag. Vi synes stadig væk, at der er områder, vi kan få udboret i udvalgsbehandlingen, men vi synes sådan set, at det væsentlige er, at regeringen nu tager et initiativ til at lukke et af de huller, der er, på trods af at det betyder, at regeringen ikke lukker alle huller.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan ikke få det billede ud af hovedet, at hvis det nu var en spand med 20 huller i, så ville fru Ellen Trane Nørby og regeringen være glade for, at vi puttede en prop i et af de 20 huller, selv om vandet stadig væk fosser ud. Altså, man kan altid lukke ét hul.

Nej, det måske sådan lidt frække spørgsmål, der kommer efter det, er: Kan man forestille sig, at Venstre så mener, at man skal lave samme regelsæt for internettet eller for papiraviser, som man nu indfører her? For nu er det her under Radio- og tv-nævnet, og så har man ligesom lukket det her. Skal man så gå videre med tilsvarende lovgivning på de andre områder? Punkt 1: Er det ønskværdigt? Punkt 2: Er det realistisk?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:40

Ellen Trane Nørby (V):

For så vidt angår realismen, tror jeg, at både ordføreren og jeg er relativt realistiske, med hensyn til at det nok ikke kommer til at ske. Der er så mange muligheder i forhold til internettet, som ikke bliver begrænset ud fra dansk lovgivning. Vi taler om grænseoverskridende aktiviteter, og derfor er det jo også vigtigt med et internationalt samarbejde, når det handler om terrorisme, og det gør man jo ikke kun, når man knytter sig til et enkelt radio- og tv-foretagende.

Man kan sige, at radio- og tv-loven jo blev lavet på et tidspunkt, hvor der kun var en lille mængde sendetilladelser. Når man gav en sendetilladelse til nogen, var der nogle andre, der ikke kunne få den pågældende sendetilladelse. Så der var kun de her begrænsede muligheder, og derfor er der nogle helt særlige regler, som knytter sig til det.

Man kan sige, at hvis der er et sendeforetagende i Danmark, som ikke ønsker at være underlagt de her regler, så er der, som ordføreren siger, andre muligheder. Det kan så skabe nogle andre problemer. Men det er så også de muligheder, der ligger i dag, og vi har jo sådan set også klart og tydeligt sagt, at det så er der, hvor begrænsningerne er i forhold til regeringens lovforslag. Men det er en intention om, at man også anerkender, at vi også i en globaliseret verden, hvor terror er et problem, gør noget aktivt for at sætte ind over for dem, der egentlig eksisterer for at fremme terror – ikke ved enkeltstående programmer, men ved at have en fast redaktionel linje, som har det formål at omvælte vores samfund og skade de demokratiske samfund, som vi kender i dag.

Kl. 14:40

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Radio- og fjernsynslovgivningen giver i dag ikke mulighed for, at Radio- og tv-nævnet kan inddrage programtilladelser eller bestemme, at programvirksomhed skal indstilles, selv om en radio- eller tv-station med sin programvirksomhed fremmer terrorisme. Det er jo et forhold, som det er blevet relevant at lovgive om i forlængelse af Københavns Byrets dom i straffesagen om Roj TV i januar 2012.

For Socialdemokraterne står det helt klart, at vi må sikre, at der kan skrives ind over for radio- og tv-stationer, som opfordrer til terrorisme. Derfor støtter vi naturligvis også lovforslaget. I forvejen har Radio- og tv-nævnet mulighed for at skride ind, hvis til tv- og radio-stationer overtræder straffelovgivningen ved f.eks. i programmer at tilskynde til had på grund af race, køn, religion, nationalitet eller seksuel observans. Og det må naturligvis også gælde, hvis programmer handler om at fremme terrorisme.

Hvad menes der så med at fremme terrorisme? Det er et af de spørgsmål, som er stillet under høringsen af lovforslaget. Ja, det kan f.eks. være, hvis en tv-station afholder en tv-transmitteret pengeindsamling til fordel for en organisation, der udøver terrorhandling. Det vil også kunne være tilfældet, hvis en radio- eller tv-station hjælper personer eller grupper med at hverve eller træne andre til at begå terrorisme, eller hvis man på, som der står, en egnet måde giver råd om, hvordan en konkret terrorhandling planlægges eller udføres.

Derimod omfatter lovbestemmelserne ikke, hvis der i programmer forekommer rene sympatitilkendegivelser, da det naturligvis

skal være muligt at kunne gengive synspunkter i befolkningen og i samfundet. Det er også på den baggrund, at det i loven fastsættes, at Radio- og tv-nævnet udelukkende vil kunne stoppe programvirksomheden, hvis der er tale om en generel redaktionel beslutning eller der er tale om en redaktionel linje om at ville fremme terrorisme. Igen: Det skal selvfølgelig være muligt at kunne referere, hvad terrororganisationer eller sympatisører siger eller gør. Loven sigter udelukkende på at kunne lukke stationer, der aktivt bidrager til at fremme terrorisme.

For at sikre de nødvendige kompetencer til at kunne behandle præcis den her type sager lægger loven op til, at man ved behandlingen af sagerne udvider Radio- og tv-nævnet med yderligere juridisk ekspertise, nemlig en byretsdommer, som udpeges af Den Danske Dommerforening, og et medlem med særlig strafferetlig indsigt, som udpeges af kulturministeren.

Endvidere giver loven mulighed for en hurtig domstolsprøvelse af Radio- og tv-nævnets beslutninger om, hvorvidt reglerne om beskyttelse af mindreårige er overtrådt; om programmer må anses for at tilskynde til had på grund af race, køn, religion, nationalitet eller seksuel observans; om programmer må anses for at fremme terrorisme. Den her særlige adgang til domstolsprøvelse består helt enkelt i, at den pågældende radio- eller tv-station blot skal begære sagen indbragt for retten, og så sker det. Man er således ikke nødt til at anlægge en egen civil retssag. Både dette og udvidelsen af Radio- og tv-nævnets juridiske kompetence handler naturligvis om at sikre retssikkerheden bedst muligt.

For Socialdemokraterne har lovforslaget derfor den rigtige og vigtige balance mellem at kunne forhindre, at radio- og tv-stationer medvirker til at fremme terrorisme, og samtidig sikre retssikkerheden. Faktisk forbedres retssikkerheden for radio- og tv-stationerne, idet det i dag ikke er sådan, at der er særlig juridisk kompetence i nævnet eller for den sags skyld mulighed for domstolsprøvelse, når det gælder sager om tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion, nationalitet eller seksuel observans. Og som nævnt indledningsvis støtter Socialdemokraterne lovforslaget.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig en, der har bedt om en bemærkning. Det er hr. Per Clausen for Enhedslisten.

Kl. 14:45

Per Clausen (EL):

Nu nævnte hr. Mogens Jensen jo sagen om Roj TV. Jeg kunne da godt tænke mig at høre, om hr. Mogens Jensen mener, at man ville kunne inddrage den sendetilladelse, som den tv-station har, hvis man vedtager den her lov, og hvad hr. Mogens Jensen i givet fald baserer det på.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:45

Mogens Jensen (S):

Jamen jeg nævner sagen om Roj TV, fordi det jo er den, der helt aktuelt har gjort, at vi har kunnet konstatere et hul i loven på det her område. I henhold til den lov, som bliver gældende, når vi vedtager det her forslag, vil man selvfølgelig kunne fratage Roj TV deres tilladelse, hvis de lever op til de betingelser, som fastsættes i loven, for, at man kan fratage tilladelsen, det vil sige, hvis de ved en redaktionel beslutning eller redaktionel linje udøver en programvirksomhed, hvorved de fremmer terrorisme.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:46

Per Clausen (EL):

Ja, det ville jo være rigtig ærgerligt, hvis man lavede en lov for at få en tv-station forbudt og det så ikke lykkedes. Jeg forstår godt, hvis hr. Mogens Jensen er lidt bekymret.

Men jeg vil bare spørge hr. Mogens Jensen, om en af forklaringerne på, at man satser på, at det godt kan lade sig gøre med det her, måske er, at man på den ene side siger, at der skal være tale om en redaktionel linje, og på den anden side siger, at det godt kan ske på baggrund af et enkeltstående program. Det synes jeg er spændende, for hvordan kan man udlægge en redaktionel linje af et enkeltstående program? Hr. Mogens Jensen nævnte i sin tale – det kan være den anden måde at gøre det på – nogle eksempler på, hvad der kunne føre til, at der blev grebet ind, men det fremgår også af lovforslaget, at det ikke er nogen udtømmende liste. Vi ved så ikke, hvad der er med uden at være med på listen. Så det er vel, fordi der i det her er rigelighed med elastik til, at man kan træffe de beslutninger, som hr. Mogens Jensen gerne ser at Radio- og tv-nævnet træffer.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Mogens Jensen (S):

Jeg ser sådan set ikke gerne, at der træffes nogen bestemte former for beslutninger. På Socialdemokraternes vegne støtter jeg op om det her lovforslag, fordi jeg selvfølgelig synes, at det er helt rigtigt og rimeligt, at man er i stand til at forhindre en radio- eller tv-station i at medvirke til at fremme terrorisme. Det tror jeg de fleste mennesker vil synes er helt rimeligt. Så er det klart, at der kan bestå en udfordring i at vurdere, hvornår det er tilfældet. Der synes jeg at vi er godt dækket ind, når vi siger, at der skal være tale om, at der er taget redaktionelle beslutninger om, at man ønsker at medvirke til at fremme terrorisme, eller at der skal være tale om en redaktionel linje. Og det må man jo selvfølgelig være i stand til at kunne sandsynliggøre, hvis man ønsker at lukke den pågældende station. Hvis man på stationen føler, at dette bevis ikke er ført med Radio- og tv-nævnets argumenter, har man altså mulighed for at indbringe det for domstolene med det samme, og så kan man få en domstolsprøvelse. Jeg synes ikke, vi kan gøre det bedre og mere retssikkert for den enkelte radio- og tv-station.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er et medlem mere, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Ellen Trane Nørby fra Venstre.

Kl. 14:48

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil gerne spørge til to ting.

For så vidt angår hr. Per Clausens spørgsmål, er jeg sådan set enig i, at der er behov for en større klarhed omkring, hvad det er, der er redaktionel linje. Det er også noget af det, der i høringssvarene er fremkommet en vis bekymring omkring. I bemærkningerne til lovforslaget står der først, at der ikke er tale om enkelte programmer, og siden står der så, at der kan være tale om enkelte programmer. Jeg synes, det er helt væsentligt, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen får boret ud, hvad det er.

Så vil jeg også blot høre Socialdemokraternes ordfører, om det ikke er væsentligt at kigge på det fremadrettede i stedet for at forholde sig til en sag omkring Roj TV, som jo allerede er afgjort ved første instans i Østre Landsret og sådan set er et afsluttet kapitel. Den her lovgivning vil ikke blive påvirket af de fire gange, som Roj TV-sagen har kørt i Radio- og tv-nævnet, men vil derimod få virkning fremadrettet, hvis man skulle komme i lignende situationer. Det er netop det, der er væsentligt at forholde sig til, og sådan set ikke, hvordan noget kunne have været afgjort anderledes, hvis og såfremt en lovgivning havde set anderledes ud.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Mogens Jensen (S):

Vi er fuldstændig med på at få afklaret ting i lovgivningen, der måtte være uklare. Det er jo det, vi skal bruge udvalgsarbejdet til. Det er vi selvfølgelig helt med på.

Hvad angår det fremadrettede, vil jeg sige, at det vel er det, vi gør med lovforslaget her. Vi forsøger at lave en lovgivning, der fremadrettet sikrer, at Radio- og tv-nævnet kan forholde sig til, om tv- og radiostationer overtræder straffeloven, hvad angår hadtilskyndelser, og vi giver også mulighed for, at man kan inddrage programtilladelser, hvis det er sådan, at en tv-station medvirker til terrorisme. Det synes jeg da er rimelig fremadrettet, når vi kan opleve, at vi også i Danmark stadig væk har trusselsbilleder, hvad angår terrorisme.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:50

Ellen Trane Nørby (V):

Tak for tilkendegivelsen af, at det er noget af det, vi forhåbentlig kan få præciseret i lovbehandlingen.

Så vil jeg blot spørge til det forhold, som vi jo også tidligere diskuterede med Liberal Alliances ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, i forhold til internettet. Det her lovforslag forholder sig jo på ingen måder til det samlede mediebillede, der er i dag, men det undgår fuldstændig at forholde sig til de tv-foretagender og radioforetagender, som eksisterer på internettet. To af de sager, der tidligere er blevet afgjort af Radio- og tv-nævnet, handler om radioforetagender, der har fået frataget deres sendetilladelse, nemlig Radio Holger og Radio Oasen, som jo er to radiostationer, der i dag eksisterer på internettet og fortsat sender. Hvilke problemer ser den socialdemokratiske ordfører i relation til det, og hvad har regeringen og Socialdemokraterne af planer i forhold til at bekæmpe fremme af terrorisme på de platforme? Jeg kunne høre på ordførerens tale, at det var det, der ligesom var det overordnede mål.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Mogens Jensen (S):

Nu kan jeg i hvert fald konstatere, at vi ikke hørte noget klart svar fra Venstre, da ordføreren var heroppe, på, hvad Venstre har tænkt sig at gøre ved det.

Men der er jo det særlige forhold – og sådan har det været, siden internettet blev startet – at der er meget lidt regulering omkring internettet, fordi det opfattes som at skulle være et meget frit medie, hvor alle skal have mulighed for at ytre sig. Det er jo ikke kun radio-

tv-lovgivningen, der ikke gælder for internettet. Det er jo også lovgivningen, der knytter sig til de trykte medier, medieansvarsloven osv. Så der er et helt lovkompleks, hvor internettet ikke er inddraget, og det er jo en fælles udfordring, vi har. Der må man finde en balance mellem det, som jeg tror vi alle sammen gerne vil have, netop at det skal være muligt at udtrykke sig frit og uhindret på internettet, og så regulering. Jeg tror, vi i fremtiden kommer til at diskutere, om der på en eller anden måde i højere grad også skal foretages regulering af internettet, men det er jo ikke det, der er på dagsordenen her i dag.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om ordet, og det er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 14:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så fik vi lige truslen om yderligere regulering af internettet med i en sidebemærkning. Jeg skulle bare høre hr. Mogens Jensen om noget. Synes Socialdemokraterne generelt, at man skal bruge ikkeafsluttede retssager som udgangspunkt for lovgivning?

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Mogens Jensen (S):

Socialdemokraterne mener, at hvis det er sådan, at der er sager, også sager, der er afgjort i retten, der afslører huller i lovgivningen, så skal vi selvfølgelig lukke de huller.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:53

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ser frem til spændende debatter på det retspolitiske område fremadrettet. Jeg ved jo, at hr. Mogens Jensen også er interesseret i det område, der drejer sig om, at det ikke længere vil være regeringens politik at affeje nye forslag med, at der er igangværende retssager, for det er jo det, det her lovforslag er et udtryk for, nemlig at man er fuldstændig ligeglad med at vente på domstolssystemet. Jeg må sige, jeg synes, det er mærkeligt, når nu både Venstres ordfører og Socialdemokratiets ordfører har indrømmet, at det her i virkeligheden ikke rigtig lukker noget hul, og hvis der er problemer, kan de fortsætte ufortrødent, bare ikke lige på en enkel frekvens. Så man laver symbolpolitik, og man vil ikke afvente domstolene. Men det bliver rart og spændende at følge den nye linje, den vil vi selv gøre brug af, når nu det er regeringens linje.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Mogens Jensen (S):

Jeg mener ikke, der er tale om en ny linje, jeg mener, der er tale om, at man med udgangspunkt i Roj-sagen har kunnet konstatere, at Radio- og tv-nævnet ikke har kompetencer til at inddrage programtilladelser, hvis en radio- eller tv-station medvirker til at fremme terrorisme, selv om de på andre områder har muligheder for at fratage programtilladelser, hvis straffelovgivningen overtrædes. Det er det forhold, regeringen forsøger at rette op på med det her forslag, og

det synes jeg hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance, skulle støtte frem for at modarbejde.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Nærværende lovforslag har været længe undervejs. Det udspringer af den meget omtalte sag om Roj TV og lukker et hul i lovgivningen vedrørende sendetilladelser i Radio- og tv-nævnet. Lovforslaget er et kompromis mellem nævnsvejen, som regeringen vil gå, og domstolsvejen, som oppositionen, herunder Dansk Folkeparti, har valgt.

Lovforslaget giver mulighed for hurtigt at sanktionere over for sendestationer, der gennem en redaktionel linje understøtter og fremmer terror, og samtidig sikrer det retssikkerheden ved at indsætte en byretsdommer og en strafferetlig jurist i disse sager. Og det er såmænd udmærket. Selv om Kulturministeriet og Justitsministeriet har været temmelig tunge at danse med i hele denne sag, er det dog endt med et fornuftigt kompromis, især på grund af indsatsen fra Venstre og Dansk Folkeparti. Men da sagen også vedrører ytringsfrihed, ønsker vi i Dansk Folkeparti at sikre os, at loven ikke åbner op for utilsigtede indskrænkninger af ytringsfriheden, men at loven udelukkende har til hensigt at skabe parallelitet mellem straffelovens terrorbestemmelser og loven om Radio- og tv-nævnet.

Sagt på jævnt dansk vil vi selvfølgelig gerne være med til at bekæmpe fremme af terror, men vi ser også gerne, at ministeren forsikrer os om, at loven ikke åbner op for, at ytringsfriheden på nogen måde begrænses mere, end den allerede er i den nuværende lovende lov. Vi kan ikke umiddelbart se, at lovændringen gør det, men det er jo altid rart med ministerens forsikring.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning, og det er hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 14:57

Per Clausen (EL):

I virkeligheden er Dansk Folkeparti måske det parti, hvis holdning undrer mig mest, for Dansk Folkeparti har jo forfægtet det synspunkt, at vi skal afskaffe de begrænsninger, som racisme- og blasfemiparagraffen lægger på ytringer, og meget tydeligt sagt, at det jo ikke handler om at begrænse ord, men at det handler om at gribe ind over for handlinger. Uanset hvad man måtte mene om terrorlovgivningen i Danmark i dag, er den jo indrettet på at gribe ind i forhold til en række forskellige handlinger. Det, som hr. Alex Ahrendtsen her medvirker til, er, uanset hvad ministeren måtte finde på at sige, at man begrænser muligheden for at ytre sig. Det er vel vanskeligt at sige, at det her ikke er en begrænsning af ytringsfriheden, for det er det jo, også uanset om de ytringer, man forbyder, er af en sådan karakter, at vi nok helst var dem foruden.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg tror egentlig, at ordføreren farer lidt vild. Hvad er sagen? Det er jo, at vi har en tv-station, der er blevet dømt ved domstolene for at fremme terror, og samtidig har vi ikke mulighed for gennem Radio-

og tv-nævnet at gøre noget ved det. Det er det, vi retter op på med det her. Så jeg forstår egentlig ikke ordførerens bemærkning.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:58

Per Clausen (EL):

Det, jeg ikke forstår, er, at hr. Alex Ahrendtsen mener, at det skal være muligt at fremme racisme, hvad der jo også godt kan føre til handlinger, som er voldelige. Det mener hr. Alex Ahrendtsen er vigtigt. Men her vil han gerne indskrænke ytringsfriheden. Jeg vil bare sige, at jeg faktisk troede, at Dansk Folkeparti på det her område havde en lille smule konsekvens, men det har man jo helt åbenlyst ikke.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Alex Ahrendtsen (DF):

Nu synes jeg, det bliver lidt perfidt og også lidt ondsindet. På samme måde kunne jeg jo svare tilbage: Skyldes Enhedslistens bekymring for dette lovforslag, at Enhedslisten har folk i deres rækker, som selv på en eller anden måde har været involveret i eller har støttet terroraktioner eller noget, der ligner? Altså, det er jo absurd, og jeg synes egentlig, at det er lidt uværdigt.

Jeg synes egentlig også, at jeg meget klart i min tale har spurgt ministeren, om dette lovforslag på nogen måde ændrer den nuværende lovgivning, hvilket vi ikke kan se at det gør. Og så handler det jo simpelt hen om at skabe en parallelitet mellem afgørelser ved domstolene og det, der så sker i Radio- og tv-nævnet.

Det her er Folketinget, og vi må gerne have en vis værdighed. Jeg synes, det var under lavmålet. Ja, jeg kan næsten ikke sige det klare-

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Zenia Stampe.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Jeg skal gøre det forholdsvis kort. Der er allerede sagt rigtig meget og meget godt fra denne talerstol.

Der er flere, der har været inde på noget, som er fuldstændig åbenlyst, og som jeg tror vi alle deler i Folketingssalen, nemlig hvor svært og grænseoverskridende det kan være for os alle at skulle lave indgreb i ytringsfriheden. Det er jo aldrig noget, der er morsomt. Det er bestemt ikke sjovt at have det på sin første arbejdsdag efter barselsorlov.

Men jeg vil sige, at fordi vi alle ser på sådan noget her med så stor alvor, synes jeg også, at man må sige, at der er blevet lavet et rigtig grundigt og omhyggeligt forarbejde af både Kulturministeriet, Justitsministeriet, af de relevante ministre og partier, der har engageret sig. Derfor synes jeg også, at det resultat, som vi forholder os til i dag, afspejler en rigtig god balance. Jeg synes, det er lykkedes at finde balancen mellem på den ene side muligheden for at kunne gribe konsekvent og ikke mindst hurtigt ind over for radio- og tv-stationer, der fremmer terrorisme, og på den anden side hensynet til den frie presse, til ytringsfriheden og til retssikkerheden.

Der er flere, der har nævnt, hvad der tæller på plussiden. Jeg vil lade være med det. Jeg vil derfor bare nøjes med at sige, at Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig to, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 15:01

Per Clausen (EL):

Der er jo arbejdet grundigt med det her lovforslag. Det siger fru Zenia Stampe, efter at hun bekræfter – og den ærlighed skal hun have ros for – at der selvfølgelig er tale om et forslag, som indskrænker ytringsfriheden, uanset hvad man i Dansk Folkeparti er i stand til at forstå eller ikke at forstå. Det er jeg sådan set glad for.

Så er der det med grundigheden. Vi har f.eks. i det her en formulering om, at det er den redaktionelle linje. Jeg må så drage den konklusion, at man ikke kan blive mødt med en sanktion efter et enkeltstående program, men det kan man så alligevel, ligesom der er en liste, der handler om, hvad det at fremme terror kan være. Og så står der, at denne liste dog ikke er udtømmende.

Altså: Man skal jo regne med, at mennesker skal indrette sig på det her, hvis de vil undgå at risikere at miste sendetilladelsen. Så bør man vel være i stand til at være bare en lille smule mere præcis, særlig når man nu har været så grundig.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:02

Zenia Stampe (RV):

Det kan vi måske også blive med hjælp fra bl.a. hr. Per Clausen. Det er også de meldinger, jeg har hørt heroppe fra talerstolen indtil videre om det her lovforslag. Jeg har hørt, at der ønskes, at der bliver en temmelig klar definition, så man ikke kommer ud i usaglige indgreb i ytringsfriheden. Jeg tror, det er et fælles hensyn, en fælles interesse, vi har her. Derfor har jeg kun hørt, at folk ønsker en grundig udvalgsbehandling, hvor de her spørgsmål bliver behandlet seriøst, og hvor der bliver givet nogle grundige skriftlige svar.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:03

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare sige, at det er jeg glad for, for ellers kunne man godt have fået en mistanke om, at det her lovforslag er udtryk for en aftale, som nogle partier har lavet, og derfor ville det nok blive, som det står der. De indvendinger, jeg kommer med nu, fremgår jo af høringssvarene, så man havde haft god tid til at tage hensyn til det, hvis man ville, men hvis det, der skal til for at få ændret og præciseret de her ting er en behandling i Folketingssalen, så er det bare et udtryk for, at arbejdet i Folketingssalen virker, og jeg skal da gerne takke for det tilsagn, der er kommet fra fru Zenia Stampe på det område.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:03

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil bare gentage, at jeg ser frem til udvalgsarbejdet, og jeg tror faktisk, at det er muligt at få nogle ordentlige og gode svar, der giver

hr. Per Clausen den tryghed, som han har brug for, og som også kunne være til gavn for os andre.

Kl. 15:06

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 15:03

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil da starte med at sige velkommen tilbage fra barsel. Det er jo godt at se, at moderen har det godt.

Jeg synes, at det var lidt pudsigt, at ordføreren sagde: Der er andre, der har sagt de positive ting, så det vil jeg undlade. Man kunne jo fristes til at tro, at det er, fordi Det Radikale Venstre i virkeligheden ikke har så meget positivt at sige om forslaget. Det er måske det, der er tilfældet, nemlig at man er blevet presset af Socialdemokraterne til at tage det her lidt antiretssikkerheds-, antiytringsfrihedsforslag igennem. Hvad er sådan den særlige radikale glæde ved det her forslag? Kan vi få det at vide?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Zenia Stampe (RV):

Den særlige radikale glæde er jo bl.a., at vi udvider Radio- og tv-nævnet med den her juridiske og strafferetlige kompetence. Det er den ene del.

Den anden del er jo, at vi skaber en meget lettere adgang til domstolsprøvelse. Det er to rigtig gode tiltag, som helt klart tæller på plussiden, som det også er nævnt heroppefra både af Venstre og Socialdemokraterne. Det indgreb, som vi foretager, er jo et indgreb, som er fuldstændig parallelt med et, vi i forvejen har mulighed for at tage, nemlig i forbindelse med tilskyndelser til had. Derfor vil jeg sige, at selv om det altid er alvorligt, når vi snakker om indgreb i forhold til ytringsfriheden, er det her ikke nyt land, vi har bevæget os ind på, og derfor synes jeg, at det er en fuldstændig naturlig, logisk udvikling af de sidste flere års begivenheder i verden, at vi også udvider de her muligheder for at handle til ikke kun at omfatte tilskyndelser til had, men også opfordringer til terrorisme.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:05

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg lagde mærke til, at det var opblødningerne af forslaget, der var det positive, og jeg er sådan set enig i, at det er det positive, hvis man endelig skal nævne noget positivt og ikke selve forslaget. Jeg er ellers faktisk ikke så stor tilhænger af glidebaneargumenter, men man kan godt blive det lidt, når man hører fru Zenia Stampe sige, at vi allerede har betrådt den her sti, så nu kan vi bare trampe videre derudad i indskrænkningen af ytringsfriheden.

Det bekymrer mig noget. Jeg synes faktisk, at vi er gået for langt i indskrænkningen af ytringsfriheden og ikke for kort. Er der så flere ting på vej? Kan fru Zenia Stampe sige, om der er andre steder, hvor det ligger lige for, at man skal indskrænke ytringsfriheden ad den sti, man nu har betrådt?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Zenia Stampe (RV):

Nej, men man kunne jo tilsvarende vende spørgsmålet om og spørge: Er tilskyndelser til had mindre og mere alvorligt end terrorisme? For sådan skulle man jo forstå argumentationen fra Liberal Alliance, altså, at det er o.k. med den her type begrænsninger, når det handler om tilskyndelser til had, men det er ikke lige så slemt, når det handler om opfordring til terrorisme. Nu kan jeg se, at ordføreren sidder og ryster på hovedet, så derfor kan vi måske forvente et lovforslag fra Liberal Alliance, hvor man foreslår at fjerne de her muligheder, som man efter eksisterende lovgivning altså har i forhold til tilskyndelser til had. Sådan kan jeg næsten forstå kropssproget fra Liberal Alliances side. Det må i hvert fald være konsekvensen, men sådan kan vi jo sidde og spekulere i hinandens motiver.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Ellen Trane Nørby fra Venstre.

Kl. 15:07

Ellen Trane Nørby (V):

Også i Venstre er vi glade for, at den radikale ordfører er tilbage i fuld vigør og klar til at deltage i mediepolitiske kampe.

Jeg vil gerne spørge til den del, der handler om den hurtige domstolsprøvelse, for jeg er sådan set fuldstændig enig med ordføreren i, at det er et af de vigtige elementer. Det er også et af de elementer, der styrker retssikkerheden, ikke bare når det drejer sig om fremme af terrorismedelen, som er udvidelsesdelen af lovforslaget, men også om de eksisterende sager af strafferetlig karakter i Radio- og tv-nævnet.

Jeg synes dog, at der stadig væk er uklarhed om de omkostninger, der måtte være i forbindelse med en domstolsprøvelse, og om der er nogle af de omkostninger, der kan påføres et sendeforetagende, eller hvordan ordføreren ligesom vurderer det. For man kan sige, at det, der ellers har været noget af det vigtige i forhold til Radio- og tv-nævnet, har været, at det ikke bare har været en hurtig proces, men at det heller ikke har været en omkostningsmæssigt tung proces for foretagenderne. Derfor vil jeg egentlig bare høre den radikale ordfører, hvordan De Radikale stiller sig til, hvem der skal bære omkostningerne i forbindelse med en domstolsprøvelse.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Zenia Stampe (RV):

Jeg vurderer ikke noget som helst. Jeg vil stille det spørgsmål til ministeren og i det videre udvalgsarbejde. Jeg har ikke umiddelbart noget svar på det. Jeg har desværre heller ikke været en del af de drøftelser, der har været de sidste 5 måneder. Men jeg vil være interesseret i et svar på det samme spørgsmål, og gad vide, om vi ikke også får det i de udvalgsdrøftelser, vi skal have.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Ellen Trane Nørby (V):

Som jeg kender ordføreren, er ordføreren sådan rimelig habil også på det retspolitiske område. Derfor vil jeg egentlig bare høre ordføreren: Nogle af de bekymringer, der har været om forskellen mellem § 114 om fremme af terrorisme og de eksisterende hadbestemmelser,

har jo lidt været, at den første er en forholdsvis ny bestemmelse, hvorimod de andre er kendte bestemmelser, hvor man også kender til afgrænsningen af bestemmelsen.

Nu henvises der i bemærkningerne til lovforslaget til, at der er en ret klar afgrænsning af bestemmelsen, i forhold til hvad man skal forstå ved fremme af terror. Vil den radikale ordfører og Det Radikale Venstre være åbne for og villige til, at vi i udvalgsprocessen får præciseret og også ligesom får afmonteret nogle af de bekymringer, der har været om det her med, at en ny henholdsvis gammel paragraf kan give anledning til, at der kan lægges mange nye tolkninger ind i en ny paragraf, hvorimod en gammel paragraf har en så stor lovgivningsmæssig historik, at der ikke er uklarheder omkring tolkningen?

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Zenia Stampe (RV):

Vi vil da bestemt være åbne over for præciseringerne. Det ville da være dumt, hvis man ikke var det. Men meget mere kan jeg sådan set ikke sige om det, udover at det ser vi også meget frem til at få afklaret i udvalgsarbejdet.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for SF, fru Anne Baastrup.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Da hr. Ole Sohn ikke kan være til stede, har jeg tænkt mig at fortælle, hvad hr. Ole Sohn ville have sagt, hvis han havde været her.

Det her lovforslag har jo sin oprindelse og baggrund i det problem, som vi løb ind i, da det viste sig, at en afgang fra Radio- og tv-nævnet ikke kunne gennemføres via domstolen. Derfor var man fra regeringens side nødsaget til at handle. Det, man så er kommet frem til at gøre, er efter min bedste overbevisning et nødvendigt skridt, hverken mere eller mindre. Vi sikrer derudover, at vurderingen af sagerne vil blive foretaget af et fagligt kompetent organ, og vi sikrer den retssikkerhedsmæssige garanti, som en efterfølgende domstolsprøvelse giver.

Når det så er sagt, vil jeg også meddele hr. Ole Sohn, at han kan se frem til et langvarigt og ihærdigt arbejde i Folketingets Kulturudvalg, idet der jo ikke er nogen tvivl om, at det her er noget, der kan skabe diskussion. Derfor går jeg ud fra, at han vil kaste sig ud i opgaverne med stor begejstring. Og så satser vi på, at vi kan få kombineret lovforslaget med alle de mange forskellige og en lille smule udviklede indvendinger mod lovforslaget. Nogle af dem er drillerier, og andre er rent faktisk grundlæggende fornuftige, men vi skal jo have dem frem, således at vi kan få et ordentligt lovforslag, så alle bliver glade.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Per Clausen.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu kunne jeg forstå, at hr. fru Anne Baastrup var vikar for hr. Ole Sohn. Jeg synes, det ville være uvenligt at spørge fru Anne Baastrup

om, hvad hr. Ole Sohn kunne finde på at svare, men jeg er glad for, at han vil kaste sig ind i arbejdet med stor iver.

Faktisk synes vi i Enhedslisten, at det er lidt mærkeligt at overvære en debat her i Folketingssalen, som handler om, hvordan vi kan gøre det nemmere at fritage radio- og tv-stationer deres sendetilladelse, altså i praksis reducere ytringsfriheden. Det synes vi er mærkeligt, fordi man næsten altid i debatter om ytringsfrihed indleder med en længere erklæring om, at dette er den absolut vigtigste frihedsrettighed, som der ikke må ske nogen indskrænkninger i.

Særligt et enkelt parti, nemlig Dansk Folkeparti, har ført an med det argument i årevis, og derfor er jeg måske lidt overrasket over, at Dansk Folkepartis ordfører på området ikke er i stand til at svare på spørgsmål om, hvordan det at støtte dette lovforslag, der indskrænker ytringsfriheden, stemmer overens med i øvrigt at ønske, at andre indgreb i ytringsfriheden fjernes. Jeg kan forstå, at det hensatte DF's ordfører i en sådan tilstand, at han var nødt til at holde et lille indlæg om en række forbrydelser, som han påstod at jeg skulle have været medskyldig i. Det siger vel lidt om, at Dansk Folkeparti nok er de ypperste repræsentanter for skallemækkende mimoser i det her Folketing.

Udgangspunktet for den debat, vi i Danmark fører om ytringsfrihed, er jo som oftest, at vi grundlæggende mener, at det afgørende er, at der gribes ind over for handlinger og ikke over for ytringer. Så har vi den diskussion ved siden af det, hvor vi erkender, at ord godt kan betyde noget, og at ord godt kan føre til handlinger – derfor har vi en racismeparagraf, og derfor har vi de paragraffer, som handler om, at man ikke må opfordre til had osv.

Der kan være enkelte af de paragraffer, vi har i dag, som Enhedslisten kunne ønske sig afskaffet, men vi synes i hvert fald ikke, der er nogen grund til at udvide dem, og slet ikke på baggrund af en enkelt sag, som end ikke er færdigbehandlet ved domstolene. For uanset at jeg har respekt for, at Venstre afviser, at den holdning, Venstre har, skulle have noget som helst med Roj-sagen at gøre, så er det jo fremgået af debatten, at det ikke er alle partier, der har denne jomfrunske tilgang til debatten. Der er adskillige, som siger, at det jo lige præcis er det, det handler om.

Men det er også en lov, som får negative konsekvenser for andre mediers vilje til og mulighed for at give en alsidig dækning af konflikter. For som lovforslaget ligger her, betyder det, at der kan gennemføres sanktioner mod en radio- eller tv-station, som i for stort et omfang – altså i for stort et omfang – videregiver oplysninger om, hvad f.eks. en terrororganisation mener. Jeg tror, at grundigt arbejde med det her lovforslag burde kunne føre til en større præcisering.

Det vil sige, at Radio- og tv-nævnet ikke bare skal tage stilling til et medies egne holdninger eller redaktionelle linje, som mediet selv er ansvarlig for, man skal også gå ind og tage hensyn til, om der i for stort omfang bliver refereret, hvad andre mener, på en måde, som kan omfattes, som at mediet understøtter denne organisations linje.

Det er helt uklart, hvordan man definerer en redaktionel linje. Der står godt nok, at det i princippet ikke kan defineres ud fra én udsendelse, men fordi man jo nok alligevel vil være sikker på at kunne gribe hurtigt ind – og det at kunne gribe hurtigt ind har jo været vigtigt – skriver man, at det jo ikke kan udelukkes. Man siger, at man har en klar definition af, hvad det vil sige at fremme terrorisme. Det er nu ikke noget, man kan læse ud af bemærkningerne her, men det siger man at man har. Det fremgår også af lovforslaget, at det, som er hensigten med det her, rent faktisk er at sikre, at man kan gribe ind i større omfang, end man har kunnet indtil nu, og derfor er der jo tale om, at man begrænser ytringsfriheden.

Det er jo ikke, fordi der ikke i dag findes regler, der muliggør indgreb over for stationer, der tilskynder til had. Når Radio- og tv-nævnet tidligere har afvist at gribe ind over for f.eks. Roj TV, skyldes det jo, at nævnet vurderede, at Roj TV ikke tilskyndede til terror. Her forsøger man så at ændre reglerne, så det kan blive nemmere at

lukke den tv-station, og det er vel også derfor, at det ikke er helt forkert at sige, at det her er et kedeligt eksempel på enkeltsagslovgivning, som bare kan få rigtig, rigtig alvorlige konsekvenser for andre. Det fremgår jo også tydeligt af høringssvarene, hvor mange jo påpeger den store risiko, de opfatter at der er, for, at det her faktisk i form af selvzensur og andre selvbeholdende foranstaltninger kan betyde, at der er rigtig mange synspunkter og holdninger, der ikke kan komme frem.

Så er det selvfølgelig rigtigt, som hr. Simon Emil Ammitzbøll har påpeget flere gange, at når alt kommer til alt, rækker evnerne ikke til det, man gerne vil, altså at udvide mulighederne for at gribe ind over for ytringsfriheden. Men heldigvis, kan man sige, har den teknologiske udvikling gjort det rigtig, rigtig vanskeligt, og det kan selvfølgelig være en trøst i denne, synes jeg, lidt kedelige sag.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig fire medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:16

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg har da siddet og moret mig under hele denne debat. Det er ikke hver dag, man hører en kommunist bekymre sig om ytringsfriheden og de farer, den er udsat for.

Mit spørgsmål er egentlig meget konkret og meget kort, for jeg er blevet lidt i tvivl: Ønsker Enhedslisten på nogen måde at fremme terror?

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Per Clausen (EL):

Jeg er ked af, at hr. Alex Ahrendtsen har så svært ved at følge med i den danske politiske debat, så han ikke er vidende om, at jeg ikke er kommunist, at jeg har brugt store dele af min deltagelse i en lang række politiske debatter til at argumentere for ytringsfriheden, og at Enhedslisten naturligvis ikke har noget som helst ønske om at støtte terror; tværtimod ønsker vi, at den bliver bekæmpet.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:17

Alex Ahrendtsen (DF):

Så er det jo på plads. Enhedslisten og hr. Per Clausen ønsker ikke på nogen måde at fremme terror. Det er jeg da glad for at han så klart tilkendegiver, for det er jo det, vi egentlig diskuterer i den her sag. Den handler egentlig ikke så meget om ytringsfrihed. Den handler om, hvorvidt en tv-station kan fremme terror eller ej.

Sagen er jo, at nævnet ikke kan gribe ind, hvis en sendestation på nogen måde fremmer terror. Så anerkender Enhedslisten, at Radio- og tv-nævnet i dag ikke kan gribe ind over for en station, hvis den på nogen måde fremmer terror?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Per Clausen (EL):

Nej, det mener jeg sådan set ikke, og det mener jeg heller ikke at der er belæg for at sige ud fra Radio- og tv-nævnets egne afgørelser.

Faktisk er det, så vidt jeg har forstået, sådan, at Radio- og tv-nævnet har sagt, at de ikke mener, at Roj TV fremmer terror.

Så er der den særlige ting i det, at hvis de lovbestemmelser, der er i dag, skulle kunne bruges, skal man referere til, at de sådan skulle fremme had. Men jeg tror sådan set, at det er meget svært at finde terrorbevægelser og mennesker, der er orienteret mod terror, hvor det at fremme had ikke er en vigtig del af det. Så jeg tror sådan set godt, at man i dag kan forhindre radio- og tv-stationer i at sende, hvis de fremmer terror.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om ordet, er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 15:19

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil gerne starte med at takke for et godt indlæg, og så bed jeg mærke i en enkelt ting, som ordføreren sagde, nemlig at det her med, at man skulle indskrænke ytringsfriheden, jo var kedeligt, og at der måske ligefrem var steder, hvor man skulle *afskaffe* nogle af de paragraffer, der gælder i dag. Det appeller bare til min nysgerrighed: Hvilke paragraffer er det, hr. Per Clausen tænker på?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:19

Per Clausen (EL):

Nu skal man jo passe på med at komme til at udtrykke sig på en måde, så man skaber unødvendigt store forventninger. Jeg kan på stående fod ikke komme i tanke om mere end én paragraf, nemlig blasphemiparagraffen.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:19

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

En er jo bedre end ingen. Det er et lille skridt i den rigtige retning. Nu sagde hr. Per Clausen jo oprindelig paragraffer, og så vil jeg vente. Vi har en stor debat om ytringsfrihed på fredag i Folketinget, som Liberal Alliance har indkaldt til, og så kan Enhedslisten få lov til at tænke over den anden til på fredag.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:20

Per Clausen (EL):

Jeg håber sådan set, at det er fremgået af det, jeg har sagt i dag, at Enhedslisten har tænkt rigtig meget om ytringsfrihed, og hvordan man kan fremme ytringsfrihed. Jeg kan forsikre om, at vi på fredag vil have en endnu mere ypperlig ordfører end den, der har været i dag fra Enhedslistens side, så det kan man se frem til.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Den næste i talerrækken er hr. Mogens Jensen fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:20

betyder det, at man omtaler, at den findes? Må man måske ikke det? Må man ikke omtale, at den findes, på grund af risikoen for, at folk så, fordi de har opdaget, at den findes, faktisk sender penge til den? Altså, der er jo helt klart nogle grænsetilfælde her, som hr. Mogens Jensen ikke har løst, og jeg ved heller ikke, om Socialdemokraterne har nogen stor interesse i at få dem løst, men vi medvirker gerne til at hjælpe i udvalgsarbejdet, skal jeg sige.

Kl. 15:23

Mogens Jensen (S):

Tak. Det står desværre lidt uklart for mig efter hr. Per Clausens ordførertale, om hr. Per Clausen og Enhedslisten mener, at det skal være muligt for radio- og tv-stationer at medvirke til at fremme terrorisme. Er det i orden, hvis radio- og tv-stationer bidrager til at fremme terrorisme eller fremmer terrorisme?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Den næste, der har bedt om ordet, er fru Ellen Trane Nørby fra Venstre.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:20

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes jo, det er en meget interessant diskussion, som hr. Per Clausen og hr. Mogens Jensen har i relation til det her med, om det er acceptabelt at fremme terrorisme. Jeg tror ikke, at svaret var helt klart. Jeg er for så vidt ikke uenig med hr. Per Clausen i den del, der handler om definitionen og præciseringen af de problemer, der knytter sig til lovforslaget, men jeg synes egentlig, at det politisk må være oplagt for Enhedslisten at tage stilling til, om det er o.k., at man fremmer terrorisme i sin programvirksomhed eller ej.

Men det var egentlig ikke det, jeg ville spørge til. Jeg ville egentlig spørge til den del af ordførertalen, som knyttede sig til det forhold, om det her handler om Roj TV. Det kan godt være, det gør det i socialdemokraternes øjne og i Justitsministeriets øjne – det skal jeg ikke kunne sige – men i forhold til den diskussion synes jeg egentlig, at det, der fremgår af høringssvaret fra Radio- og tv-nævnet, altså tilbage fra den første høring, er bemærkelsesværdigt. For der fremgår det jo sådan set, at nævnet på den baggrund finder anledning til at bemærke, at såfremt lovforslaget havde været gældende ret i relation til den nu afgjorte tilsynssag på nævnets møde ... bla, bla, bla ... ville en sådan hjemmel om forbud mod fremme af terrorisme efter nævnets vurdering ikke have givet nævnet mulighed for at foretage en anderledes vurdering.

Det understreger egentlig bare min pointe fra Venstres ordførertale i forhold til, at det var væsentligt at forholde sig til, at det her jo handler om problemer, der kan opstå fremover, og ikke en sagsbehandling af fire sager i de forløbne år. Det håber jeg sådan set at hr. Per Clausen er enig i.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:21

Mogens Jensen (S):

Så det kunne jeg ikke få et svar på fra Enhedslisten. Det forstår jeg sådan set ikke, for nu sagde Enhedslistens ordfører, at der ikke i lovforslagets bemærkninger er eksempler på, hvad det vil sige at fremme terrorisme, og det passer jo ikke. Der er givet en række eksempler på, hvad det kan handle om. Det er f.eks., hvis en tv-station afholder en tv-transmitteret pengeindsamling til fordel for en organisation, der udøver terrorhandlinger.

Må jeg spørge hr. Per Clausen: Synes hr. Per Clausen, at det er i orden, at man gør det? Eller må en radio eller tv-station hjælpe personer eller grupper med at vægge eller træne andre til at begå terror eller give råd og vejledning om, hvordan en konkret terrorhandling planlægges og udføres? Det er konkrete eksempler. Mener hr. Per Clausen, at det skal være tilladt for radio- og tv-stationer at bedrive de aktiviteter, jeg her har nævnt? Og hvis han ikke gør, hvad vil man så gøre for at forhindre, at det kan ske?

Kl. 15:21

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Per Clausen (EL):

Jeg vil sige, at det, som er hovedproblemet i det, hr. Mogens Jensen rider op her, ikke er de eksempler, han nævner, men at der står i lovforslaget, at dette ikke er nogen udtømmende liste, og så står det hen i det uvisse, hvad det er, der ikke er omfattet.

Igen må man stille spørgsmålet: Hvad betyder det at fremme? Betyder det, at man aktivt arbejder for at støtte en indsamling, eller

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Per Clausen (EL):

Til det første, fru Ellen Trane Nørby sagde, vil jeg godt sige, at nu har jeg jo én gang i debatten sagt, at Enhedslisten ønsker at bekæmpe terrorisme. Det synes jeg måske var nok. Men spørgsmålet er selvfølgelig, hvor meget man så vil begrænse ytringsfriheden for at forhindre, at nogen laver nogle radio- og tv-programmer, der kan opfattes, som om de fremmer terror. Det er jo det, der er diskussionen, så derfor handler det her grundlæggende om ytringsfrihed og ikke om terror.

Derudover vil jeg sige til fru Ellen Trane Nørby, at jeg er enig i, at den her lov ikke giver nogen som helst sikkerhed for, at der bliver krummet et hår på Roj TV's hoved. Det er jeg sådan set enig i. Det gør det bare endnu mere ubegribeligt for mig, hvad det her handler om. For hvis det eneste konkrete eksempel, man havde, på, at den her lovgivning kunne have spillet en rolle, ikke findes, hvad er det så, man vil, og hvorfor er det her så så vigtigt?

Kl. 15:25

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 15:25

Kl. 15:28

Ellen Trane Nørby (V):

Det kan man jo passende fra Enhedslistens side spørge regeringen om. Det er jo dem, der har fremsat lovforslaget. Men jeg er egentlig glad for, at hr. Per Clausen klart og tydeligt siger, at Enhedslisten tager afstand fra terror og gerne ønsker at bekæmpe det. Det synes jeg hverken fremgik helt klart af svaret til hr. Mogens Jensen eller af ordførertalen. Så det synes jeg egentlig politisk at jeg gerne vil kvittere for.

Så er jeg egentlig også glad for, at Enhedslisten vil være med til den del, der handler om at udbore og præcisere. Men jeg synes også, det er væsentligt at høre, om Enhedslisten mener, at der er forhold i det her lovforslag, som sådan set fremmer retstilstanden og retssikkerheden i forhold til radio- og tv-loven. For jeg må sige, at vi fra Venstres side synes, at der er en lang række positive elementer i lovgivningen, når det handler om de øvrige strafferetlige sager, der i dag foregår i Radio- og tv-nævnet bag lukkede døre uden mulighed for domstolsprøvelse og uden en sikkerhed for, at der også er juridiske kompetencer til stede. Det håber jeg sådan set er en del, som også Enhedslisten vil støtte op om, for det er jo en væsentlig forbedring i forhold til retstilstanden i dag.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Per Clausen (EL):

Det er helt korrekt, og jeg skylder sikkert Dansk Folkepartis ordfører, at jeg fik mulighed for at komme med den meget præcise formulering. Når jeg ikke sådan inkorporerer det i alle mine taler at sige noget præcist om, at Enhedslisten er imod terror og ønsker at bekæmpe terror, så er det, fordi jeg sådan set har det som en grundlæggende præmis for mit politiske arbejde. Derfor føler jeg ikke noget behov for at sige det hele tiden. Men det er klart, at når man bliver spurgt, svarer man jo på selv de mest mærkelige ting.

Så vil jeg sige til fru Ellen Trane Nørby, at jeg ikke vil afvise, at der kan være elementer i det her lovforslag, der skaber forbedringer. Det, der er hovedproblemet, er, at den generelle hensigt med lovforslaget og det generelle indhold i lovforslaget er, at det bliver nemmere at lukke radio- og tv-stationer og det bliver nemmere at begrænse ytringsfriheden. Og det er vi i Enhedslisten grundlæggende imod.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det sidste medlem, der har bedt om ordet, er fru Zenia Stampe.

Kl. 15:27

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil ikke spørge Enhedslisten, om man støtter terror. Det tror jeg på ingen måde. Jeg ved derimod, at Enhedslisten gør et rigtig stort arbejde for at beskytte ytringsfriheden, og derfor skal mine spørgsmål ikke opfattes som drilleri. Men jeg spørger, fordi jeg faktisk også gerne vil være helt klar på, hvad det er, der er på spil i Enhedslistens argumentation. Hvis jeg forstår hr. Per Clausen ret, er Enhedslisten ikke imod, at man kan fratage en tv- eller radiostation sendemuligheden, hvis den tilskynder til had. Har jeg forstået det korrekt: Det er man ikke imod at man kan?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Per Clausen (EL):

Altså, jeg vil sige: Nej, det er vi ikke. Vi har jo diskuteret det her, og det er også tit blevet diskuteret i forhold til nogle af de sager, der har været tidligere om had, og om radiostationer, der ytrede sig meget hadefuldt, om man i forhold til dem skulle stramme op på reglerne, og der har det været min holdning, at det skulle man ikke. For vi skal alligevel acceptere, at vi i Danmark har en opfattelse af, at det skal være tilladt at komme med rigtig mange, også rigtig forfærdelige og modbydelige ytringer, inden vi griber ind.

Men jeg synes, at det med det, vi ved om hadforbrydelser osv. og den sammenhæng, der kan være mellem ord og handling, ville være forkert at gå ind og sige, at man skal fjerne den paragraf, der er i dag gør, at man kan gribe ind på baggrund af, at der agiteres for had.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Zenia Stampe.

Kl. 15:28

Zenia Stampe (RV):

Det leder mig så frem til det næste spørgsmål om, hvorfor terrorisme så ikke kan komme med ind. For det er jo i virkeligheden en mindre ændring, det er en tilføjelse af terrorisme til en opstilling af nogle ting, som vi i forvejen har mulighed for at skride ind over for, nemlig tilskyndelse til had, og der er det, at jeg bliver lidt mystificeret og tænker: Hvad er der på spil her? Altså, er det faktisk, fordi vi går rundt om den varme grød og det for Enhedslisten egentlig handler om Roj TV? Det handler ikke om ordet terrorisme, fordi det må man vel også lægge afstand til, ligesom man lægger afstand til tilskyndelse til had. Er det derfor, altså fordi det i virkeligheden handler om Roj TV for Enhedslistens vedkommende, eller er det, fordi man ser mildere på tilskyndelse til terrorisme end på tilskyndelse til had?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:29

Per Clausen (EL):

Nej, altså, pointen er jo den, at definitionen af terror og terrorisme indtil nu har vist sig ikke at være så enkel. Vi er ikke enige i, at de organisationer, som man fra EU's side eller fra USA's side putter på lister og kalder for terrororganisationer, nødvendigvis er mere terrororganisationer end andre. Så derfor er det afgørende for os at tage afstand fra terror og dem, der udøver terror. Det er det afgørende set fra vores synspunkt.

Det bliver problematisk, når man i en uklar form laver en øget mulighed for at lukke radio- og tv-stationer med henvisning til terrorisme. Det giver efter vores mening nogle forkerte signaler og betyder, at vi risikerer en begrænsning i den politiske debat og den politiske oplysning, der foregår i vores samfund, fordi man som medie vil forsøge at undgå at komme i nærheden af de her grænser.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll for Liberal Alliance.

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er ikke lang tid siden, at der her på Christiansborg blev holdt en stor konference om ytringsfrihed af Trykkefrihedsselskabet, hvor syv af Folketingets otte partier var repræsenteret med medlemmer, som holdt festtaler for ytringsfriheden. I dag har vi så det, der kan blive en historisk dag, nemlig første behandling af et lovforslag, som indskrænker ytringsfriheden. Det er trods alt lidt særligt i dansk politik.

Der har været megen diskussion om, hvorvidt det er lavet på baggrund af Roj TV eller ikke er lavet på baggrund af Roj TV. Jeg kan bare konstatere, at allerede i lovforslagets linje otte nævnes Roj TV, og derfor må man gå ud fra, at det er det, der er baggrunden, ellers ville det dog være mærkeligt at skrive det. Det står også i linje to i fremsættelsestalen. Så det er noget, der betyder noget for regeringen – skulle man tro.

Hvordan reagerer så relevante parter på det her? Det her er et skridt imod mere kontrol af frie medier, skriver Dansk Journalistforbund. Det er et alvorligt indgreb i ytrings- og informationsfriheden, skriver TV 2 Danmark. Vi vil opfordre til, at man tager forslaget af bordet, skriver Danske Medier, som jo stort set repræsenterer alt, hvad der kan kravle og gå på medieområdet i det her land.

Der er ingen tvivl om, at man indskrænker ytringsfriheden, og det er vi selvfølgelig imod i Liberal Alliance. Derudover er det også meget symbolsk og gammeldags, for man kan bare have en hjemmeside, man kan have noget så gammeldags som en avis, man kan have net-tv, man kan have radio, man kan have netradio, man kan have alle mulige ting. Bare man ikke skal have en sendetilladelse, kan man gøre, som man vil. Men regeringen har lavet en lille særlovgivning for det her transmissionsområde, og dermed lukker man i virkeligheden ikke noget hul.

Man kan også glæde sig over, at You Tube ikke har hjemme i Danmark, for så ville de nok miste deres sendetilladelse, hvis de skulle have haft en sådan en i Danmark. Det skal de næppe have, fordi de leverer via internettet. De ville ikke kunne sende, og det er ikke de ophavsrettighedsmæssige spørgsmål, jeg tænker på, men mere på grund af indholdet. Det ville ikke kunne accepteres med den lovgivning, som kulturministeren og regeringen præsenterer os for i dag. Det er da egentlig lidt imponerende.

Men i forhold til sendetilladelser på tv-stationer skal der gribes ind. Der har man brug for hele den tyrkiske musik af lovgivning, og den har man så fundet frem.

Det her er et forslag af i går. Det er et indgreb i ytringsfriheden. Vi er imod. Men vi tager det helt roligt, for det er ren symbolpolitik. Det kommer ikke til at betyde meget i den virkelige verden, for der er så mange andre frekvenser, man kan sende på, end dem, som man skal søge tilladelse om. Men det er da meget hyggeligt at diskutere lidt mediepolitik a la 1985. Så fik vi da den oplevelse. Liberal Alliance er imod.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Nu kan jeg se, at der er to. Den første er hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:34

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg kan jo forstå, at der er en forbrødring mellem Liberal Alliance og Enhedslisten i dette spørgsmål. Jeg har også noteret mig, at Enhedslisten har svært ved at definere, hvad terror egentlig er. Det kan vi andre jo nok finde ud af.

Det, jeg egentlig vil spørge ordføreren om, vedrører den indskrænkning af ytringsfriheden, som ordføreren jo mener at dette lovforslag medfører. Så skal mit spørgsmål være: Jamen er det ikke godt, at vi indskrænker friheden til at fremme terror?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror desværre ikke, det er så nemt, som spørgeren siger, at definere, hvordan terror fremmes. Vi tror i hvert fald, at det er alt for udefinerbart, og derfor kan vi ikke støtte forslaget. Vi synes selvfølgelig ikke, at der må opfordres til vold eller mord, men det må være sådan, at man også kan tåle... Nå, undskyld, der er kortere svartid, end jeg troede – er der ikke 1 minut? – og derfor vil jeg gerne afslutte med at spørge: Hvordan definerer spørgeren terror?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:35

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg blev ikke meget klogere på, om ordføreren synes, det er godt eller skidt at begrænse støtte til terror. Altså, i Dansk Folkeparti vil vi gerne begrænse alle former for støtte til terror.

Mit næste spørgsmål er: Handler nærværende lovændring ikke om Radio- og tv-nævnet og sendetilladelser, snarere end det handler om en indskrænkning af ytringsfriheden? Og handler lovforslaget ikke om, at vi begrænser støtten til terror?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nej.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Den næste, der har bedt om ordet, er fru Zenia Stampe fra Det Radikale Venstre.

Kl. 15:36

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil stille det samme spørgsmål, som jeg stillede til Enhedslisten – ingen sammenligning i øvrigt – nemlig om man er for eller imod gældende ret, hvor det altså er muligt at inddrage sendemuligheder i forbindelse med tilskyndelser til had.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo en kendt sag, at Liberal Alliance ønsker at afskaffe straffelovens såkaldte racismeparagraf, § 266 b. Det er jo klart, at det vil medføre en række konsekvensændringer andre steder, nok også på dette område.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Zenia Stampe.

Kl. 15:36

dre til at begå terror. Mener hr. Simon Emil Ammitzbøll, at det skal være muligt? Og hvis ikke: Hvad vil Liberal Alliance gøre for at forhindre det?

Kl. 15:39

Kl. 15:36

Zenia Stampe (RV):

Jeg skal altså forstå det sådan, at man faktisk er imod gældende ret, hvor man kan indskrænke ytringsfriheden i de her tilfælde. Så synes jeg, at det er lidt komisk at høre ordføreren stå og gøre lidt grin med forslaget og kalde det for bare symbolpolitik. Jamen så kunne man jo være gået til behandlingen med lidt større ambitioner og faktisk foreslået det, som man så, kan jeg fornemme, går ind for, nemlig en ret radikal liberalisering, hvor man faktisk fuldstændig fjerner muligheden for at indskrænke eller fjerne sendemulighederne og de her andre ting, som man har mulighed for i dag. Hvorfor har man ikke valgt at gøre det, hvis man ellers er så ambitiøs og ikke kun vil lave symbolpolitik?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:37

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er glad for Det Radikale Venstres ambitioner på vegne af Liberal Alliance, men jeg er nødt til at sige, at hvis Liberal Alliance skulle komme med et lovforslag, hver gang vi mente, at regeringen kom med et dårligt, så skulle vi nok have lidt flere end ni folketingsmedlemmer, for det ville kræve en indsats, som ville være helt umenneskelig af ni mennesker; vi kunne ikke lave andet.

Jeg synes, at en af de fremmeste opgaver som oppositionsparti jo er at påpege, når regeringen er ved at dumme sig, og som jeg ser det i et radikalt perspektiv, som fru Zenia Stampe jo skulle repræsentere, så er det jo ikke lige noget, der ligger til det sådan almindelige højre-eller venstreben, altså det her med at skulle lave indskrænkninger i ytringsfriheden og begynde at fratage sendetilladelser, og hvad ved jeg.

Så jeg synes jo egentlig, at det var Det Radikale Venstre, der måske skulle have bearbejdet regeringen lidt mere i stedet for at fremsætte sådan et typisk socialdemokratisk forslag som det, vi behandler her.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er yderligere to, der ønsker korte bemærkninger. Den første er hr. Mogens Jensen fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:38

Mogens Jensen (S):

Tak. Det er jo lige før, at jeg synes, at man kan høre hr. Simon Emil Ammitzbøll, og det er jo Liberal Alliances dagsorden, sige frihed til alting, liberaliseringer mig her og liberaliseringer mig der og nærmest også liberalisering til at kunne fremme terrorisme. Det synes jeg kunne være overskriften på det signal, som jeg synes at Liberal Alliance giver her i dag.

Jeg er nødt til at spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, der holdt en meget fin tale her, om ikke også Liberal Alliance mener, at det er vigtigt, at vi i det her samfund er med til foregribe terrorisme og er med til at modvirke og modarbejde terrorisme. Jeg vil gerne spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om hr. Simon Emil Ammitzbøll og Liberal Alliance mener, at det skal være muligt for en tv-station at afholde en transmitteret pengeindsamling til fordel for en organisation, der udøver terror, eller om det skal være muligt for en radio- og tv-station at hjælpe personer eller grupper med at hverve eller træne an-

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror desværre, at ordføreren fokus er forkert, for dette forslag forhindrer ikke de ting, som hr. Mogens Jensen nævner, for jeg kan i morgen, hvis jeg har lyst, lave min egen tv-station, som ikke kræver kulturministerens undersåtters godkendelse. Og hvis den så bryder gældende lovgivning – i øvrigt også på terrorområdet – vil man kunne gribe ind over for det.

Men det har jo intet med det her at gøre. Det er jo fusk og fiksakerier, og det er hykleri, når man lader, som om det her kommer til at betyde noget som helst for terrorbekæmpelsen, når de samme mennesker bare kan lave de samme programmer via andre kanaler end via dem, der er under regeringens tilladelsessystem. Og det er nu engang ikke sådan, at man skal argumentere mest for, hvorfor man ikke vil indføre noget. Man kunne jo starte med at komme med et godt argument for, hvorfor man vil gøre det. Det er så åbenbart, fordi man vil blande sig i en igangværende retssag ved Østre Landsret.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:40

Mogens Jensen (S):

Jeg vil gerne bede hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliances ordfører, om at svare på mit spørgsmål. Det kan da muligt være, at man kan lave ting på internettet, som man ikke kan gøre på en radio- og tv-station, men nu handler det her lovforslag altså om, hvad der skal være muligt for radio- og tv-stationer. Så kan hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke svare på, om han mener, at det skal være muligt for en tv-station eller en radiostation at afholde en transmitteret pengeindsamling til fordel for en terrororganisation – ja eller nej? Og hvis ordføreren siger nej og ikke vil støtte regeringens lovforslag, som i hvert fald er et ærligt forsøg på at modvirke det, hvad vil ordføreren så gøre for at modvirke det?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:41

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nej, er svaret på spørgsmålet, og nej, er også svaret på hr. Mogens Jensen spørgsmål om, om regeringens forslag er et ærligt forsøg på at stoppe det. Det er ikke et ærligt forsøg. Det er ren symbolpolitik, der ikke kommer til at få betydning i den praktiske verden. Og jeg kan endda se, at hr. Mogens Jensen i øjeblikket skændes – måske ikke lige nu, men tidligere – med ordføreren for Venstre om, hvorvidt det er Roj TV eller ikke er Roj TV. Enhedslisten var også lidt inde over diskussionen. Man aner ikke engang, hvilke ting det vil få betydning for. Det er det, regeringen påstår, men det er ikke det, regeringens støtteparti – undskyld udtrykket – i denne sag mener. Så vi ved ikke, hvad der er baggrunden for det her, men det ved hr. Mogens Jensen måske, og vi bliver måske klogere, når der en dag er faldet en dom, eller når der kommer en ny regering – hvem ved!

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere to medlemmer, der ønsker ordet. Den første er fru Ellen Trane Nørby fra Venstre.

Kl. 15:42

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg havde ellers tænkt mig, at jeg ville starte med at sige, at jeg er enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll, men den sidste sådan ud-busning fra Liberal Alliances ordfører gør, at jeg er nødt til at mode-rere det synspunkt, for det lyder jo lidt ligesom Socialdemokraternes ordfører, hvor man sådan fører en Bushretorik, hvor man enten er for eller imod, enten er man for terror, eller også er man imod terror. Det er jo sådan set ret beset ikke det, det handler om. Det er jo fuld-stændig korrekt, at det her lovforslag jo kun afdækker et enkelt lille område og bestemt ikke hele det område på og i en mediemæssig platform og verden, hvor der kan være tv- og radioforetagender, der fremmer terrorisme.

Men jeg vil egentlig gerne spørge lidt i forlængelse af det, som fru Zenia Stampe spurgte om, nemlig hvor grænsen går for Liberal Alliances liberalisme, når det handler om at afregulere det her områ-de. Jeg kan forstå, at racismeparagraffen skal væk, men noget af det, der jo også er reguleret i radio- og tv-lovgivningen i dag, også ud fra direktivforslag, er jo pornografi og vold rettet mod børn. Skal der også være fuld frihed til, at det kan sendes på et hvilket som helst tidspunkt, hvis det står til Liberal Alliance?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Pornografi og vold rettet mod børn? Jeg går ud fra, at det betyder, at man ikke mener, det skal sendes på tidspunkter, hvor det generer barnlige sjæle, og ikke pornografi rettet mod børn i sådan mere bog-stavelig forstand.

Det kan man jo godt diskutere om man skal lave ting der regule-rer osv. igen, men jeg ved ikke, om fru Ellen Trane Nørby – jo, det ved jeg jo godt – har adgang til internettet. Der vil man med et en-kelt klik kunne opleve ting, som ikke engang, når voksne ser med, vil kunne vises på dansk tv, og det er den virkelighed, som vi bliver nødt til at forholde os til. Det kan da godt være, at der er nogle gam-le regler, der stadig gælder, som man så har liggende, og så tager vi dem, men spørgsmålet er stadig væk: Skal man gå den anden vej? Skal man rulle baglæns i forhold til det?

Jeg må da sige, at jeg da synes, det er lidt latterligt, når man ser diskussioner om, om DR må sende sine dramaserier mellem 20 og 21, fordi der sidder nogle mennesker et sted i EU, eller hvor pokker det er, og synes, at det er for meget, at man sender »Forbrydelsen« eller »Borgen«, eller hvad ved jeg. Så hvis det er det, der bliver spurgt om, om jeg vil afregulere, så må de gerne sende »Forbrydel-sen« kl. 20.00 for min skyld.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 15:44

Ellen Trane Nørby (V):

Ja, nu var det jo ikke »Forbrydelsen«, vi talte om. Det er fuldstændig rigtigt, at det korrekte ord nok er mindreårige og ikke børn. Men det var sådan set i forlængelse af det, fru Zenia Stampe spurgte om, nemlig: Hvor går Liberal Alliances grænse så for, hvad det er, der

skal lovgives om? For det er jo ikke kun hadforbrydelser, som jeg så kan forstå at Liberal Alliance ikke synes skal være omfattet af radio- og tv-loven, det er jo også en række andre forhold, og nu bliver den liste så også udvidet med fremme af terrorisme.

Det kan der så være mange bekymringer i forbindelse med af-grænsningen af. Det er en diskussion, den synes jeg er relevant, og den håber jeg at vi får under udvalgsbehandlingen. Det har jeg også en klar forventning om, sådan synes jeg også, at indikationerne i sa-len er, men den anden er jo, at når Liberal Alliance vil rulle tilbage i forbindelse med racismeparagraffen og andet, hvad så med de be-stemmelser, hvori der står: Radio- og tv-virksomheder må ikke ud-sende programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges psy-kiske, fysiske, moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold?

Så er det jo korrekt, at det også kan findes på internettet, men be-tyder det så, at Liberal Alliance ønsker at afregulere det her område, når det handler om analoge radio- og tv-foretagender? Eller gør det ikke?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:46

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke, om man kan sende pornografi på analoge radiostatio-ner. Det lyder som et interessant eksperiment på denne dag, hvor Thomas Blachmans program har premiere på DR 2.

I forhold til det med umotiveret vold er det jo egentlig ret spæn-dende, for hvis man nu ser på danske tv-stationer og hvilke film og serier og nyhedsudsendelser, der i øvrigt bliver sendt på alle tider af døgnet, så må man jo sige, at der er en ret liberal tolkning – og tak for det – af, hvad umotiveret vold er, og hvornår det kan sendes, for det bliver efter min bedste overbevisning sendt døgnet rundt på en eller anden tv-station med sendetilladelse i Danmark.

Så kan det godt være, at der er nogle ting omkring pornografien, hvor jeg bliver mere bornert, det skal jeg ikke kunne sige, men hvis der ellers er tale om i hvert fald kodede signaler og den slags, så sy-nes jeg ikke, der skal være nogen tvivl; man kan overveje, om det andet er for meget.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Den foreløbig sidste, der har bedt om kommentarer, er hr. Lars Barfoed fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:47

Lars Barfoed (KF):

Tak for det. Jeg blev ærlig talt lidt forvirret, efterhånden som jeg hørte hr. Simon Emil Ammitzbøll forklare Liberal Alliances hold-ning. Skal man forstå det sådan, at Liberal Alliance i sin uhæmmede lyst efter frihed – og vi er jo meget enige om, at der skal være frihed her i landet og personlig frihed – fuldstændig ser bort fra, at frihed kan man kun have, når det hænger sammen med ansvar. Man må holde folk fast på det ansvar, de har, når de skal udøve frihed, og der er vi lovgivere altså dem, mener hr. Simon Emil Ammitzbøll, der skal sætte nogle rammer, sådan at der skal være frihed til i program-virksomhed at fremme terrorisme. Altså, mener Liberal Alliance, at det skal være frit at fremme terrorisme i programvirksomhed, eller mener Liberal Alliance det modsatte?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er det heller ikke.

Kl. 15:48

huller – der er nettet, der er internationale programmer, der bliver sendt på kryds og tværs af landegrænser, og man kan sikkert opfinde huller, og det kan vise sig, at der er huller, vi skal lukke også i fremtiden. Men med det her lovforslag begrænser vi det i hvert fald på et område, hvor det har vist sig, at der er et hul, der skal lukkes.

Kl. 15:48

Vi har diskuteret frem og tilbage, hvordan mekanismerne så skal være i den konstruktion, der ligger i lovforslaget, og Det Konservative Folkeparti har tilsluttet sig, ligesom de fleste andre partier også har gjort det, den konstruktion, der ligger i det her lovforslag, og på den baggrund kan Det Konservative Folkeparti stemme for lovforslaget. Vi synes, at det både er i den personlige friheds ånd og i den ånd, at vi som lovgivere må tage ansvar for at begrænse dem, der vil fremme terrorisme.

Kl. 15:48

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

Det er jo et kort svar. Så hr. Simon Emil Ammitzbøll mener altså, at vi er dækket ind med henblik på at forhindre, at man fremmer terrorisme i programvirksomhed – skal det forstås sådan?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig en, der har bedt om en kort kommentar, og det er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 15:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Pointen er, at Liberal Alliance mener, at gældende dansk lovgivning på det her område sådan set er fin nok, og vi er enige med Journalistforbundet, vi er enige med Danske Medier, vi er enige med TV 2 i, at det her er en unødvendig indskrænkning af ytringsfriheden. Det Konservative Folkeparti er ikke enig med Danske Medier, Det Konservative Folkeparti er ikke enig med Journalistforbundet – det må jeg bare konstatere som et faktum.

Det Konservative Folkeparti er ikke så optaget af frihed, som Liberal Alliance er. Vi kæmper i denne sag for ytringsfriheden. Det er kun et par timer siden, at Det Konservative Folkeparti stemte for, at man skulle bestemme, hvor man må bygge indkøbscentre – det ville vi heller ikke være med til. Og sådan er der nogle, der har en utrolig stor bestemmelyst, og nogle, der har en meget lille bestemmelyst, fordi vi tror, at borgerne kan bestemme bedre selv, end vi kan bestemme.

Kl. 15:49

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil bare spørge hr. Lars Barfoed, hvordan Det Konservative Folkeparti vil forhindre, at noget lignende sker via internettet?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Lars Barfoed (KF):

Det, vi vil gøre, er, at vi som lovgivere her i Folketinget vil stemme for det her lovforslag, fordi det lukker et hul, som er konstateret.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er der ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører i rækken er ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:49

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu virkede mikrofonen, så jeg prøver igen. Jeg spurgte: Hvordan har Det Konservative Folkeparti tænkt sig at stoppe, at noget lignende sker gennem internettet?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:52

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Vi skal have frihed her i landet – det er vigtigt. Der skal være personlig frihed, der skal være ytringsfrihed. Det håber jeg da er noget, vi alle kan være enige om. Men man kan ikke tale om frihed – heller ikke som lovgivere – hvis man ikke erkender, at der må følge et ansvar med friheden. Ellers bliver det i hvert fald en ansvarsløs frihed, man går ind for. Det er i hvert fald noget, vi i Det Konservative Folkeparti er meget opmærksomme på, nemlig at nogle gange skal der regler og rammer til for at sikre friheden.

Vi mener, at det er stik imod ønsket om personlig frihed, hvis man bare tillader, at man uhemmet kan fremme terrorvirksomhed i sin programvirksomhed. Derfor synes vi også, at det var et reelt problem, der opstod, da det viste sig, at der altså ikke var den tilstrækkelige og klare hjemmel i lovgivningen til at skride ind over for sendetilladelsen, når en tv-station fremmer terrorisme i sin programvirksomhed. Og derfor er det også helt rigtigt, når ministeren nu fremsætter et lovforslag, der skal sikre en klar hjemmel til at lukke sådan en sendetilladelse fra Radio- og tv-nævnets side, når en station fremmer terrorisme.

Så kan man sige: Lukker vi så ned for enhver mulighed for det med det her lovforslag? Der er jeg da enig i, at der sikkert kan være

Lars Barfoed (KF):

Jamen det er jo ikke det, vi diskuterer her i dag. Jeg sagde udtrykkeligt i min tale, at det sagtens kan vise sig, at der er områder, hvor der også er huller, som man skal lukke, og at det kan vise sig, at der er områder, hvor vi ikke kan lukke hullerne. Det kan jeg jo ikke afvise. Men den omvendte konklusion ville jo være, at hvis vi ikke kan begrænse enhver form for programmer, der fremmer terrorisme, så skal der være uhemmet frihed.

Liberal Alliance går jo ind for uhemmet frihed på alle mulige områder. Det er så Liberal Alliances standpunkt. Det Konservative Folkeparti går også ind for frihed, men vi mener altså også, at det kræver, at vi tager et ansvar for at beskytte friheden. Derfor er vi imod terrorvirksomhed. Derfor vil vi dér, hvor det er muligt, tillade os at begrænse programmer, der fremmer terrorvirksomhed. Liberal Alliance ønsker ikke at udnytte de muligheder, der er, for at begrænse terrorvirksomhed i programvirksomhed. Det er altså den forskel, der er på Liberal Alliance og Det Konservative folkeparti.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der ønsker en kort kommentar, og det er fru Pernille Skipper, Enhedslisten.

Kl. 15:53

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at høre De Konservatives ordfører om noget. Der bliver sagt, at der er konstateret et hul, der skal lukkes, og når jeg sådan lige tænker over, hvad det kunne være, kan jeg kun komme frem til, at det kunne være en enkelt tv-station, som hedder Roj TV, som er frikendt fire gange ved Radio- og tv-nævnet, og der pågår stadig væk en sag ved domstolene. Så jeg kunne godt tænke mig, om vi lige kunne få skåret ud i pap, om det her er et lovforslag, som er målrettet at lukke den specifikke tv-station.

Kl. 15:53

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:54

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil da sige, at det jo ikke kræver så meget fantasi at nå frem til, at det handler om den pågældende tv-station, eftersom man bare kan læse lovforslaget, for så kan man jo se, at det var den omstændighed, at der ikke var en tilstrækkelig klar hjemmel her til at inddrage sendetilladelsen, i forbindelse med at terrorisme fremmes i programvirksomheden. Der er anledning til, at juristerne i Justitsministeriet og Kulturministeriet så har vurderet, at man altså kan begrænse det på den her måde. Så det er vi jo enige om, altså at det er den sag, som ligger til grund for, at det her lovforslag nu er kommet fra ministerens side.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er det fru Pernille Skipper.

Kl. 15:55

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jamen så har vi det på plads. Der er her tale om, at der er en specifik tv-station, som et flertal i det her Folketing gerne vil have lukket. Så er det ærligt sagt. Sådan har vi det ikke i Enhedslisten. Det, der er så mystisk, er, at Radio- og tv-nævnet har vurderet Roj TV fire gange og sagt, at der ikke var tale om en redaktionel linje, hvor man opfordrede til had. De har ikke sagt i Radio- og tv-nævnet, at man ikke kunne lukke en tv-station, der opfordrede til terrorisme, de har sagt, at der ikke har været tale om, at man opfordrede til det. Så er der en verserende sag ved domstolene, som ikke er afsluttet endnu, hvor man vurderer en langt mindre del af sendefladen, og det får så Konservative til at bakke op om, at man skal lave en lovændring, sådan at vi kan sørge for at være helt sikre på, at den her tv-station skal lukkes. Hvad er det ved de tidligere afgørelser, Radio- og tv-nævnet har afsagt, som De Konservative er så utilfredse med?

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Lars Barfoed (KF):

Det er ikke korrekt, når fru Pernille Skipper siger, at Folketinget ønsker at lukke en bestemt tv-station, ikke mig bekendt i hvert fald. Det Konservative Folkeparti har ikke truffet nogen beslutning om at lukke nogle bestemte tv-stationer. Det er jo dem, som skal udøve myndigheden, altså Radio- og tv-nævnet, som skal træffe de beslut-

ninger. Folketinget træffer jo ikke beslutning om at lukke tv-stationer, men Folketinget kan skabe en klar hjemmel til, at man kan gøre det, hvis det er sådan, at den pågældende tv-station fremmer terrorisme. Og det er det, som vi gør nu, fordi den sag viste, at der ikke var en tilstrækkelig hjemmel for det. Om den så bliver lukket eller ej, er jo ikke en beslutning, som Folketinget skal træffe, det er jo nævnet, der skal træffe den beslutning. Fru Pernille Skipper ved jo udmærket godt, at der er adskillelse mellem den lovgivende og den udøvende myndighed her i landet.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der ønsker en kort bemærkning. Det er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 15:57

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at det bliver lidt svært helt at forstå, hvad hr. Lars Barfoed mener. Hr. Lars Barfoed siger, at vi har brug for den her lov, fordi der er en konkret sag, der har vist, at der ikke er et tilstrækkeligt grundlag. Pointen er bare, at i den konkrete sag, hr. Lars Barfoed referer til, har Radio- og tv-nævnet sagt, at der ikke er grundlag for at sige, at man har en redaktionel linje, der betyder, at man fremmer had og terrorisme. Hvad er det så ved det her lovforslag, der skal sikre, at Radio- og tv-nævnet næste gang når frem til en anden afgørelse? Eller er hr. Lars Barfoed i virkeligheden fuldstændig ligeglad med det, fordi det her bare er et lovforslag, og så må vi se, om vi nogensinde får brug for det?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:57

Lars Barfoed (KF):

Som jeg erindrer det, sagde Radio- og tv-nævnet ikke, at der ikke er grundlag for at sige, at man fremmede had og terrorisme, men at der ikke er grundlag for at sige, at man fremmer had. Det er jo den formulering, der har været i den eksisterende bestemmelse. Nu laver vi så en tilføjelse om, at man ikke må fremme terrorisme, og i hvert fald kan sendetilladelsen inddrages, hvis det er sådan, at man fremmer terrorisme. Det er jo den hjemmel, som ikke var der før, og som vi skaber nu. Så det er så klart, som det kan være. Der var ikke en tilstrækkelig klar hjemmel til at inddrage sendetilladelsen, hvis den pågældende tv-station fremmer terrorisme. Det bliver der nu. Om der så konkret er tale om, at en tv-station gør det eller ej, er jo ikke op til Folketinget at afgøre. Det er jo op til nævnet at afgøre det.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:58

Per Clausen (EL):

Men vi er enige om, at det ikke er Radio- og tv-nævnet, som mener, at de har nogle manglende beføjelser, nogle manglende redskaber for at sikre, at man får lukket radio- og tv-stationer, der fremmer had. Jeg synes måske, det bliver lidt spændende, hvis hr. Lars Barfoed nu vil definere en form for terror, som ikke fremmer had. Det må jo være konsekvensen, nemlig at hr. Lars Barfoed mener, der findes en form for terror, man kan fremme, men som ikke fremmer had. Det synes jeg er en spændende udvikling, med hensyn til hvordan vi definerer terror.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:59

Denne ændring af nævnets sammensætning har vi fundet hensigtsmæssig for at sikre nævnet yderligere juridisk sagkundskab inden for det strafferetlige område ved behandling af disse sager. Vi har også fundet det hensigtsmæssigt, at dommeren i disse sager fungerer som nævnets formand.

Kl. 15:59

Lars Barfoed (KF):

Det er i hvert fald sådan, at der i dag ikke er en klar hjemmel, der handler om, at hvis en tv-station fremmer terrorisme, kan man lukke den. Den hjemmel bliver tilvejebragt nu. Det viser analysen fra ministeriernes embedsfolk, nemlig at med den nugældende lovgivning eksisterer den hjemmel ikke tilstrækkelig klart. Den bliver indført nu. Det er det, Det Konservative Folkeparti støtter.

Kl. 15:59

Vi har i forbindelse med høringerne om lovforslaget modtaget en del kritiske høringssvar i forhold til pressefriheden og ytringsfriheden generelt. Og vi har ved den endelige udformning af lovforslaget søgt at tage højde for de bekymringer.

Det er vigtigt for regeringen at sikre, at relevante spørgsmål til forslaget bliver besvaret, og der har været en del spørgsmål i dag, som jeg vil anbefale at medlemmerne af Folketinget faktisk stiller under udvalgsbehandlingen. Så jeg ser frem til at få besvaret disse vigtige spørgsmål gennem en konstruktiv behandling af forslaget i Kulturudvalget.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det kulturministeren.

Kl. 15:59

Formanden:

Der er tre, der ønsker korte bemærkninger, først hr. Per Clausen.

Kl. 16:03

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Jeg vil gerne indlede med at takke for alle de udmærkede ord-førelser og bemærkninger, der har været til førstebehandlingen af L 185 i dag.

Lovforslaget udspringer af regeringens ønske om at sikre, at lovgivningen rummer effektive muligheder for at forhindre radio- og tv-stationer i at udsende programmer, der fremmer terrorisme. Vi måtte efter Københavns Byrets dom i straffesagen om Roj TV i januar 2012, som er anket til Østre Landsret, konstatere, at et selskab, som blev dømt for at fremme terrorvirksomhed, alligevel ikke kunne forhindres i at fortsætte deres tv-programvirksomhed.

Det strider mod retssikkerheden og sund fornuft, at et selskab, som dømmes for at fremme terrorvirksomhed, kan fortsætte sin virksomhed. Det er hverken logisk eller rimeligt, og regeringen vil ikke sidde den situation overhørig.

Regeringen fremsætter på den baggrund forslag om at ændre lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Med lovforslaget udvides lovens hjemmelsbestemmelser om fastsættelse af regler om programvirksomhed i § 48 med regler om, at programmerne ikke på nogen måde må fremme terrorisme. Det vil, når jeg har udstedt en revideret bekendtgørelse, skabe grundlag for, at Radio- og tv-nævnet kan kræve, at et registreret radio- eller tv-foretagendes programvirksomhed ophører, hvis denne radio- eller tv-station med sin programvirksomhed fremmer terrorisme.

Lovforslaget indeholder desuden et forslag om indførelse af en lettere domstolsprøvelse af Radio- og tv-nævnets afgørelser om overtrædelse af reglerne om, at programmerne ikke på nogen måde må tilskynde til had på grund af race, køn, religion, nationalitet eller seksuel observans eller på nogen måde fremme terrorisme. Et radio- eller tv-foretagende får dermed mulighed for at forlange en afgørelse fra nævnet om overtrædelse af disse bestemmelser indbragt for domstolene.

I lyset af den nye bestemmelse foreslås det altså at styrke radio- og tv-foretagendets mulighed for at indbringe nævnets afgørelse i sådanne sager for domstolene. Denne styrkelse har vi valgt også at udbrede til nævnets afgørelser om overtrædelse af reglerne om beskyttelse af mindreårige og tilskyndelse til had, da disse afgørelser vedrører indholdet af programmerne og derfor har en særlig indgribende karakter over for radio- eller tv-foretagendet.

Endelig foreslås det at udvide Radio- og tv-nævnet med yderligere to medlemmer: en byretsdommer og et medlem med særlig strafretlig indsigt. De to ekstra medlemmer vil kun skulle indtræde i nævnet ved behandling af sager om, at programmerne ikke på nogen måde må tilskynde til had på grund af race, køn, religion, nationalitet eller seksuel observans eller på nogen måde fremme terrorisme.

Per Clausen (EL):

Jamen jeg er helt enig med ministeren i, at der er rigtig mange relevante spørgsmål at stille, og vi skal gøre, hvad vi kan fra Enhedslistens side.

Men der er en ting, som jeg godt vil spørge kulturministeren om her. Kulturministeren sagde ligesom, at det ikke var holdbart, at man havde en situation, hvor en organisation, en radio- eller tv-station, der bliver dømt for en overtrædelse af terrorbestemmelserne, samtidig kan fortsætte med at sende radio og tv.

Hvis man læser det her forslag, kan man se, at det er sådan, at det hverken er tilstrækkeligt eller nødvendigt, at man er dømt efter terrorparagraffen. Er det korrekt? Altså, man kan godt blive ramt af de her sanktioner uden at være dømt som en terrororganisation. Men man kan også godt forestille sig, at nogen bliver dømt som terrororganisation, men at det ikke får nogen konsekvenser for radio- og tv-virksomheden, i hvert fald som lovforslaget er formuleret på nuværende tidspunkt.

Kl. 16:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:04

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Nu prøver jeg at svare, så godt som jeg kan ud fra hr. Per Clausens spørgsmål, sådan som jeg hørte det.

I dag er reglerne således, at man kan blive dømt for at have fremmet terrorvirksomhed, uden at det får konsekvenser for ens virksomhed som tv-organisation eller -foretagende.

Det er urimeligt, og det er det, der er baggrunden for, at regeringen har sagt, at hvis man dømmes for at fremme terrorvirksomhed, skal man ikke kunne fortsætte med at fremme terrorismen i sin programvirksomhed.

Så beklager jeg, at jeg ikke fik den anden vinkel i hr. Per Clausens spørgsmål med.

Kl. 16:04

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:04

Per Clausen (EL):

Problemet er jo, det fremgår af lovforslaget, at det ganske vist er væsentligt, men ikke tilstrækkeligt til, at man med sikkerhed får frata-

get sin sendetilladelse, hvis det er sådan, at man bliver dømt efter terrorparagraffen. Det står der direkte.

Der står også direkte i bemærkningerne, at man også godt kan få den frataget, uden at man er dømt. Det vil altså sige, at det ikke er sådan, at fordi man ikke bliver dømt efter terrorparagraffen, er man fuldstændig sikret mod at blive frataget sin sendetilladelse.

Men for at gøre det endnu mere sådan – hvad skal man sige? – sammensat, har Radio- og tv-nævnet stadig væk mulighed for at sige: Det kan godt være, at I har dømt dem efter en eller anden terrorparagraf, efter nogle andre måder at håndtere det på, end vi gør; vi når stadig væk frem til, at de ikke skal lukkes.

Kl. 16:05

Formanden:
Ministeren.

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg foreslår, at spørgsmålet bliver stillet skriftligt. Men jeg vil godt understrege, at når man indleder en proces imod et radio-tv-foretagende, fordi man mener, at der er en redaktionel linje, der fremmer terrorisme, er det jo det første skridt på vejen, det vil det som regel være, i hvert fald sådan, som jeg ser det for mig. Og i den situation her kan Radio- og tv-nævnet med den her lovgivning, vedtaget ved tredje behandling, stoppe programvirksomheden, altså inddrage sendetilladelsen.

Det normale vil være, at man får en påtale. Det næste skridt, hvis man ikke retter sig efter den påtale, er, at man vil få en midlertidig frakendelse af sendetilladelsen. Hvis det heller ikke hjælper, kan man få den helt frataget.

Så kan det pågældende fjernsyns- eller tv-foretagende bede om at få sagen prøvet ved en domstol, hvorfor Radio- og tv-nævnet skal sende sagen til en domstol, som skal behandle den inden 4 uger. Det er sådan den vej, man forudser det skal gå efter de her nye bestemmelser.

Men jeg vil meget gerne bede om, at hr. Per Clausen stiller spørgsmål i skriftlig form til udvalget.

Kl. 16:07

Formanden:
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg var lidt overrasket over ministerens formulering om, at man kunne konkludere efter en byretsdom, der er anket til landsretten. Kan vi få det uddybet?

Kl. 16:07

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:07

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Der er faldet en dom i byretten, og derfor kan Radio- og tv-nævnet godt vurdere, at den dom i sig selv er tilstrækkelig til, at man gerne vil inddrage sendetilladelsen.

Kl. 16:07

Formanden:
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:07

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu synes jeg, at ministeren roder lidt rundt i tingene, fordi det, der er tale om, er, at man fremsætter et lovforslag på baggrund af en dom i

byretten i en sag, der er anket til landsretten, som har sidste retsmøde i juni måned i år. Det er da noget uhørt, at man fremsætter et lovforslag på det tidspunkt. Jeg er sikker på, at hvis det havde været justitsministeren, der havde fremsat forslaget, eller hvis vi havde formastet os til at gøre noget lignende med et beslutningsforslag på justitsministerens område, så var jeg blevet tilrettevist noget så eftertrykeligt. Derfor undrer det mig, at regeringen med kulturministerens egne ord konkluderer på baggrund af en byretsdom, som er anket. Det er dog usædvanligt.

Kl. 16:08

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:08

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Men byretsdommen viser jo, at der er en mangel i lovgivningen om Radio- og tv-nævnet. Uanset at den er anket eller ej, kan vi konstatere en situation, hvor der ikke i den lov, der gælder for Radio- og tv-nævnets virksomhed i dag, den nuværende lov, er grundlag for det, og at den ikke er tilstrækkelig, hvis man har til hensigt politisk at kunne stoppe en programvirksomhed, der fremmer terrorisme. Det er jo det, vi har konstateret, fordi Radio- og tv-nævnet har behandlet sagen.

Kl. 16:08

Formanden:
Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 16:09

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det er sådan set en meget relevant og interessant pointe, som hr. Simon Emil Ammitzbøll har fat i, for det er jo sådan set også noget af det, som vi har haft nogle diskussioner om, altså om det her er konkluderende eller om det er fremadrettet eller om det handler om et enkeltforetagende. Det er klart, at der bliver skabt en parallelitet i forhold til domstolssystemet og Radio- og tv-nævnets kompetence, men det, der er væsentligt at forholde sig til, er vel, at det er et fremadrettet sigte, der er med det her lovforslag, og ikke en sagsbehandling, som er foretaget allerede fire gange af Radio- og tv-nævnet i forhold til en konkret sag; men at det handler om at undgå, at der kommer lignende sager, hvor der er tvivl om, hvilken instans egentlig har hvilke kompetencer i forhold til sagerne. For domstolene i dag har jo ikke har nogen kompetence, for så vidt angår at udstede eller fratage sendetilladelser, da det er en kompetence, som ligger hos Radio- og tv-nævnet.

Jeg synes egentlig bare, at ministeren skal have mulighed for at svare på den del for ligesom at undgå videre forvirring om, hvad det egentlig er, der er formålet med lovforslaget.

Kl. 16:10

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:10

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det tror jeg gerne jeg vil medgive Venstres ordfører. I virkeligheden er meget af det her jo tungt juridisk stof. Selvfølgelig skal loven være fremadrettet, men derfor må jeg jo alligevel kunne indrømme, at den har sit udspring i en bestemt sag. Men den er fremadrettet, og den handler om, hvordan vi i fremtiden skal kunne håndtere den type problemstillinger.

Kl. 16:10

Formanden:
Fru Ellen Trane Nørby.

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg er sådan set enig i, at hvad enten vi taler Radio Holger eller Radio Oasen eller vi taler Roj TV, har det givet anledning til mange debatter. Jeg tror bare, at det, der er vigtigt, jo er, at vi ikke lovgiver med tilbagevirkende kraft, men at vi lovgiver med fremadrettet kraft i forhold til hvilke kompetencer og muligheder, der ligger der.

Jeg vil egentlig også gerne sige tak for tilkendegivelsen af, at der skal være en grundig udvalgsbehandling, så vi også kan få præciseret nogle af de forhold, der gør sig gældende. Men jeg vil egentlig gerne spørge, hvordan det forholder sig med omkostningerne ved en domstolsprøvelse, for det fremgår jo af lovforslaget, at der ikke er økonomiske konsekvenser af det. Men hvis der ikke er økonomiske konsekvenser for domstolene eller staten, hvem er det så, der skal oppebære udgifterne ved en domstolsprøvelse, såfremt man administrativt får frataget sin sendetilladelse?

Kl. 16:10

Derimod har den byretsdom, som har dømt Roj TV, vurderet 0,03 pct., mener jeg, det er, af den samlede sendeflade. Derfor er det jo klart, at Radio- og tv-nævnet kigger på en fuld redaktionel linje.

Er det ikke rigtigt, det kunne jeg godt tænke mig ministerens svar på, at Radio- og tv-nævnet netop har afvist at fratage sendetilladelsen hos Roj TV – ikke fordi de mente, at de ikke kunne fratage sendetilladelsen med henvisning til opfordring til terrorisme, men fordi, sagde de, at der ikke er tale om en redaktionel linje?

Kl. 16:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:13

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det synes jeg også er et ganske relevant spørgsmål at stille til udvalget.

Kl. 16:11

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil ikke gå ind i den diskussion, for jeg er ikke nok inde i, hvad der er sagt på det tidspunkt. Men det, der bare er vigtigt at understrege her, sådan som jeg har opfattet sagen, er, at der jo er forskel på, om man – nu kan jeg ikke huske formuleringen, jeg skal lige se her – tilskynder til had på grund af race, køn, religion, nationalitet eller seksuel observans. Det er jo ikke sikkert, at en redaktionel linje eller et program, der er defineret som fremmede terrorisme, kan komme ind under den beskrivelse af de regler, der gælder i dag med den nu gældende lovgivning. Det er jo derfor, vi ændrer loven, altså for at få terrorisme ind under Radio- og tv-nævnets beføjelser.

Kl. 16:14

Formanden:

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 16:11

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:14

Kl. 16:11

Forhandling**Pernille Skipper (EL):**

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at holde lidt fast i det, som hr. Per Clausen spurgte om før og fik henvisning til at skulle spørge om skriftligt – men jeg må altså formode, at ministeren kan svare. Ministeren siger, at det her lovforslag handler om, at hvis man er blevet dømt for at støtte terror, skal man ikke kunne få lov til at sende fortsat. Det var det, ministeren sagde: Når man dømmes, skal man ikke kunne fortsætte sin radio-tv-virksomhed. Betyder det helt nøjternt, at en dom ved domstolene automatisk skal føre til, at Radio- og tv-nævnet fratager sendetilladelsen?

Kl. 16:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:12

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Nej. Skal jeg uddybe nej? Det kunne jo godt være, at det var en enkeltstående begivenhed, og at det ikke var en redaktionel linje, og så er den jo ikke omfattet af Radio- og tv-nævnets kompetence.

Kl. 16:12

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 16:12

Pernille Skipper (EL):

Det er jeg glad for ministeren præciserer, for det leder lidt hen til mit næste spørgsmål. Den tv-station, der bliver henvist til direkte i lovforslaget, altså Roj TV, har jo været vurderet af Radio- og tv-nævnet fire gange, hvor Radio- og tv-nævnet vurderer den fulde sendeflade.

Alex Ahrendtsen (DF):

Mit spørgsmål går på ytringsfriheden, som jeg også kom ind på i min tale. Kunne ministeren forsikre os om, at ytringsfriheden ikke på nogen måde begrænses mere, end den gør i den nuværende lovgivning, med det nuværende ændringsforslag?

Kl. 16:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:15

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det er et lidt vanskeligt spørgsmål at svare på, så det vil jeg også gerne bede om skriftligt. Jeg vil gerne begrunde det. For det, vi gør med lovforslaget, er jo at udvide hjemmelsgrundlaget for Radio- og tv-nævnet til at kunne forholde sig til en redaktionel linje, en given redaktionel linje i et tv-foretagende, som fremmer terrorisme. Og så er det jo et definitionsspørgsmål, om man vil sige, at ytringsfriheden, fordi der kommer endnu et hjemmelsgrundlag, indskrænkes, eller om man vil sige, at det under alle omstændigheder ikke er lovligt at fremme terrorisme, og derfor er der ikke nogen ændring i forhold til den gældende ytringsfrihed.

Kl. 16:15

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 16:15

Alex Ahrendtsen (DF):

Mit spørgsmål gik egentlig mere på de nuværende bestemmelser, om de på en eller anden måde bliver influeret, så man kan lægge en fortolkning ned over de eksisterende, der gør, at ytringsfriheden bliver begrænset, og ikke så meget på de ændringer, der er lagt ind i lovforslaget. Men jeg stiller da gerne et spørgsmål til udvalget.

Mit næste spørgsmål er, hvad ministerens holdning er til, at regeringens støtteparti, Enhedslisten, umiddelbart ikke vil være med til at begrænse fremme af terrorisme.

Kl. 16:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:16

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det har jeg ingen officielle holdninger til. Jeg anerkender Enhedslistens suveræne ret til at afgøre, hvordan de stemmer i Folketingssalen.

Kl. 16:16

Formanden:

Fru Zenia Stampe for en kort bemærkning? Nej, det var bare sådan, det så ud på skærmen her. Der er ikke flere.

Så siger jeg tak til ministeren, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om loft over forældrebetaling i skolefritidsordninger.

Af Rosa Lund (EL) og Lars Dohn (EL).

(Fremsættelse 21.02.2013).

Kl. 16:17

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Børne- og undervisningsministeren.

Kl. 16:17

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Enhedslisten ønsker, at regeringen fremsætter et lovforslag, hvor SFO'er i stedet for at være omfattet af folkeskoleloven bliver omfattet af dagtilbudsloven, som gælder for fritidshjem, og som indebærer loft over forældrebetalingen og selvstændig forældrebestyrelse.

Regeringen kan ikke støtte forslaget, og det vil jeg gerne nærmere begrunde. Enhedslisten ønsker med sit forslag at lægge loft over forældrebetalingen i SFO for at, som der står i forslaget, stoppe den seneste tids udvikling i prisniveauet og for at sikre, at en folkeskole-reform ikke bringer betalingen endnu mere ud af proportioner.

Jeg vil godt tage det sidste først. Med regeringens folkeskoleudspil foreslår vi at indføre en sammenhængende og aktiv skoledag med flere og bedre timer til undervisning og andre læringsaktiviteter. Samtidig er det også hensigten, at både SFO- og klubpædagogerne og SFO- og klubaktiviteterne skal integreres bedre i løbet af skoledagen.

Den sammenhængende aktive skoledag indebærer, at eleverne får mindre behov for at benytte kommunens fritids- og klubtilbud. Kommunerne vil fortsat skulle tilbyde SFO og klub til eleverne svarende til niveauet i dag. F.eks. når eleverne på mellemtrinnet får fri fra skole omkring kl. 15, vil det stadig være muligt at bruge nogle timer i klubben, hvis de er tilmeldt. Forældrene skal selvfølgelig ikke betale for den tid, eleverne er i skole, og heller ikke, når skoledagen ud-

vides, og forældrene skal selv sagt også fortsat betale for SFO og klub før og/eller efter skoletid.

Forældrebetalingen til SFO og klub er et kommunalt anliggende, og det er derfor den enkelte kommune, der fastsætter betalingen. Det ændrer vores udspil ikke på, men vores udspil er dog baseret på forudsætningen om, at kommunerne kan nedsætte forældrebetalingen i SFO og klub i kroner forholdsmæssigt, dvs. fastholde forældrebetalingsandelen uændret svarende til det reducerede behov.

Med hensyn til udviklingen i forældrebetalingen finder Enhedslisten det nødvendigt at stoppe den seneste tids udvikling i prisniveauet. I dagtilbudsloven er der fastsat et loft over forældrebetalingen i fritidshjem, og loftet er fastsat til 30 pct. af bruttodriftsudgiften af en fritidshjemsplads. Indførelsen af et tilsvarende loft over forældrebetalingen i SFO skønnes at betyde en udgift i størrelsesordenen ca. 1,2 mia. kr. om året. Det ville være konsekvensen af Enhedslistens forslag.

Så uanset at Enhedslistens intentioner bestemt er sympatiske, må jeg konstatere, at forslaget vil have nogle ganske væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige. Og der er ikke meget, der får det til at se ud, som om det lige er det, der ligger på tegnebrættet, altså i forhold til hvordan dansk økonomi ser ud i øjeblikket.

Det er rigtigt, at forældrebetalingen opgjort som et samlet gennemsnit for børn og unge i alderen 6-13 år har været stigende i de senere år. De foreliggende data, vi har fra Danmarks Statistik, viser en udvikling i takstniveauet for de kommunale SFO'er, hvor de opgjort som samlet landsgennemsnit for alle kommuner i 2012-prisniveau er steget fra årligt 17.744 kr. i 2007 til 18.973 kr. i 2012. Det svarer til en stigning på 6,9 pct. i perioden fra 2007 til 2012, hvis man ser på de 6-9-årige i indskolingen. De tilsvarende tal for de 10-13-årige på mellemtrinnet viser, at det i 2007 kostede årligt 10.933 kr., mens det i 2012 kostede 10.708 kr., og det svarer til et fald på 2,1 pct. i perioden.

Kl. 16:21

Forældrenes betalingsandel i de kommunale SFO'er har også været stigende. Hvis der ved opgørelsen heraf tages højde for, at der ikke betales fuld takst for alle indskrevne børn i SFO, er forældrebetalingsandelen steget fra 27,9 pct. i 2007 til 31,3 pct. i 2011. Det er altså, når beregningen foretages på grundlag af den gennemsnitlige forældreindkomst for alle forældre, dvs. både for forældre, der får søskende- og/eller fripladstilskud, og for forældre, der betaler fuld takst. Foretages beregningen derimod på grundlag af kommunalbestyrelsernes fastsatte takster for SFO, er forældrebetalingsandelen steget fra 44,7 pct. i 2007 til 52 pct. i 2011 – hvis man altså antog, at alle forældre betalte den af kommunalbestyrelsen fastsatte SFO-takst.

Fripladstilskud ydes under hensyn til forældrenes økonomiske forhold, og derfor får de familier, der har mest brug for det, nedsat den samlede forældrebetaling, og det synes jeg er et godt og solidarisk princip, som vi jo altså også kan se, når man tager det med i den gennemsnitlige beregning på prisudviklingen.

Som nævnt er forældrebetalingen i SFO et kommunalt anliggende, og det er derfor den enkelte kommune, der fastsætter betalingen. Det giver udviklingen efter regeringens opfattelse ikke grundlag for at ændre på.

Enhedslisten ønsker også med beslutningsforslaget at styrke forældrenes indflydelse på SFO'en ved at stille krav om særskilt forældrebestyrelse, så de ikke er stillet ringere end forældre på det øvrige dag- og fritidstilbudsområde. Her vil jeg godt minde om, at skolebestyrelsen også er bestyrelse for SFO'en. De forældrevalgte medlemmer i skolebestyrelsen er alle forældre til skolens elever, og langt de fleste af dem har eller har haft børn, der benytter skolens SFO, herunder fritidsklub organiseret som SFO.

Et af regeringens forslag i folkeskoleudspillet går i øvrigt ud på, at SFO-lederen skal have en fast plads i skolebestyrelsen ligesom

skolelederen, dog uden stemmeret. Endelig ligger der også i regeringens forslag, at der skal være en dispensationsmulighed i kommuner, der ønsker at opretholde en særskilt ledelse af skole- og fritidstilbud.

Jeg vil derfor godt som afrunding sige, at vi naturligvis vil følge udviklingen og holde snor i, at der ikke i de kommende år over en bred kam viser sig ubegrundede kommunale takstforhøjelser, herunder også for SFO. Regeringens folkeskoleudspil kan i hvert fald ikke begrunde det.

Jeg vil faktisk også gerne sige tak til Enhedslisten for beslutningsforslaget, som giver anledning til en vigtig debat om det her område, og hvor vi fra regeringens og regeringspartiernes side også får mulighed for at fortælle lidt om, hvordan vi ser, at sammenhængen er i forhold til folkeskoleudspillet, og hvad det indebærer i forhold til bl.a. SFO-området, som vi jo synes er hele sammenhængen i en mere sammenhængende dag mellem lærere og pædagoger, herunder at de vigtige pædagogiske aktiviteter, der sker i SFO og klub, også i højere grad kan blive en del af en levende skoledag.

Kl. 16:24

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 16:24

Rosa Lund (EL):

Jeg kunne stille rigtig mange spørgsmål, for som ministeren nævner, er det jo en vigtig debat om, hvor landets børn opholder sig, og hvad de laver, også når de ikke er i skole, netop fordi vi ved, at fritiden har enormt stor betydning. Men jeg vil bare stille et enkelt spørgsmål til ministeren, som jo påpeger, at i dag er forældrebetalingen i SFO'erne et kommunalt anliggende. Men hvordan opfatter regeringen, at forskellen er mellem forældrebetalingen i en SFO og et fritidshjem? Der er jo tale om et meget, meget enslydende pasningstilbud til børn i præcis den samme aldersgruppe, men der er et loft på prisen på fritidshjemmet, men ikke på SFO'en. Hvorfor vil regeringen ikke være med til at harmonisere de to ting? For begge ting ligger økonomien i kommunerne, men hvorfor skal der kun være loft på forældrebetalingen på den ene del?

Kl. 16:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:25

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Vi synes faktisk, at det er vigtigt at give kommunerne den frihed til at vælge hvilke typer af ordninger, de ønsker. Det er den mulighed, der er i dag. Man kan vælge fritidstilbud efter dagtilbudsloven. Man kan vælge SFO og klub, og vi synes, at det er rimeligt at sige, at det er en del af det, som kommunerne skal have af muligheder for, hvordan de selv vælger at organisere det område, og som de jo derfor også skal have en dialog med deres egne borgere om.

Kl. 16:26

Formanden:

Fru Rosa Lund.

Kl. 16:26

Rosa Lund (EL):

Jeg er meget enig i, at det er vigtigt, at vi har en forskellighed og en diversitet i vores pasningstilbud, og det er uanset, om det er for børn i 0-3-årsalderen, fra 3 til 6 eller fra 6 til 9 år – og vi kan blive ved hele vejen op til 18 år. Men det, jeg sådan set er interesseret i, er, hvorfor det skal være dyrere at have sit barn i det ene pasningstilbud end i det andet. Der kan jo sådan set stadig væk godt være en forskel i at have et fritidshjem eller en SFO. Men vi laver bare herinde en

aftale om, at der altså er et loft på forældrebetalingen, så vi sikrer os, at priserne ikke bare stiger i vejret – altså ligesom det er på fritidshjemmene.

Kl. 16:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:26

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jamen det synes jeg lige præcis er argumentet, nemlig at det jo giver kommunalbestyrelserne en mulighed for, at de kan prioritere forskelligt. Det betyder jo også, at en kommunalbestyrelse, hvis den ønsker det, kan vælge at have fritidstilbud med et loft over forældrebetalingen. Man kan også vælge at prioritere anderledes, og sådan er det jo for en kommunalbestyrelse. Det er jo en samlet vifte af forskellige udgifter, man skal forholde sig til. Det handler om, hvordan man ønsker at prioritere inden for ældreområdet, hvordan man ønsker at prioritere inden for folkeskoleområdet osv. Det er jo det, som er en del af det kommunale politiske beslutningsgrundlag: Hvordan ønsker man at prioritere? Og her er der altså i loven en mulighed for, at man kan vælge enten fritidshjem over dagtilbudsloven eller SFO, som er en del af folkeskoleloven. Det synes vi i regeringen giver en god mulighed for, at en kommunalbestyrelse selv kan tage den diskussion med sine borgere og dermed også prioritere inden for de forskellige velfærdsområder.

Kl. 16:27

Formanden:

Tak til ministeren. Så er det fru Louise Schack Elholm som Venstres ordfører.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Enhedslistens beslutningsforslag handler om at sætte loft over forældrebetalingen i SFO, skolefritidsordningerne.

Venstre finder formålet med beslutningsforslaget sympatisk. I den senere tid har vi set, at en del kommuner har skruet betalingen for SFO gevaldigt i vejret. Det er beklageligt, at en række kommuner har valgt at skruer så gevaldigt op for forældrebetalingen. Jeg er ærgerlig over, at kommunerne åbenbart ser borgerne som en indtægtskilde – lidt ligesom regeringen gør. Hvor kommunerne kræver penge ind gennem større brugerbetaling, så kræver regeringen med støtte fra Enhedslisten flere penge ind gennem skattestigninger i deres finanslov. Problemet med at kræve flere penge ind fra borgerne er, at borgerne også er presset på deres økonomi. Øget brugerbetaling eller øget skattebetaling kan få læsset til at vælte for en familie, og derfor bør politikere altid være bevidste om deres ansvar over for borgerne. Dermed går disse tiltag først og fremmest ud over de svage familier, der balancerer på kanten.

Men problemet med beslutningsforslaget er, at det er fuldkomment ufinansieret. Dette er et afgørende problem. Det er uansvarligt at komme med denne type ufinansierede forslag. Det svarer lidt til at tilbyde nogen et gratis måltid mad for derefter at løbe fra regningen. Venstre mener med andre ord, at formålet med beslutningsforslaget er positivt, men da beslutningsforslaget er ufinansieret, kan Venstre ikke støtte forslaget.

Kl. 16:29

Formanden:

Fru Rosa Lund for en kort bemærkning.

Rosa Lund (EL):

Skal jeg forstå Venstres ordfører sådan, at hvis Enhedslisten og Venstre kunne blive enige om en finansiering – jeg siger ikke, at det er nemt, men lad os forestille os det – vil Venstre så støtte, at man faktisk laver et loft over forældrebetalingen?

Kl. 16:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:29

Louise Schack Elholm (V):

Hvis Enhedslisten – meget imod, hvad jeg kan forestille mig – kunne finde en finansieringskilde, som vi kunne finde acceptabel, vil jeg bestemt ikke afvise, at vi kunne støtte det. Men det her beslutningsforslag er ufinansieret, fuldstændig ufinansieret, og det er dyrt.

Kl. 16:29

Formanden:

Fru Rosa Lund? Der er ikke mere. Tak til Venstres ordfører. Så er det fru Julie Skovsby som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 16:29

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Først vil jeg gerne takke Enhedslisten for at genfremsætte det beslutningsforslag, som i folketingssamlingen 2009-10 hed B 193, og som indebærer, at SFO'erne i stedet for at være omfattet af folkeskoleloven bliver omfattet af dagtilbudsloven, som gælder for fritidshjem. Det er ikke, fordi vi Socialdemokrater kan støtte Enhedslistens beslutningsforslag, det kunne vi heller ikke for 3 år siden i foråret 2010, men derimod, fordi B-forslaget giver os mulighed for at tale om vores børns vilkår og om, hvordan vi får skabt et mere sammenhængende børneliv. Særligt hvordan vi skaber en aktiv og sammenhængende hverdag for vores børn og unge, er et vigtigt emne for os Socialdemokrater, hvilket også tydeligt skinner igennem i regeringens udspil »Gør en god skole bedre – et fagligt løft af folkeskolen«. Vi skal passe på, at vi voksne ikke udelukkende indretter børnenes hverdag i firkantede og usammenhængende kasser, som kun giver mening i et større samfundsperspektiv om arbejdsliv, faggrænser, produktivitet og vækst. Udgangspunktet skal derimod altid være det enkelte barn.

Da vi behandlede Enhedslistens forslag for 3 år siden, var jeg selv ordfører, og her fra talerstolen sagde jeg bl.a.:

Vi Socialdemokrater arbejder for – som mange ved – at skabe en helhedsskole, at skabe en sammenhæng mellem skolen om formiddagen og pasningstilbuddet om eftermiddagen.

Dengang påpegede jeg også, at der var god fornuft i at se på en harmonisering af reglerne for SFO og fritidshjem, som dengang var reguleret i to forskellige lovgivninger og tilmed under to forskellige ministerier, nemlig Undervisningsministeriet og Socialministeriet. I dag er ressortområdet med den nye regering samlet under Ministeriet for Børn og Undervisning. Så langt, så godt. Men vi mener fortsat, at en harmonisering af reglerne vil være hensigtsmæssig, og derfor handler et af vores affureaukratiseringsforslag da også om at give kommunerne øget adgang til en fælles ledelse for folkeskolen og dag- og fritidstilbud og dermed samle reglerne om fritidstilbud i folkeskoleloven og ungdomsskoleloven.

Ligeledes ønsker vi at give SFO-lederen en fast plads i skolestyrelsen, dog uden stemmeret. Dette gør vi for at skabe et mere tæt og forpligtende samarbejde mellem skolens undervisning og fritidsordningerne og for at styrke samarbejdet og skabe synergier mellem lærere og pædagoger. Der skabes med andre ord stor lokal frihed til at

indrette skolen og fritidstilbud, så det imødekommer lokale behov. Skolen kan inddrage fritidstilbuddenes medarbejdere og lokaler i skoletiden, og skolens lærere og faglokaler kan bruges i fritidsaktiviteterne efter skoletid.

Mange børn i Danmark har gode livsvilkår, men ikke alle. Børn af ufaglærte forældre har sværere ved at få en uddannelse end børn, hvis forældre er højtuddannede, og mange af de socialt dårligst stillede gør ikke brug af fritidstilbuddene. Derfor skal vi sammentænke fritidstilbuddene med skolen og sikre, at der i den sammenhængende skoledag er plads til lektiehjælp og praktiske læringsaktiviteter, der kan understøtte fagligheden og bryde med den negative sociale arv.

Når det gælder forældrebetalingen er vores holdning klar: Det lokale kommunale selvstyre skal styrkes, og forældrebetalingen til fritids- og klubtilbud skal fortsat være et kommunalt anliggende, samtidig med at vi naturligvis skal følge udviklingen for kommunale takster tæt. Tak for ordet.

Kl. 16:34

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 16:34

Rosa Lund (EL):

Tak for en meget betryggende ordførertale. Det var især det sidste med, at man vil følge taksterne, som gør mig lidt tryggere. For det – må jeg gå ud fra – betyder, at hvis de så stiger, vil man gøre noget.

Jeg vil egentlig spørge om noget lidt andet, for det her forslag handler jo ikke kun om forældrebetalingen. Og ordføreren var meget rigtigt, synes jeg, inde på det gode børneliv, det sammenhængende børneliv. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ikke det så er en god idé, at man også stiller krav om, at der skal udarbejdes børnemiljøvurderinger i SFO'erne, ligesom man gør i fritidshjemmene. Man stiller ikke krav om det i SFO'erne i dag, fordi SFO'erne hører under folkeskoleloven og ikke hører under dagtilbudsloven. Er børnemiljøvurderingerne ikke et godt redskab til at sikre det gode børneliv?

Kl. 16:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:35

Julie Skovsby (S):

Tak for det. I forhold til at følge taksterne mener jeg det helt alvorligt. Vi skal gøre det, og vi skal også se på den her næsten 30-årige periode, hvor det nu har været et kommunalt anliggende i forhold til SFO'en. Lad os gøre det i udvalget. Lad os få nogle tal på. Og lad os i øvrigt også, som tidligere ordførere har påpeget, nu få noget finansiering på. Det manglede jo også for 3 år siden. Det vil jo være rigtig godt at blive helt klar på finansieringen, hvis det nu skal genfremsættes igen senere.

Hvad angår vurdering af børnemiljø, så er der jo mulighed for det inde under folkeskoleloven, i forhold til at miljøet på skolerne vurderes. Jeg mener, at det er hvert 3. år, uden at jeg sådan helt nøjagtigt kan huske det. Men lad os også gerne se på det.

Kl. 16:36

Formanden:

Fru Rosa Lund.

Kl. 16:36

Rosa Lund (EL):

Tak. Jamen så langt, så godt. Så er vi da enige om, at der også skal være børnemiljøvurderinger i SFO'erne. Jeg vil bare gerne lige knytte en kommentar til det med finansieringen. Altså, hvis SFO'erne er et kommunalt anliggende, må det jo også være et kommunalt anlig-

gende at finde pengene, når man laver et loft over forældrebetalingen, præcis ligesom det er på fritidshjemmene. Jeg har stadig væk – og der skal ordføreren måske skære det lidt ud i pap for mig – svært ved at forstå, hvorfor vi har to ens pasningstilbud, fritidshjem og SFO, men fritidshjemmene hører under dagtilbudsloven med anderledes pladskrav, med krav om loft over forældrebetalingen, krav om børnemiljøvurderinger, og SFO'erne hører under folkeskoleloven. Hvorfor er der i Socialdemokraternes øjne så stor forskel på to ens pasningstilbud?

Kl. 16:37

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:37

Julie Skovsby (S):

Som jeg sagde i min ordførertale, og som jeg sådan set også sagde for 3 år siden, da vi også havde behandlingen af det selv samme forslag her i Folketingssalen, mener vi også, at det er uhensigtsmæssigt, at man har de to forskellige regler i to forskellige lovgivninger. Så derfor ønsker vi jo også en harmonisering, og det er også det, vi lægger op til. Igen i forhold til finansieringen vil jeg sige, at der ikke står et ord i det her beslutningsforslag om finansieringen, og det gjorde der jo heller ikke for 3 år siden. Og vi var mange, der påpegede det under debatten. Så det er bare for at sige, at den del altså skal med, og som ministeren sagde, er det vistnok 1,2 mia. kr., som det skønnes at ville koste. Det er rigtig, rigtig mange penge, og den del er meget, meget vigtig.

Kl. 16:38

Formanden:

Fru Vivi Kier for en kort bemærkning.

Kl. 16:38

Vivi Kier (KF):

Det, der fik mig til at reagere, var faktisk ordførerens tale, som ud over at omhandle betalingen i skolefritidsordningerne pludselig også kom til at omhandle den kommende folkeskolereform, og at der er en lille gruppe børn, som ikke benytter sig af skolefritidsordningen. Derfor var det rigtig godt med den her heldagsskole, for nu kom de der, og så fik de lektiehjælp og sådan noget.

Derfor vil jeg bare spørge ordføreren: Er ordføreren enig med mig i, at hvis vi gennemfører den heldagsskole, der er lagt op til fra regeringens side, gennemfører vi faktisk verdens dyreste lektiecafé?

Kl. 16:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:38

Julie Skovsby (S):

Nu er der jo ikke fra regeringens side lagt op til, at der skal gennemføres nogen heldagsskole. Vi taler derimod om en helhedsskole og en sammenhængende og aktiv skoledag. Det er altså – for lige at rette den misforståelse – for eleverne i de mindste klasser sådan, at de får fri kl. 14.00, for eleverne i de mellemste klasser er det kl. 15.00, og for de ældste elever er det kl. 15.30. Så der er altså ikke tale om, at børnene skal være i skole hele dagen. Det er bare for at slå det fast.

Med hensyn til de udfordringer, som vi står med i forhold til skolen, er det jo sådan, at vi i dag har en rigtig god skole, men der er udfordringer, og en af udfordringerne er, at det ikke er lykkedes at bryde med den negative sociale arv. Derfor er det med at gå ind og se på lektiehjælp en rigtig vigtig del. Der er i dag fritidshjem og SFO'er, som tilbyder lektiehjælp, og det er en rigtig, rigtig god hjælp

for netop de udsatte grupper og de børn, som ikke har de samme muligheder, som andre børn har. Det er det, jeg vil sige om lektiehjælp.

Kl. 16:40

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Alex Ahrendtsen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 16:40

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Forældrebetalingen for SFO for de 6-9-årige er steget i perioden 2007-2012, mens den for de 10-13-årige i samme periode er faldet – og det har ministeren jo allerede redegjort for. Enhedslistens beslutningsforslag giver altså god mening.

Vi vil fra Dansk Folkepartis side gerne tage forslaget om et loft over forældrebetalingen med til forhandlingerne om folkeskolen, som Enhedslisten som bekendt ikke deltager i. Forslaget i sin nuværende form kan vi dog ikke støtte, da der ikke er tilvejebragt finansiering for loftet, men da Enhedslisten sidder i regering, kan man jo passende tage en snak med de øvrige regeringspartier om denne del af forslaget.

Kl. 16:41

Formanden:

Fru Rosa Lund for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

Rosa Lund (EL):

Tak. Og tak for tilsagnet om at tage det med videre i folkeskoleforhandlingerne, som Enhedslisten som bekendt ikke er en del af.

Jeg vil bare for mit eget partis skyld understrege, at Enhedslisten ikke er en del af regeringen, og at vi derfor ikke har samme serveret eller samme holdninger, som regeringen har, hvilket jo også desværre kommer til udtryk i den her debat og i forhandlingerne om folkeskolen generelt.

Men jeg vil meget gerne kvittere for, at Dansk Folkeparti gerne vil tage vores intention om at få et loft på forældrebetalingen med til forligskredsen.

Kl. 16:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:42

Alex Ahrendtsen (DF):

Enhedslisten har jo ikke sørget for at få penge med i dette forslag. Det synes jeg da at Enhedslistens skulle, for ellers kan vi jo ikke rigtig gøre noget. Det er jo sådan, at for at man skal få det her loft, skal kommunerne jo have tilført nogle midler. Det kaldes populært at DUT'e, altså det udvidede totalbalanceprincip. I det her tilfælde har Enhedslisten ikke DUT'et, men ruttet med pengene, og det er selvfølgelig lidt ærgerligt. Jeg håber, at Enhedslisten kan gøre det lidt bedre næste gang, men vi skal nok hjælpe så langt, vi kan.

Kl. 16:42

Formanden:

Fru Rosa Lund? Nej, ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Fru Lotte Rod som radikal ordfører.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Enhedslisten har fremsat forslag om, at vi skal lægge SFO'erne over i den samme lovgivning som fritidshjemmene, så der kan komme et

loft over forældrebetalingen, og så man kan oprette en selvstændig forældrebestyrelse.

Hvis vi tager det her med forældrebestyrelsen først, er vi i Radikale Venstre meget optagede af at sikre bedre overgange i børnenes liv og også sikre en mere sammenhængende skoledag. Derfor vil jeg egentlig foreslå, at vi i stedet for arbejder videre med at sikre, at SFO-lederen har en plads i skolebestyrelsen, i stedet for at vi får det delt endnu mere op.

Hvad den anden del om loftet for forældrebetalingen angår, er det er en sympatisk idé, som flere af de andre ordførere også har nævnt. Man skal bare gøre sig klart, at det koster 1,2 mia. kr., og 1,2 mia. kr. er altså rigtig mange penge. Til sammenligning sætter vi 1 mia. kr. af til hele det massive løft, vi laver af efteruddannelsesindsatsen i folkeskolereformen, hvor vi nu går ind og sætter handling bag ordene om, at alle lærere skal efteruddannes i de fag, som de underviser i. Det her forslag koster 1,2 mia. kr.

I regeringen har det været vores projekt fra dag et, at med den økonomiske situation, vi står i, må vi vende hver en øre. Vi må skabe arbejdspladser, og derfor må vi vende hver en mønt og gøre det på den klogest mulige måde. Og i Radikale Venstre kan vi ikke støtte forslag, som ikke er finansierede.

Jeg tror mere på den model, der ligger i folkeskolereformen, hvor vi jo går ind og siger, at børnene får en lidt længere sammenhængende skoledag. Det er jo gratis for børnene at gå i skole; det tror jeg at selv Enhedslistens synes er rigtig godt. Til gengæld har kommunerne så mulighed for, når nu børnene skal gå lidt kortere tid i SFO, at sætte forældrebetalingen ned, men det er jo op til kommunerne, for det dejlige med den måde, som vores kommunale selvstyre fungerer på, er, at det jo ikke er noget, der sker af sig selv, at taksterne bare stiger. Det er jo noget, der tager stilling til ude i den enkelte kommunalbestyrelse. Og vi har lige om lidt et kommunalvalg, hvor man har chance for at stemme på det parti, som vil gøre noget rigtig godt, og så på SFO-området.

Radikale Venstre kan ikke støtte Enhedslistens forslag.

Kl. 16:45

Formanden:

Fru Rosa Lund for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Rosa Lund (EL):

Opfordrede den radikale ordfører lige der til at stemme på Enhedslisten til kommunalvalget? Det synes jeg da er dejligt.

Jeg vil gerne spørge fru Lotte Rod til noget af det, som forslaget handler om. For det her forslag handler ikke om folkeskolereformen eller om efteruddannelse af lærere, hvilket vi gerne vil diskutere i Enhedslisten, men det, vi diskuterer i dag, er bl.a., hvorfor der skal være forskel på fritidshjem, som ligger i dagtilbudsloven, og SFO'er, som ligger i folkeskoleloven. Så jeg vil gerne spørge fru Lotte Rod: Hvad mener Det Radikale Venstre er begrundelsen for, at de to ting ligger forskellige steder? Er det ikke præcis det samme pasningstilbud til præcis den samme målgruppe?

Kl. 16:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:45

Lotte Rod (RV):

Grunden til, at jeg bringer folkeskolereformen på banen her, er for at få proportionerne i spil. Det forslag, Enhedslisten kommer med her, som ikke er finansieret, koster 1,2 mia. kr. Til sammenligning kan vi for 1 mia. kr. sikre, at alle vores lærere er uddannet i de fag, de underviser i – bare for at få det på plads. Og det handler jo om, at når vi står i den trange økonomiske situation, vi gør, er vi nødt til at pri-

oritere, vi er nødt til at vende hver en mønt og være sikre på, at det, vi gør, er det allerbedste. Så svaret tilbage til Enhedslisten er, at man er nødt til at finde pengene, før man kan komme og fremsætte det her forslag, der koster 1,2 mia. kr.

Kl. 16:46

Formanden:

Fru Rosa Lund.

Kl. 16:46

Rosa Lund (EL):

Jamen vi kan sådan set godt tale om proportioner i økonomien; regeringen har f.eks. givet skattelettelser for 4 mia. kr. Det kan da også sammenlignes med 1,2 mia. kr., hvis det endelig skal være på den måde. Men jeg vil egentlig gerne vende tilbage til det, forslaget handler om, nemlig: Hvorfor mener Det Radikale Venstre, at der er forskel på fritidshjem og på SFO? Altså, hvorfor kan det ikke ligge i samme lovgivning?

Kl. 16:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:47

Lotte Rod (RV):

Det er der heller ikke nødvendigvis noget, der er til hinder for. Man kunne også samle det den anden vej: Det, der er hele diskussionen i det her, er, at Enhedslisten kommer med et forslag, der koster 1,2 mia. kr., og det er ikke finansieret. I Radikale Venstre kan vi ikke støtte et forslag, der ikke er finansieret, og dermed kan vi ikke støtte det her forslag fra Enhedslisten.

Kl. 16:47

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Da vores ordfører på området desværre er blevet sygemeldt, må man nøjes med undertegnede i dag. Jeg skal kort redegøre for SF's holdning til forslaget.

I SF mener vi, at det er beklageligt, at der nogle steder er så høje priser på SFO'erne i nogle af landets kommuner, men også, at der er så store forskelle på priserne kommunerne imellem. Derfor har vi sympati for Enhedslistens forslag, og vi forstår godt, at man rejser diskussionen set i lyset af prisudviklingen over en årrække, men ikke desto mindre kan vi af flere årsager ikke støtte forslaget.

Som forslagsstillerne selv påpeger, foregår der i øjeblikket en forhandling om folkeskolen. Der vil selvfølgelig fortsat være brug for SFO'erne, men på hvilken måde står i sagens natur ikke lysende klart i øjeblikket. Og derfor giver det bedst mening at diskutere SFO-områdets generelle fremtidige struktur, når folkeskolen kender sine rammer.

Vi ved også alle sammen, at mange kommuner har det svært økonomisk, og det er formentlig også grunden til, at nogle kommuner har følt sig nødsaget til at hæve priserne – næppe fordi de gerne vil, men fordi det har været nødvendigt for at få økonomien til at hænge sammen. Derfor giver det heller ikke mening at foreslå en så drastisk ændring uden at henvise til, hvordan vi kan finansiere det. Der er formentlig tale om en ganske stor økonomisk udgift – minimum 1,2 mia. kr., som det er blevet nævnt – der skal løftes lokalt, hvis beslutningsforslaget bliver gennemført. Og vi kan i SF ikke umiddelbart se, hvordan kommunerne skal finde pengene. Skal forslaget derfor

realiseres, vil det kræve en grundig diskussion med kommunerne, så vi sikrer os, at de kommuner, der har det økonomisk hårdt, får mulighed for at gennemføre en ændring, uden at det går ud over andre opgaver.

Så for nuværende kan vi ikke støtte forslaget. Hvis vi finder en økonomisk model, hvorved vi kan DUT'e kommunerne, som det så smukt hedder, på en anden måde, kan vi jo diskutere det i fremtiden, men vi kan ikke støtte det for nuværende.

Kl. 16:49

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det fru Mette Bock som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 16:50

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Da Liberal Alliances ordfører på området, fru Merete Riisager, er forhindret i at være her i dag, skal jeg tale for hende.

Liberal Alliance deler fuldstændig Enhedslistens bekymring for, at det bliver forældrene, der skal betale regningen for regeringens folkeskolereform. Ved at tvinge alle skoler til at lægge SFO-tid ind i skoletiden vil forældrene de facto komme til at være med til at betale for reformen, hvilket Liberal Alliance er stor modstander af. Helledagsskolen eller helhedsskolen, som jeg kan forstå det bør hedde, bør udelukkende være et muligt valg både for kommuner og forældre, den skal ikke indføres gennem tvang. Vi opnår hverken bedre eller billigere fritidsordninger ved at sætte et kunstigt loft over forældrebetalingen, for så at lade den offentlige kasse betale for resten.

Kommunerne bør have friheden til selv at regulere taksterne i forhold til de udgifter, som de nu ønsker, så de kan tilpasse deres tilbud bedst muligt til deres kommune og de borgere, der bor i kommunen. I forlængelse af det bør de enkelte institutioner både kunne byde ind med hensyn til pris og kvalitet, sådan at familierne lokalt har noget at vælge mellem, hvilket vil sikre familierne den bedste pasning til den bedste pris i forhold til egne behov. I stedet for at frygte de frie pasningstilbud bør vi fjerne barriererne for dem.

Endelig synes vi i Liberal Alliance, at det er en forkert tankegang, at de offentlige pasningsinstitutioner pr. definition skulle være et bedre tilbud end andre frie pasningsordninger. Derimod kan børn udvikles og være sammen med kammerater på andre måder, når de enten passes af familie eller er i andre frie ordninger, eller de bruger fritiden på at dyrke deres fritidsinteresser uden for skoletiden.

Liberal Alliance deler derfor ikke Enhedslistens bekymring for børnenes udvikling, såfremt nogle af forældrene vælger anderledes pasningstilbud til deres børn end de offentlige tilbud. Det er ikke Liberal Alliances ambition, at flest mulige børn kommer i offentlige institutioner. Det bør helt og holdent være forældrenes eget valg, ud fra hvad de finder bedst for deres børn.

Liberal Alliance kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 16:52

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som konservativ ordfører.

Kl. 16:52

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Tak, hr. formand.

Når vi kommer til at snakke folkeskolereform i den her debat, er det, fordi Enhedslisten selv nævner den kommende folkeskolereform i bemærkningerne til sit forslag. Dermed tager Enhedslisten jo sådan set forskud på udfaldet af de kommende forhandlinger om en folkeskolereform.

Jeg er helt enig med Enhedslisten i, at bliver forslaget vedtaget, som det ligger, med en helledagsskole, så vil der være et mindre behov for skolefritidsordning. Derimod er jeg ikke enig i bemærkningerne fra Enhedslisten, når de skriver, at der så vil være risiko for privat pasning. Det synes jeg ikke er nogen risiko. Der kan være mange forskellige måder at få passet sine børn på. Hver forælder må gøre op med sig selv, hvad der passer ind i deres families behov.

Jeg deler den bekymring, der ligger i det her forslag. Jeg er med på, at udgifterne til at få sit barn passet i en skolefritidsordning har vi kun set gå en vej, og det er opad. Samtidig er jeg også medlem af et parti, som hylder det kommunale selvstyre. Det ligger ude i kommunerne at kunne beslutte det her, men det er da bekymrende, at priserne stiger og stiger. Det glæder mig så, at jeg i dag, hvor jeg har fulgt debatten, kan høre, at de nuværende regeringspartier også er helt vilde med, at det her ligger ude i det kommunale selvstyre, så vi er pludselig blevet mange, der er enige om det.

Vi kan ikke støtte forslaget, som det ligger her. Jeg synes, det er en vigtig debat. Jeg synes faktisk, at vi måske bør afvente forhandlingerne om folkeskolereformen og se, hvordan de ender. Så er der jo selvfølgelig hele finansieringsdelen, men det skal jo ikke afholde os fra at turde diskutere og tage fat på det her, for det er bestemt kun gået en vej. Jeg deler både Enhedslistens og forældrenes bekymring med hensyn til betalingen.

Kl. 16:54

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Først er det fru Julie Skovsby.

Kl. 16:54

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jeg vil blot bede ordføreren om at bekræfte, at der i regeringens udspil om et løft af folkeskolen ikke nævnes og ikke står noget om helledagsskole. Derimod er det en aktiv og sammenhængende skoledag. Bl.a. på side 13 og mange andre steder kan man læse, at det handler om, at det er en 30-timersskoleuge for børnehaveklasse til 3. klasse, en 35-timersskoleuge for 4.-6. klasse og en 37-timersskoleuge for 7.-9. klasse. Kan ordføreren bekræfte, at det er det, der står i udspillet?

Kl. 16:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:55

Vivi Kier (KF):

Det er noget af det, der står i udspillet. På mange andre sider kan man også læse mange andre gennemsnitstimeberegninger over et helt år. Hvis man spørger mig, må jeg sige, at 37 timer på 1 uge for mig er en helledagsskole. Kort og kontant.

Kl. 16:55

Formanden:

Fru Julie Skovsby.

Kl. 16:55

Julie Skovsby (S):

37 timer er for ordføreren en helledagsskole. Er det så også en hel dag for de elever, der fra 0.-3. klasse får fri kl. 14.00? Jeg må indrømme, at jeg som forælder tænker, hvem det lige er, der skal hente børnene kl. 14.00, og hvad er det for en forestilling, man har om, at børnenes skole- og fritidsliv skal slutte, og så skal man tage dem hjem?

Kan ordføreren ikke bekræfte, at det, som der foreslås, er, at de mindste elever får fri kl. 14.00, de mellemste kl. 15.00 og kl. 15.30, og at der intet sted i udspillet om et løft af folkeskolen står, at det er en helledagsskole? Det ord bruges ikke, for det er det ikke.

Kl. 16:56

Kl. 16:58

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:56

Vivi Kier (KF):

Jeg er helt enig i, at i regeringens udspil vil man gerne kalde det en helhedsskole. Jeg anser det for at være en heldagsskole, og så kan vi stå rigtig længe og diskutere, på hvilken side der står hvilke timetal, men rigtig mange andre steder er der lagt op til, at for de mindste børn må det maks. være 7 timer pr. dag, 5 gange 7 timer er 35 timer.

Man kan tolke det på mange forskellige måder. Helhedsskole eller heldagsskole, altså en skole, som man vil lægge en hel masse aktiviteter ind i, lektiecafeer. Man lægger meget vægt på, at der er en gruppe børn, som ikke benytter sig af SFO i dag, og at vi har en lille gruppe børn, som ikke klarer sig ret godt, når de kommer ud af skolen. Jeg er helt enig i, at det er fælles udfordringer, vi har. Jeg må stadig væk sige, at som jeg ser det, bliver det verdens dyreste lektiecafé.

Kl. 16:57

Formanden:

Fru Rosa Lund for en kort bemærkning.

Kl. 16:57

Rosa Lund (EL):

Tak. Ligesom den konservative ordfører kommer jeg fra et parti, der hylder det kommunale selvstyre. Men jeg kommer også fra et parti, i hvilket vi mener, at det er en god idé, at der er nogle nationale standarder for vores velfærd. Det er f.eks. et loft på klassekvotienten, og det er f.eks. et loft på forældrebetaling for fritidshjem.

Så jeg vil gerne spørge den konservative ordfører om, hvorvidt det loft, der er på forældrebetaling for fritidshjem, er et angreb på det kommunale selvstyre.

Kl. 16:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:58

Vivi Kier (KF):

Nej, det mener jeg ikke det er. Der ligger noget historik i det her. Det er vi helt enige om. Og vi ved jo godt, at det er to forskellige ordninger. Den ene ligger under dagtilbud og den anden under folkeskolereformen, og som der er blevet sagt rigtig mange gange heroppefra, koster det penge at lægge det under samme ordning. Det koster noget at DUT'e. Der mangler jo en finansiering i det her forslag, men det er som sagt historisk betinget.

Kl. 16:58

Formanden:

Fru Rosa Lund.

Kl. 16:58

Rosa Lund (EL):

Så har jeg lidt svært ved at forstå, hvorfor det er et angreb på det kommunale selvstyre at lave et loft på forældrebetalingen for SFO. Ville det ikke være et større angreb på det kommunale selvstyre, hvis vi herindefra bestemte, hvor de penge skulle komme fra ude i kommunerne?

Kl. 16:58

Formanden:

Ordføreren.

Vivi Kier (KF):

Det er et angreb på det kommunale selvstyre, i og med at hvis vi lægger det et andet sted og ikke kan DUT'e dem, så er det sådan set os, der bestemmer, at nu skal de finde nogle ekstra penge. Derfor er vi nødt til at kunne DUT'e dem, og derfor er vi nødt til at kunne finde pengene til det. Som det ser ud lige nu, vil det være et angreb på det kommunale selvstyre, hvis vi siger, at det skal ligge et andet sted og der ikke følger penge med.

Kl. 16:59

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det fru Rosa Lund fra Enhedslisten som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16:59

(Ordfører for forslagsstillerne)

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg vil gerne starte med at sige tak for en rigtig god debat. Jeg er meget glad for at se, hvor positivt der er blevet taget imod i hvert fald hensigten bag forslaget af mange af Folketingets partier. Der er mange, som har været inde på, og som også anerkender, at forældrebetalingen er steget i løbet af i hvert fald de sidste 10 år. Bare i perioden fra 2007 til 2012 er forældrebetalingen i gennemsnit steget med 32 pct. Det betyder, at det i nogle kommuner er dyrere at have sit barn i SFO'en, end det er at have sit barn i børnehaven. Børnehaven er et tilbud, som varer hele dagen, og som er til en børnegruppe, som har en alder, som kræver både en anderledes og mere opmærksomhed. Derfor er det lidt mærkeligt, at det skulle være billigere at have sit barn i børnehaven end at have sit barn i SFO. Men det er nu engang der, vi er endt, fordi der ikke er et loft over forældrebetalingen, og fordi det er en knap, som kommunerne har, og som de kan dreje på.

Vi anerkender fuldt ud i Enhedslisten, at kommunerne har en meget, meget presset økonomi. Det er noget, vi har forsøgt at imødegå. Vi har snakket om i lang tid, at vi mener, at kommunerne skal have et større råderum. Men hvis forældrebetalingen bare får lov til at buldre derudad, som vi jo set at den har gjort, og som vi alle sammen alle anerkender at den har gjort, så frygter jeg, at konsekvensen vil være, at der er nogle forældre, som fravælger SFO'en til deres børn.

Jeg vil sige, at der kan være mange årsager til, at man fravælger SFO'en. Min holdning er bare, at årsagen aldrig må være økonomien. Alle børn skal have ret til og skal have mulighed for at komme i SFO eller fritidshjem, og den mulighed frygter jeg vi fjerner, hvis vi tillader, at forældrebetalingen bare stiger og stiger. Derfor er jeg også glad for, at der i dag er blevet givet tilsagn om, at man fra ministeriets side vil følge udviklingen i taksterne. Det synes jeg er dejlig betryggende, og jeg håber også, at det betyder, at hvis taksterne stiger yderligere eller stiger i større ryk, så vil man finde en mulighed for at gribe ind over for det. Jeg betragter det i hvert fald sådan, at det så er en diskussion, vi må tage til den tid. Jeg synes i hvert fald, at det er rart at høre fra regeringspartierne, at man vil følge udviklingen i taksterne.

Samtidig vil jeg sige, at det ikke kun handler om forældrebetalingen. Forældrebetalingen er selvfølgelig det mest afgørende, dels fordi det handler om økonomien, dels fordi konsekvensen af, at forældrebetalingen stiger, vil være, at der er nogle forældre, som vil fravælge SFO'en. Det vil være det, som bliver sparet væk, og det vil gå ud over ungerne, fordi de så ikke længere får mulighed for at have det sociale fællesskab med deres klassekammerater, og fordi de ikke får mulighed for at være sammen med uddannet personale i deres fritid, altså med nogle pædagoger, som kan understøtte deres udvikling, hvilket børnene stadig væk har behov for i SFO-alderen, fritidshjemsalderen, altså alderen fra 6 til 9 år.

Samtidig handler forslaget også om, at man harmoniserer fritidshjem og SFO. Der er nogle helt anderledes krav til og rammer for fritidshjemmene, end der er for SFO'erne i dag, og det betyder jo, at der også er ligesom forskel på indholdet. Det handler bl.a. om, at man stiller krav om børnemiljøvurderinger i fritidshjemmene, men at man ikke gør det i SFO'erne. I Enhedslisten mener vi, at børnemiljøvurderingerne er et rigtigt godt redskab til at kigge på, hvordan vi skaber et godt børneliv, og til at kigge på, hvordan vi skaber et godt børnemiljø.

Jeg mener ikke, at man kan bruge undervisningsmiljølovgivningen i SFO'erne eller i fritidshjemmene, for der er meget stor forskel på det, der foregår i skolen, og det, der foregår i SFO'erne og i fritidshjemmene. Derfor så vi hellere, at man tog begge pasningstilbud over i dagtilbudsloven, så man harmoniserede to helt ens pasningstilbud til præcis den samme målgruppe og lagde dem i den samme lovgivning. Det forhindrer jo ikke, at der stadig væk kan være forskelle på SFO og fritidshjem. Altså, vi har også dagpleje og vuggestue liggende i den samme lovgivning, men det er stadig væk to forskellige pasningstilbud til præcis den samme børnegruppe.

Kl. 17:04

Så vil jeg lige knytte en kommentar til det med forældrenes demokratiske indflydelse. Grunden til, at jeg bringer det op, er, at jeg har lagt mærke til, at det har været et stort ønske i forældreorganisationerne, at SFO-forældrerådet ikke lå sammen med skolebestyrelsen, men lå for sig selv. Det synes jeg også netop er en understregning af, at det, der foregår i SFO'en, er forskelligt fra det, der foregår i skolen.

Så er jeg udmærket klar over, at der er nogle folkeskoleforhandlinger i gang. Jeg er måske også i lidt for høj grad klar over, at Enhedslisten ikke sidder med ved det bord, og det er måske også en af grundene til, at vi fremsætter det her forslag. For vi vil jo gerne være med til at sikre, at forældrebetalingen ikke bare kan buldre derudad, og derfor vil jeg også meget gerne kvittere for Dansk Folkepartis glimrende tilbud om at tage det her beslutningsforslags intentioner med ind i folkeskoleforhandlingerne.

Til sidst vil jeg bare lige knytte en kommentar til det med finansieringen. Det er jo fuldstændig klart, at det her forslag koster penge, men jeg har det sådan, at jeg synes, at det er et større angreb på det kommunale selvstyre, hvis vi kommer og peger på, hvor de skal tage pengene fra, for det vil være forskelligt fra kommune til kommune, fra hvilken kasse der er mulighed for det. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at vi da meget gerne vil være med til i Enhedslisten, at det her forslag bliver finansieret af, at vi kan lave DUT-reguleringen på en anden måde, eller at det her forslag bliver finansieret af, at vi generelt sikrer, at der kommer flere penge til kernevelfærd, altså at der kommer flere penge ud i kommunerne, hvor der jo er blevet skåret ind til benet. Det var bare ikke min opfattelse inden den her debat, at vi kunne blive enige om det, men jeg ser i hvert fald positivt på tingene i forhold til at arbejde videre med det her forslag, måske også i forhold til finansieringen, men det er ikke sikkert, at vi kan komme så langt der.

I hvert fald glæder jeg mig meget til at arbejde videre med de krav ud over forældrebetalingen, som der ellers ligger i dagtilbudsloven, og som ikke ligger i folkeskoleloven. Dem kan jeg hvert fald fornemme der er en større enighed om. Det handler om børnemiljøvurderingerne. Det handler om alle de andre ting, som ligger i dagtilbudsloven, og som ikke ligger i folkeskoleloven, altså de ting, som er med til at sikre det gode børneliv. Det håber jeg i hvert fald vi kan arbejde videre med i udvalget.

Ellers vil jeg bare sige tak for en rigtig god debat.

Kl. 17:07

Formanden:

Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Lotte Rod.

Kl. 17:07

Lotte Rod (RV):

Der er nogle ting, man kan i politik bare med ord, og så er der nogle ting, man ikke kan med ord. Vi kan jo rigtig meget med det, vi siger, når vi taler pædagogernes faglighed op, når vi skaber begejstring, men der er også bare nogle ting, vi ikke kan med ord. Altså, vi kan ikke bare skrive et beslutningsforslag, der koster 1,2 mia. kr., og så tro, at det bliver til noget. Det kan jo først blive til noget i det øjeblik, der er finansiering til det, og derfor vil jeg gerne spørge Enhedslisten meget direkte: Når nu man har foreslået det her til 1,2 mia. kr., hvor vil man så finde 1,2 mia. kr.?

Kl. 17:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:07

Rosa Lund (EL):

Tak. Jamen det er fuldstændig rigtigt, at vi kan gøre meget med ord. Jeg tror, at der skal mere til at tale pædagogernes faglighed op end ord. Jeg tror f.eks., det kræver, at pædagoguddannelsen, som i dag har uddannelsessystemets laveste taxameter, får lidt flere penge at rykke med; så der tror jeg ikke ord er nok, ligesom ord heller ikke er nok her. Derfor vil vi i Enhedslisten pege på, at de 1,2 mia. kr., som man gætter på det her forslag vil koste, henter man i toppen af samfundet. Man kunne passende rulle nogle af de skattelettelser tilbage, som regeringen lavede i sin skattereform sidste sommer, hvor man gav skattelettelser for 4 mia. kr. Hvis vi rullede dem tilbage, ville vi have 4 mia. kr. at lave rigtig god velfærd for, og 1,2 mia. kr. af dem ville kunne gå til at lave et loft på forældrebetalingen i SFO.

Kl. 17:08

Formanden:

Fru Lotte Rod.

Kl. 17:08

Lotte Rod (RV):

Jeg tror desværre ikke, jeg kan få Enhedslistens ordfører til at sige lige præcis, hvor man vil finde de 1,2 mia. kr., for så havde hun selvfølgelig benyttet chancen for det. Så lad mig spørge på en anden måde: Hvis det rent faktisk lykkes os at finde 1,2 mia. kr. til det her område, mener Enhedslisten så virkelig, at det er det allervigtigste, det allerførste, vi skal gøre, altså at sætte loft over forældrebetalingen, når man nu selv siger, at vi ikke bare kan hæve pædagogernes faglighed med ord? Ville det så ikke være bedre givet ud at satse på kvalitet, f.eks. på bedre normeringer, på bedre efteruddannelse af vores personale? Så: Skulle det endelig lykkes os at finde 1,2 mia. kr., er det her så virkelig Enhedslistens allervigtigste forslag?

Kl. 17:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:09

Rosa Lund (EL):

Jeg synes nu, det er meget præcis, vil jeg gerne sige til fru Lotte Rod, at sige, at pengene til at skabe bedre velfærd, hvilket jeg mener det her forslag går ud på, skal komme fra, at man ruller de skattelettelser tilbage, som regeringen lavede sidste sommer. Det er 4 mia. kr., og 1,2 mia. kr. af dem kan gå til det her forslag. Det synes jeg faktisk er en ret fornuftig prioritering, og det synes jeg, fordi vi i Enhedslisten mener, at alle børn skal have ret til at gå i SFO, uanset hvor mange penge deres forældre tjener. Jeg er klar over, at man kan få fripladser i dag. Det synes vi i Enhedslisten er en rigtig, rigtig god ordning. Men dem, som ikke kan få fripladser, er dem, der har foræl-

dre, som er lavtlønnede, som har en kort uddannelse, og som tjener lige præcis over den grænse. De skal også have lov til at gå i SFO, selv om deres forældre ikke lige har råd til at betale for det. Så jeg synes faktisk, at det her er et godt sted at starte.

Kl. 17:10

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

16) Forespørgsel nr. F 34:

Forespørgsel til ministeren for ligestilling og kirke:

Hvad kan regeringen oplyse om forholdet mellem stat og kirke?

Af Christian Langballe (DF), Søren Espersen (DF), Marie Krarup (DF) og Morten Marinus (DF).

(Anmeldelse 20.02.2013. Fremme 22.02.2013).

Kl. 17:10

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til torsdag den 4. april 2013.

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti, til begrundelse af forespørgslen.

Kl. 17:11

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Christian Langballe (DF):

Tak til formanden. Ja, der var jo engang, hvor Svend Auken og Niels Helveg Petersen kunne foreslå en adskillelse af kirke og stat. Det har været svært at komme igennem med, for det kræver en ændring af grundlovens § 4, hvor der står:

»Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten.«

Så forslaget om at skille stat og kirke har ikke nogen gang på jorden, men man kunne jo ændre tingene på en anden måde ved at nedsætte en kirkekommission, et udvalg, der skal komme med en forfatning for folkekirken. Det er forsøgt flere gange, og nu prøver regeringen igen.

Man kan sige, at mistanken til det kunne være, at man nu forsøger at lave et klart snit, hvor man inden for § 4's ramme adskiller kirke og stat så meget, som man overhovedet kan, og så lader det være op til eftertiden at fuldbyrde adskillelsen af stat og kirke.

Jeg vil mene, at det, der er i gang, gør, at vi bør overveje folkekirkens betydning for det danske samfund. Jeg vil også mene, at regeringen, og dvs. ministeren, skylder at svare på, hvad det egentlig er, man vil med en forfatning, hvad det er, man vil med folkekirken.

Der er ikke nogen tvivl om, at Danmark som kulturnation har sine historiske rødder dybt plantet i kristendommen, og at det nuværende danske samfund som træets krone trækker sin næring fra disse rødder. I den forstand er Danmark utænkeligt uden kristendommen. Og sådan er § 4 jo – det står der – som denne forpligtelse, der vidner

om en lang historie, et langt ægteskab mellem staten på den ene side og kirken på den anden side.

Det er rigtigt, at § 66, da grundloven blev indført i 1849, gav løfte om, at kirken skulle have en forfatning eller en synode, og at løftet aldrig blev opfyldt. Men årsagen var, at bl.a. Grundtvig allerede ved grundlovens vedtagelse indså, at en forfatning og et kirkeråd ville være en ulykke for folkekirken.

Med dette spørgsmål in mente er mit spørgsmål: Hvordan ser regeringen på forholdet mellem stat og kirke? Skal udvalgets forslag udmøntes i en synode? Hvad mener man?

Kl. 17:14

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så giver jeg ordet til ministeren for ligestilling og kirke for at besvare forespørgslen.

Kl. 17:14

Besvarelse

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

»Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten«. Det er den overordnede beskrivelse af forholdet mellem stat og kirke, som alle kender fra grundlovens § 4.

Regeringen ønsker at fastholde den nære forbindelse mellem staten og folkekirken, som grundlovens § 4 udtrykker. Vi mener, at den nære forbindelse mellem staten og folkekirken er et gode. Forbindelsen er et gode for de næsten 80 pct. af danskerne, som er medlemmer af folkekirken, forbindelsen er et gode for folkekirken som sådan, og den er et gode for staten og det politiske liv i Danmark.

Den nære forbindelse er et gode for den enkelte almindelige dansker, for den har bidraget og bidrager fortsat til at fastholde folkekirken som en bred og rummelig kirke. Folkekirken er bred og rummelig i den forstand, at den er til stede overalt i Danmark, og samtidig er der i folkekirken plads til mange forskellige holdninger. Derfor er der plads i folkekirken til alle døbt danskere, som ønsker at være med i den, uden at de bliver stillet over for nærmere krav til styrken af deres tro eller til omfanget af deres deltagelse i det kirkelige liv.

Den nære forbindelse er et gode for folkekirken som sådan, for forbindelsen har bidraget og bidrager fortsat til, at folkekirken kan holde sammen som én fælles kirke i stedet for at blive splittet op i flere kirker. Hvis folkekirken splittes op i flere kirker, kan de let komme til at optræde i en meget usund og usympatisk konkurrence med hinanden, og det kan være skadeligt for det, der er kirkens kerneopgave, nemlig at forkynde og være en kirke for flest muligt danskere.

Den nære forbindelse er også et gode for staten og det politiske liv, for folkekirkens bredde og rummelighed betyder, at folkekirken hverken kan eller vil spille en samlet rolle i forhold til den politiske og samfundsmæssige udvikling.

Så er det et gode både for den enkelte dansker, for folkekirken som sådan og for staten, at folkekirken også i dag kan stå som et nationalt samlingspunkt, der tilbyder et nærvær og et indhold, og det er både i hverdagen, og når stort set hele nationen er sammen om glæde eller sorg. Folkekirken kan være det samlingspunkt i kraft af den betydning, som kristendommen har haft og stadig har for den danske kultur og det danske samfundsliv. Folkekirken kan også være et sådant nationalt samlingspunkt, fordi et meget stort flertal af folket er medlemmer af den.

Af disse grunde ønsker regeringen altså at fastholde den nære forbindelse mellem staten og folkekirken. Samtidig ønsker regeringen imidlertid, at der skal laves et grundigt eftersyn af den måde, som folkekirken styres på. Det fastslog regeringen ved sin tiltræden i regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen«:

»Grundloven tildeler den danske folkekirke en særstilling. Regeringen ønsker inden for folkekirkens grundlovssikrede særstilling at indrette en mere tidssvarende og klar styringsstruktur for den danske folkekirke, jf. også grundlovens § 66 »Folkekirkens forfatning ordnes ved lov«.

Derfor tilkendegav regeringen også, at vi ville nedsætte et udvalg til at komme med forslag til en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken med en klar ansvarsfordeling for folkekirkens økonomi og indholdsmæssige forhold. Dette udvalg blev som bekendt nedsat i september sidste år.

Før udvalget blev nedsat, blev der holdt en konference, hvor en meget bred kreds af kirkefolk og politikere deltog. På den konference var der en meget bred konsensus om, at tiden er inde til, at der bliver arbejdet med en modernisering af folkekirkens styre. Før udvalget blev nedsat, havde jeg drøftelser med mange forskellige enkeltpersoner og grupperinger i folkekirken, som tilkendegav den samme holdning. Og nedsættelsen af udvalget skete efter grundige drøftelser med alle Folketingets partier om udvalgets kommissorium og sammensætning.

Jeg har ved flere lejligheder takket partiernes kirkeordførere for deres meget konstruktiv deltagelse i de drøftelser, som førte til, at alle partier bakkede op om en nedsættelse af udvalget og om udformningen af udvalgets kommissorium. Jeg synes også, at det er på sin plads at kvittere og sige tak til partierne for det, når vi nu i dag har en stor og principiel debat om forholdet mellem stat og kirke. Det er nemlig for mig at se uhyre væsentligt, at der er en bred opbakning både i folkekirken og blandt de politiske partier, når man sætter et arbejde i gang, der måske kan føre til væsentlige ændringer af den måde, som folkekirken styres på.

Jeg er fuldt ud klar over, at der blandt de politiske partier er forskellige holdninger til, om der skal ske ændringer i folkekirkens styre, og til, hvordan disse ændringer i givet fald skal være. Jeg tror også, at der er forskellige holdninger til det blandt de 20 medlemmer i det meget bredt sammensatte udvalg, hvor Hans Gammeltoft Hansen er formand.

Kl. 17:19

Men uagtet uenighederne er jeg altså også rigtig glad for den brede konsensus både kirkeligt og politisk om at sætte udvalgsarbejdet i gang. Den indledning er den første forudsætning for, at der kan komme noget frugtbart ud af udvalgets arbejde.

Jeg vil også gerne fremhæve et par ting fra udvalgets kommissorium. Den ene er:

»Det er en forudsætning, at udvalget arbejder ud fra den danske folkekirkens tradition for en decentral opbygning på grundlag af de lokale sognemenigheder, rummelighed, frihedslovgivning, mindretalshensyn og demokratiske, valgte organer.«

Den anden er, at der er to overordnede temaer for udvalgets arbejde. Det ene er, hvordan det, man kalder for folkekirkens indre anliggender, skal styres og reguleres. De indre anliggender er gudstjenesteordning, ritualer m.v., som har med folkekirkens kerne som kristen kirke at gøre. Det andet tema er det, man kalder folkekirkens fælles økonomi, dvs. fællesfonden og den mere detaljerede styring og anvendelser af statens tilskud til folkekirken.

Udvalget er således ikke et udspil til, at der kan etableres et kirkeligt organ, som kan bestemme alt muligt i forhold til sognemenighederne og menighedsrådene. Udvalget er heller ikke et udspil til, at der kan etableres et kirkeligt organ, som på folkekirkens vegne kan beslutte eller udtale sig om alt muligt mellem himmel og jord.

Før udvalget blev nedsat, var der bred enighed blandt både kirkefolk og politikere om, at der skal være gode muligheder for en bred debat om udvalgets overvejelser og forslag. Derfor blev udvalget pålagt at præsentere nogle af de foreløbige resultater af dets overvejelser her i foråret, så de kan blive diskuteret, inden udvalget afslutter sit arbejde med en egentlig betænkning. Udvalget vil derfor i løbet af

få uger aflevere et idéoplæg, og jeg har forstået, at det både indeholder en række principielle overvejelser om folkekirken og forskellige modeller for, hvordan styring i forhold til indre anliggender og fælles økonomi kan tilrettelægges.

Jeg er overbevist om, at der bliver tale om et oplæg, som rummer stof til omfattende eftertanke og debat. Derfor har jeg også fået udvirket, at fristen for afslutningen af udvalgets arbejde er blevet udskudt fra udgangen af dette år til udgangen af marts næste år. Det betyder, at der er tid og plads til at diskutere udvalgets foreløbige overvejelser i 6 måneder. Og jeg håber selvfølgelig også, at mange vil deltage i denne debat. Tak for ordet.

Kl. 17:22

Formanden:

Tak til ministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Christian Langballe.

Kl. 17:22

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Christian Langballe (DF):

Jeg vil gerne indlede med at kvittere for talen, hvor der blev sagt meget smukt og godt om folkekirken – det kunne jeg faktisk selv have sagt – og ja, der var mange gode ting i talen.

Jeg vil så alligevel gerne opholde mig ved tanken om en forfatning og et kirkeråd. Jeg ved, at det af regeringen nedsatte udvalg stadig arbejder, og at der ikke endnu er kommet noget ud med hensyn til de modeller, som udvalget vil foreslå i forhold til en ny styringsstruktur. Vi har tilbage at se, om kirkeministerens magt vil blive begrænset, være uændret eller blive øget i de foreslåede modeller for en ny styringsstruktur.

Er der så grund til bekymring, hvad angår folkekirken og et kirkeråd? Ministeren kan undlade at svare under henvisning til, at udvalget stadig ikke er færdigt, men sagen er jo bare, at det var og er ministeren og regeringen, der vil have en styringsstruktur for folkekirken. Et er altså, hvad udvalget foreslår, noget andet er, hvad ministeren og regeringen vil. Det løfter ministeren sløret for i et interview i Jyllands-Posten den 30. oktober 2011. Her står der:

»I Sverige har man løsnet båndene mellem kirke og stat og gjort kirken mere demokratisk, medlemmerne glade og økonomien mere gennemsigtig. En ny styreform for folkekirken i Danmark vil styrke kirken og dens forankring i samfundet. Tiden er moden til det. Det er også de tilkendegivelser, som jeg får ude i de kirkelige kredse, siger Manu Sareen« – eller kirkeministeren – »Han ville hilse det velkommen, hvis folkekirken i Danmark i endnu højere grad end i dag udtrykte holdninger og deltog i samfundsdebatten.«

Tænk, jeg har svært ved at glæde mig over dette rædselsscenario, der for mig mest af alt forekommer at være et mareridt. Tænk, hvis vi havde et kirkeråd som i Sverige, hvor en kirkelig elite kunne tage patent på kirkens holdning til klimaet, miljøpolitikken, flygtningepolitikken, krigen i Syrien osv. osv. Det er, hvad der er sket i den svenske kirke, som kirkeministeren åbenbart ser som et forbillede for sin egen idealkirke her i Danmark. Det svenske kirkeråd fungerer i dag som en katapult for politiske og ideologiske budskaber og er på den måde blevet en aktiv spiller i den politiske debat.

Jeg skal ikke undgå at nævne, at kirkeministeren undgår at nævne, at båndet mellem stat og kirke ikke blot er løsnet i Sverige, men at båndet mellem stat og kirke er kappet over, fordi stat og kirke er adskilt. Forhenværende socialdemokratiske statsminister Göran Persson har i sine erindringer givet udtryk for, at det, som han fortryder allermost i sin politiske karriere, er, at han var med til at stemme for en adskillelse af kirke og stat. Kirken er en af de få ting, som ifølge ham var med til at binde svenskerne sammen.

Hvad ville der ske, hvis folkekirken i Danmark i højere grad end i dag utrykte holdninger og deltog i samfundsdebatten? Jeg har en rimelig god fornemmelse af, hvad der ville ske: Danskerne ville tage afstand fra den form for synodalt pavedømme, hvor en kirkelig elite tager patent på de rigtige holdninger. Danskerne er faktisk protestanter helt ind i marven. Vi siger nej til den form for topstyring af folkekirken. Vi siger nej til kirkeråd. Begge vil betyde en adskillelse – ikke af kirke og stat, men af kirke og folk.

Vi hylder i DF det folkekirkelige græsrodsdemokrati, som ikke behøver nogen styring oppefra, men som tager udgangspunkt i sognet, den lokale sognekirke. Vi hylder det forhold, at ingen kan udtale sig på kirkens vegne, og at alle dermed kan være med uanset politisk observans. Det afgørende er, at kirken skal kendes på evangeliet og ikke på et sæt af politisk-kirkelige holdninger, som det sker i Sverige.

Kl. 17:27

Jeg vil fremsætte følgende forslag til vedtagelse fra Dansk Folkeparti, hvor der står:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at forholdet mellem stat og kirke er defineret klart i grundlovens § 4, hvor der står: »Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten«.

Folketinget konstaterer endvidere, at der af regeringen i september 2012 er nedsat et udvalg, der inden for rammerne af § 4 arbejder med forslag til en ny styringsstruktur for folkekirken. Det kunne munde ud i et forslag om et kirkeråd eller en synode.

Folketinget pålægger regeringen, at den i overensstemmelse med § 4 understøtter og værner om folkekirken. Folketinget pålægger endvidere regeringen, at den respekterer det forhold, at sognene og de enkelte menighedsråd udgør fundamentet i det folkekirkelige demokrati, og at ingen – heller ikke et fremtidigt kirkeråd eller en synode – skal kunne udtale sig på folkekirkens vegne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 45).

Kl. 17:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så går vi i gang med ordførerrækken, og den første er ordføreren for Venstre, hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:29

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er vigtigt, at vi løbende debatterer forholdet mellem stat og kirke. Den danske folkekirke har lige siden indførelsen af en fri grundlov i 1849 haft stor betydning for udviklingen af det frie danske samfund med de frihedsrettigheder og værdier, som samfundet bygger på. Derfor er bestemmelsen i grundlovens § 4 også helt central, nemlig:

»Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten«.

Den bestemmelse slår fast, at det er det evangelisk-lutherske, der er det centrale, og at folkekirken bekender sig til det og understøttes af staten.

Derfor er det også vigtigt, at vi i samfundet og i folkekirken i langt højere grad italesætter den lutherske pligtetik, der fordrer, at borgerne er aktive medspillere samt tager ansvar over for hinanden og samfundet. Det er særlig vigtigt i en krisetid, hvor vores værdier bliver udfordret. Netop i dag, på H.C. Andersens fødselsdag, og i dette år – 200-året for Søren Kierkegaards fødsel – er der god anledning til at minde herom. Det ville også være helt naturligt at tage Grundtvig med i denne sammenhæng i 230-året for Grundtvigs fødsel. Pligten over for næsten og over for samfundet forener netop de

tre gamle, men stadig aktuelle tænkere. Så der er en lige linje mellem den enkelte, kirken og staten. Og det er, uanset om vi hver især hver dag går og tænker over det.

Folkekirken bygger på medlemmerne af sognemenighederne. Derfor er fællesskabet i de enkelte sognemenigheder helt centralt. Det vil Venstre værne om. Fundamentet for folkekirken er det enkelte folkekirkemedlem og er sognemenighederne. Derfor er det også glædeligt, at omkring 80 pct. af danskerne er medlemmer af folkekirken og tilslutter sig fællesskabet der. Det understreger også den store mangfoldighed og rummelighed, der hersker i folkekirken. I Venstre glæder vi os også over frihedsbestemmelsen i grundlovens § 67, hvor der står:

»Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden«.

Det er også en helt central bestemmelse, som ud over friheden for den enkelte også medvirker til at sikre pluralismen og mangfoldigheden i samfundets udvikling. I Venstre ser vi meget frem til, at det udvalg, som nu sidder og ser på en ny styringsstruktur for folkekirken, kommer frem med forslag, der kan danne baggrund for en bred folkelig debat, inden vi politikere tager stilling til, hvordan det fremtidige forhold mellem stat og kirke skal være. Men for Venstre er det centralt, at der ikke sker et brud mellem stat og kirke, ligesom det også for os er vigtigt – som tidligere understreget – at folkekirkens medlemmer og sognemenigheder får en styrket betydning som folkekirkens fundament.

Jeg skal (på vegne af V, S, R, SF, LA og KF) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at grundloven sætter rammerne om forholdet mellem folkekirken og staten i Danmark. I grundloven hedder det således, at »den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten«.

Folketinget konstaterer endvidere, at regeringen i september 2012 nedsatte et udvalg, der inden for folkekirkens grundlovssikrede særstilling skal komme med forslag til en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur i folkekirken med en klar ansvarsfordeling for økonomiske og indholdsmæssige forhold.

Folketinget forventer, at udvalget under sit arbejde får den fornødne tid til at høre folkekirkens forskellige organer.

Folketinget afventer udvalgets første afrapportering, og ser frem til en bred folkelig debat om den fremtidige folkekirkelige styringsstruktur.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 46).

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:33

Christian Langballe (DF):

Jeg siger tak for ordet. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge Venstres kirkeordfører, om kirkeordføreren kunne uddybe sin stillingtagen til et kirkeråd eller en synode, der kan udtale sig på kirkens vegne og udtale sig i samfundsmæssige spørgsmål, sådan som det sker i den svenske kirke, som kirkeministeren jo også ser som et forbillede som en aktiv medspiller i den politiske debat. Jeg vil spørge kirkeordføreren, hvordan han ser på en synode eller et kirkeråd.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:34

66 og de efterfølgende paragraffer frem til og med § 70. I § 66 hedder det, at folkekirkens forfatning ordnes ved lov. § 67 handler om religionsfrihed, og det gør de efterfølgende paragraffer sådan set også på forskellig vis. Det er de her paragraffer i grundloven, som sætter rammen om forholdet mellem kirke og stat i Danmark.

Kl. 17:34

Man får klart det indtryk, når man læser de her paragraffer, at der for grundlovens fædres ikke var nogen modsætning mellem for det første at have en folkekirke, som understøttes af staten, sådan som det fremgår af § 4, og for det andet at have klare regler for, hvem der bestemmer hvad i folkekirken, sådan som der lægges op til i § 66, og for det tredje at have religionsfrihed i Danmark, som sikres i de efterfølgende paragraffer.

Kl. 17:34

Vi Socialdemokrater ser heller ikke nogen modsætning mellem de her ting. Vi mener sagtens, at man på en gang kan have en folkekirke med en grundlovssikret særstilling og samtidig værne om religionsfriheden og skabe gode og ordentlige rammer også for andre religioner end den evangelisk-lutherske kristendom. Vi ser heller ingen modsætning mellem på den ene side at lave nogle forfatningslignende regler, der skaber større klarhed om den folkekirkelige styringsstruktur, for så vidt angår både indre anliggender og økonomi, og på den anden side at bevare folkekirken som en statsunderstøttet kirke med en grundlovssikret særstilling.

Kl. 17:34

Grundlovens bestemmelser, herunder selvfølgelig ikke mindst § 4, sætter altså rammerne, men inden for de rammer er der frihedsgrader til at indrette den folkekirkelige styringsstruktur på forskellige måder. Og det er jo derfor, at regeringen med opbakning fra alle Folketingets partier har nedsat det udvalg, der skal komme med forslag til en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur. Det glæder vi os rigtig meget over i Socialdemokratiet, for vi synes, der er rigtig meget brug for at overveje, om vi kan udfylde den her grundlovsgivende ramme på en bedre måde. Kan vi ikke, når det f.eks. kommer til indre anliggender som salmer og ritualer og deres forhold til kirkens trosgrundlag, få det gjort mere tydeligt, end det er i dag, hvordan kirken selv kan regulere og træffe beslutninger om den slags spørgsmål?

Kl. 17:35

I dag er der nogle sædvaner, men det er da relevant at se på og overveje, om der ikke er brug for nogle mere moderne og klare regler på det her område. Og kan vi ikke, når det kommer til statens tilskud til folkekirken, foretage nogle justeringer, så disse midler i højere grad går til nogle af kirkens samfundsopgaver som f.eks. kirkegårdsdrift og vedligeholdelse af kirker i stedet for først og fremmest til præstelønninger, sådan at den almindelige skatteborger, der ikke er medlem af folkekirken, måske bedre kan forstå, hvorfor en del af hans skattepenge går til folkekirken?

Kl. 17:35

Svarene på de her spørgsmål har vi jo ikke endnu, men vi finder spørgsmålene relevante. Vi glæder os rigtig meget til at diskutere dem, ikke alene med hr. Christian Langballe, som har rejst forespørgslen her i dag, men så sandelig også med de mange folkekirke-medlemmer og andre danskere, som forhåbentlig har lyst til at deltage i den brede folkelige debat, som vil finde sted, når regeringsudvalget inden længe har fremlagt sine foreløbige resultater.

Kl. 17:36

Vi bakker op om det forslag til vedtagelse, som vi selv har været med til at udforme, og som hr. Flemming Damgaard Larsen læste op før. Og jeg skulle hilse fra den radikale ordfører, som desværre ikke kunne være her i dag, og sige, at det gør de selvfølgelig også.

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en enkelt, der har bedt om en kort kommentar. Det er hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:40

Christian Langballe (DF):

Ligesom kirkeordføreren for Venstre henviser kirkeordføreren for Socialdemokratiet til, at nu får vi en folkelig debat. Det mener jeg så

Flemming Damgaard Larsen (V):

Sådan som vi ser det i Sverige, og som det er bygget op i Sverige, er det noget, som Venstre ikke kan gå ind for. Vi vil netop ikke have, at vi har en folkekirke, der kan udtale sig om alle mulige emner på baggrund af, at man har et kirkeråd eller en synode, som vi ser det i Sverige.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Langballe.

Christian Langballe (DF):

Ja, men så er det egentlig bare, at det kan undre, for jeg har jo lagt op til i det forslag til vedtagelse, vi er kommet med fra Dansk Folkeparti, at få begravet enhver form for synodetanke for tid og evighed. Og jeg kan egentlig ikke forstå, hvorfor man ikke vil være med til det, for det kunne jo være et godt udgangspunkt for os, også i Dansk Folkeparti, for at diskutere, hvilke praktiske ting man kan foretage sig i folkekirken, hvad der vil gavne menighederne og menighedsrådene. Der kan være ting, som skal ændres, selv om vi abonnerer på den bestående ordning og er en stærk tilhænger af den folkekirke, vi har i dag.

Så jeg ville egentlig synes, at det havde været rart, hvis vi, inden debatten overhovedet gik i gang, fik begravet den kirkeråds- eller synodetanke, og det kan jeg ikke forstå hvorfor Venstre ikke vil være med til.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Flemming Damgaard Larsen (V):

Vi har været igennem forhandlinger med Folketingets forskellige partier, og der har vi fundet frem til, at det, der nu er forelagt som et forslag til vedtagelse, som langt de fleste partier kan gå ind for, seks ud af otte, er det, som vi også gerne vil bakke op om.

Vi mener, at det er vigtigt, at det pågældende udvalg, der nu sidder, får fred og ro til at gøre sit arbejde færdigt, og at vi får en bred, folkelig debat. Vi lægger meget vægt på, at de enkelte sognes menigheder, de enkelte menighedsråd og alle andre aktører i den danske folkekirke får mulighed for at give deres mening til kende, og på baggrund af den meningstilkendegivelse kan vi så finde ud af, hvor vi skal lægge snittet, når den tid kommer.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Daniel Toft Jakobsen.

Kl. 17:36

(Ordfører)

Daniel Toft Jakobsen (S):

Tak. Som det allerede er fremgået flere gange, kan man ikke komme uden om grundlovens § 4, når man skal sige noget om forholdet mellem kirke og stat i Danmark. Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten, som det hedder. Tilsvarende er det også svært at komme uden om grundlovens §

bare ikke betyder, at man ikke kan have en holdning til en kirkeforfatning, en holdning til et kirkeråd og klart kan tilkendegive den i stedet for at putte med den.

Der er jo ikke nogen, der har anfægtet religionsfriheden i Danmark. Det eneste, der står i § 4, er, at den evangelisk-lutherske kirke har en særstatus, fordi den er det danske folks kirke. Så det er ikke anfægtet.

Men mit spørgsmål er jo ganske enkelt: Hvad er ordførerens holdning til et kirkeråd, som man har det i Sverige? Ville det være en ordning, som vi kunne indføre herhjemme? Kunne kirkeordføreren forestille sig, at det blev sådan en instans, der kunne udtale sig om forskellige ting, kirkelige såvel som politiske spørgsmål?

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:41

Daniel Toft Jakobsen (S):

Nu vil jeg som det første bare gerne lige slå fast, at jeg ikke er Socialdemokraternes kirkeordfører. Socialdemokraternes kirkeordfører kunne ikke være her i dag, så jeg har taget over, da jeg sidder i Kirkeudvalget, som spørgeren ved.

Men dernæst vil jeg sige, at jeg synes, at vi skal holde fast i, at der jo overhovedet ikke er truffet nogen beslutning endnu. Regeringsudvalget er ikke engang kommet med sin første rapport, og vi har ikke haft den her brede folkelige debat. Så derfor har vi jo ikke lagt os fast på nogen model, og derfor skal jeg heller ikke stå på mål for nogen model her i dag. Det kan jeg ikke, det vil jeg ikke, da vi ikke har lagt os fast på nogen model.

Jeg synes, det ville være helt skørt at nedsætte et udvalg og bede dem om at komme med nogle forslag og lægge op til en bred folkelig debat og så inden lægge sig fast på en eller anden model, ligesom det også ville være skørt at bede udvalget om at overveje nogle muligheder og så på forhånd sige nu her i dag, at hvis de siger sådan, sådan og sådan, så vil vi slet ikke overveje det.

Altså, vi bliver nødt til at afvente det regeringsudvalgs arbejde, og det er sådan set det, jeg vil stå på mål for: at det har været relevant at nedsætte det regeringsudvalg, at det er et godt kommissorium, de har. Det troede jeg egentlig også – og det tror jeg stadig væk – at spørgeren står på mål for, for mig bekendt har han også været med til at nedsætte det udvalg.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:42

Christian Langballe (DF):

Det synes jeg er et for sølle svar. Altså, nu taler jeg til ordføreren som fungerende kirkeordfører. Jeg er godt klar over, at fru Karen J. Klint er kirkeordfører og i øvrigt formand for Kirkeudvalget.

Det synes jeg er for sølle et svar. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man putter med, hvilken holdning man generelt har. Altså, kirkeministeren gav udtryk for i det interview til Jyllands-Posten den 30. oktober 2011, at et kirkeråd godt måtte spille en aktiv rolle i debatten.

Jeg spørger bare: Er et kirkeråd noget, som Socialdemokraterne kan tilslutte sig? Vil man gerne have en kirkelig elite, der kan udtale sig på kirkens vegne? Kan man forestille sig, at det kom til at ske? Det er det eneste, jeg spørger om.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Daniel Toft Jakobsen (S):

Det er en del af det kommissorium, vi har lavet, at udvalget er blevet bedt om at komme med nogle forslag, og at nogle af de forslag også kan indeholde, at der er et eller flere kirkelige organer, som får nogle beføjelser. Det står i kommissoriet. Det er også en mulighed, at man opretter nogle nye kirkelige organer. Så derfor synes jeg jo ikke, at jeg skal stå her, inden jeg har set udvalgets arbejde, og på forhånd skyde nogle ting, vi har bedt dem om at overveje, ned. Det vil jeg ikke.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg helt generelt har en lille smule svært ved at forstå, at det, at man får mere klare regler for, hvem der bestemmer hvad i kirken, skulle føre til en meget politisk kirke. Jeg tror, at det mest afgørende for, hvor politisk og hvor teologisk bred en folkekirke vi har, er de mennesker, som udgør kirken. Det tror jeg i hvert fald er mindst lige så afgørende som styringsstrukturen.

Jeg kan altså ikke forstå, hvorfor det, at vi skulle få mere klare regler for, hvem der bestemmer hvad i folkekirken, pludselig skulle føre til, at vi fik en meget, meget politisk eller meget teologisk smalsporet kirke. Det har jeg lige umiddelbart svært ved at forstå.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for SF, fru Anne Baastrup.

Kl. 17:45

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Da fru Pernille Vigsø Bagge ikke kan være her i dag, er jeg blevet bedt om at holde hendes tale.

I dag er det sådan, at den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke, og den bliver understøttet af staten. Det forhold søger vi i SF på nuværende tidspunkt ikke at ændre. Den danske folkekirke har udviklet sig og skabt en bedre rummelighed, hvor kravene til graden af de enkelte medlemmers tro på kristendommen ikke længe er så fastlåste – en folkekirke, hvor der skabes rum til, at den enkelte selv kan finde sin egen tro. Der er med andre ord plads til alle, som ønsker at være med.

I SF glæder det os også, at den danske folkekirke er blevet mere rummelig, så eksempelvis homoseksuelle vielser nu kan finde sted – en ændring, der viser, at folkekirken følger med den samfundsmæssige udvikling og accepterer forskelligheder, hvilket er helt afgørende, hvis det fortsat skal give mening at have en statslig kirke. Kirken skal naturligvis lytte til det samfund, den er en del af, og der er da fortsat områder, hvor kirken kan gøres mere tidssvarende. I SF ønsker vi eksempelvis et kig på, om ikke kirken kan styres bedre og mere tidssvarende; vi ønsker en reform af folkekirken, der bl.a. ser nærmere på ansvarsfordelingen og styringsstrukturen, og det var derfor glædeligt, at man i september sidste år efter en konference med konstruktiv debat i selskab med kirkefolk kunne konkludere, at der var en bred enighed om en mere moderne organisering af folkekirken, og at vi på den baggrund i fællesskab kunne nedsætte et udvalg, der skal komme med forslag til en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken og med en klar ansvarsfordeling for folkekirkens økonomiske og indholdsmæssige forhold. Og vi støtter naturligvis det fremsatte forslag til vedtagelse.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er en enkelt, der har bedt om en kort kommentar, og det er hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:47

Christian Langballe (DF):

Med frygt for at gentage mig selv kunne jeg spørge den fungerende kirkeordfører om det samme: Hvad er SF's holdning til, at man eventuelt fik et kirkeråd som det svenske kirkeråd, der kunne udtale sig på folkekirkens vegne? Jeg mener jo egentlig, at det er en styrke, at der ikke er nogen, der kan udtale sig på folkekirkens vegne. Men jeg vil høre, hvad ordføreren har at sige til det.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:47

Anne Baastrup (SF):

Vores udgangspunkt er, at der skal vedtages en forfatning eller en styrelseslov for folkekirken, og så skal der inden for rammerne af grundlovens bestemmelser være et klarere skel mellem folkekirken og staten. Og det kan bl.a. ske, ved at civilregistreringen overgår til kommunerne, og ved at statens støtte til folkekirken gives som et bloktilskud, eller ved at vi går ind og spørger, om det er præsterne, der skal finansieres af kirkesamfundet, og så finansierer vi fra statens side kirkerne. Det er noget i den retning, ja. Men et egentligt kirkeråd, således som man har lavet det i Sverige, mener jeg altså ikke er vores politik.

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:48

Christian Langballe (DF):

Det er jeg uenig med ordføreren i, men jeg vil da godt takke for et klart svar. Det er jo nok det klareste svar, der er blevet givet her i Folketinget i den her debat i dag. Jeg har ikke yderligere spørgsmål.

Kl. 17:48

Anne Baastrup (SF):

Så har jeg en tilføjelse. For vi ønsker også etablering af et nationalt kirkeråd med ansvar for at styre folkekirkens fælles anliggender, herunder økonomi, personale, overenskomster, mellemkirkeligt arbejde og autorisering af ritualer. Men det er jo ikke den svenske model.

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har ønsket korte kommentarer. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 17:48

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at det var nogle gode svar fra SF's ikkekirkeordfører, men jeg er jo kirkeordfører, så derfor kan hr. Christian Langballe spørge mig om hvad som helst.

Jeg synes faktisk, at det er en god og nødvendig debat om forholdet mellem kirke og stat. Som man nok ved, går jeg varmt ind for at få adskilt kirken fra staten. For mig at se vil det betyde, at vi kan udvikle vores demokrati. Det betyder jo ikke, at vi ikke alle sammen kan tro på en gud, eller hvad vi nu tror på. Det er jo en privat sag, som bl.a. betyder, at jeg hverken kan eller skal fortælle, hvad jeg eventuelt tror på.

Vi ved jo godt, at vores grundlov indeholder en paragraf, § 4, som fastslår, at den evangelisk-lutherske kirke er vores statskirke, forstået sådan, at staten betaler en del af udgifterne. Det er jo en del

af det underlige ved folkekirken, som er hævet over alle andre former for tro blandt det danske folk. Hvad enten folk tror på noget andet eller overhovedet ikke tror, skal de betale til forkyndelsen i den danske folkekirke.

Der er andre underlige ting. Når man skal have navn, som vi alle godt nok vil have, og når vi dør, kommer den evangelisk-lutherske kirke ind over. Når unge mennesker skal bekræfte deres tro på den evangelisk-lutherske tro gennem konfirmation, bestemmer de lokale myndigheder, om de skal gå til konfirmationsforberedelse i skoletiden eller ej.

Når skolebørnene skal undervises i idéhistorie, sker det under overskriften kristendom. Jeg synes, at det er håbløst gammeldags i forhold til nutidens udvikling, hvor også børnene har brug for en meget bredere undervisning i idéhistorie. Tænk, hvis man ville kalde timerne for f.eks. marxisme. For en sikkerheds skyld vil jeg godt understrege, at det er jeg også modstander af.

Oven i det har vi også en mærkværdig skelnen mellem statsanerkendte og ikkestatsanerkendte trosretninger. Det vurderes af statskommissærer, som vender tommelen op eller ned.

Alt i alt synes jeg, at vi som Folketing skal lægge op til at sætte gang i en bred folkelig debat om kirken og ikke mindst i forhold til staten. I dag blander vi os som Folketing og i Kirkeministeriet i denne forening, som vi kalder folkekirken. Når vi skal være ærlige, må vi sige, at det er på kant med demokratiet. Vi ved jo godt, at vi lokalt har nogle store debatter f.eks. om kirkelukninger. Det ville jo være langt bedre, hvis denne debat kun skete blandt dem, der reelt er medlem af denne forening, og som bl.a. kan tage hul på den debat om, hvad kirkerne skal bruges til. Skal der være rockkoncerter? Skal der være åbne huse for hjemløse eller modeopvisninger?

Til sidst vil jeg godt på egne vegne oplæse et:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at religionsfrihed er afgørende for et demokratisk samfund – herunder retten til ikke at tro. Folketinget konstaterer samtidig, at religion er en privat sag, og arbejder derfor for en adskillelse af kirke og stat. Folketinget ønsker endvidere at udvide ytringsfriheden ved at afskaffe blasfemiparagraffen.

Folketinget konstaterer, at regeringen har nedsat et bredt udvalg, som skal starte en bred folkelig debat om kirkens fremtid.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 47).

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, fru Mette Bock.

Kl. 17:52

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg synes i grunden, det er et mærkeligt tidspunkt, Dansk Folkeparti rejser den her debat på, fordi vi jo netop nu har et udvalg nedsat, som skal kigge på, hvad der skal ske fremover med forholdet mellem kirke og stat og folkekirkens ordning i det hele taget. Men det er jo altid interessant at diskutere forholdet mellem kirke og stat, og jeg synes måske også, det er værd at besinde sig på, at den debat altid har fundet sted.

Første gang, vi hører ordet folkekirke nævnt, er i 1843 af Søren Kirkegaards bror, P. C. Kirkegaard, som var biskop i Aalborg. Alle rede i årene lige efter vi havde fået vores grundlov, var der en voldsom debat. Vi ved, at Grundtvig ikke stemte for grundloven. Han endte med at undlade at stemme, og en af hans bekymringer var bl.a., at vi ville få en statskirke og det, som han kaldte for en meget for talrig embedsstand, hvilket man jo sådan set godt kan forstå.

Jeg synes også, det er underligt at lytte til hr. Christian Langballeles tale. På den ene side hylder hr. Christian Langballe livet ude i sognene og siger, at det er der, kernen i folkekirken ligger. Jeg deler fuldt og helt ordførerens synspunkt. På den anden side lyder det også, som om hr. Christian Langballe hylder noget, som man næsten kan kalde for en museal statskirke, i hvilken intet må ændres overhovedet.

Jeg vil bare sige, at forholdene i folkekirken jo har ændret sig gentagne gange, lige siden grundloven blev vedtaget i 1849. I 1903 fik vi lov om menighedsråd. Vi havde ganske vist nogle forsøg, der lå forud for det. I begyndelsen af 1920'erne fik vi vores provstiudvalg. I 2010 fik vi stiftsrådene, og jeg deler ganske bekymringen for, at vi oven på den her pyramide, hvor vi altså har sognene, provstierne, stifterne, lige skal få lagt en ekstra trekant oven i toppen i form af et kirkeråd eller en synode.

Det synes jeg bestemt heller ikke er ønskeligt, og dermed kan jeg tage hr. Christian Langballeles spørgsmål på forskud. Det synes jeg bestemt lyder som en stiv folkekirke med et utrolig spidst hierarki, og det ville jeg synes ville være en ulykke for vores folkekirke.

Omvendt synes jeg, hvis der om nogle år kommer et massivt folkekrav ude fra sognene om, at man ønsker et sådant råd eller en sådan synode, at det ville være lige så utidigt, at vi her fra Folketingets side skulle sige: Nej, fy, det må I simpelt hen ikke.

Jeg er meget glad for, at der er blevet nedsat det her udvalg, og jeg vil også sige, at jeg virkelig håber, at vi får en meget bred folkelig debat. Jeg håber, at medlemmerne af folkekirken og folkekirkens medarbejdere, menighedsråd, provstiudvalg, stiftsråd osv. får rejst sig fra stolene og bruger det her åbne vindue til at fortælle os herinde i Folketinget, hvad det er for en folkekirke, de ønsker.

Der er i allerhøjeste grad behov for reformer, fordi folkekirkens struktur jo netop er et resultat af en knopskydning. Det er blevet til et stivere og stivere hierarki. Der er blevet mere og mere stat, der er blevet mere og mere regulering, og dermed suger vi livet ud af de sogne, som både hr. Christian Langballe og jeg synes er kernen i det, som vi kan kalde en folkekirke.

Der er heldigvis fortsat næsten 80 pct. af danskerne, som helt frivilligt er medlem af folkekirken, og dermed har vi pr. definition, synes jeg, en folkekirke i Danmark.

Jeg synes heller ikke, at den svenske stat er et forbillede, overhovedet. Jeg synes, det er frygteligt at høre, at den svenske kirke har holdninger til, om skibe skal være dobbeltskrogede eller ej, men lad dem om det. Det er svenskere, vi må gøre det på vores egen måde her i Danmark.

Jeg deler sådan set ikke hr. Christian Langballeles bekymring for, at en synode ligger lige om hjørnet, overhovedet. For mig at se er der intet, der tyder på, at det er et massivt ønske blandt folkekirkens medlemmer, at vi skal have en synode i Danmark, overhovedet. Så jeg deler ikke bekymringen, og som ministeren sagde i sin indledende tale, ligger det jo ikke i opdraget for det nedsatte udvalg, at der skal være et centralt beslutningsorgan, eller at der skal være et organ, som kan udtale sig på hele kirkens vegne.

Så lad nu udvalget arbejde, lad det komme med dets forskellige scenarier for, hvad der kan ske, og lad os så holde fast i, at vi skal have den brede debat, inden vi tager stilling til, hvad der skal ske fremadrettet. Mit ønske vil være, at det først og fremmest er inspirationen fra den kommende folkelige debat, som vil være afgørende for, hvordan kirken skal struktureres fremover, og at det hverken bliver udvalgets præcise anvisninger eller et Folketing, som skal sidde herinde og beslutte, hvordan tingene skal være fremadrettet.

Så Liberal Alliance kan ikke tilslutte sig Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, men tilslutter sig forslaget fremsat af Venstre, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance.

KI. 17:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

KI. 17:57

Christian Langballe (DF):

Nu kan man jo altid spørge, hvorfor en debat kommer nu. Jamen altså, debatten kommer jo klart, fordi vi her i Folketinget er valgt ind på de holdninger, vi har. Det vil sige, at man for egen regning tager stilling til den folkekirke, vi har. Det er sådan set det, der er årsagen til debatten.

Årsagen til debatten er også, at jeg så har citeret hr. Manu Sareen, som, i hvert fald ifølge et interview den 13. oktober 2011, gerne vil have et kirkeråd, der kan tage del i den samfundsmæssige debat, hvilket vi fra vores side vil synes vil være en pest.

Jeg synes også, at det egentlig er lidt underligt, og at det er en lidt besynderlig diskussion, fordi selve forfatningsspørgsmålet og den konference, som hr. Manu Sareen henviser til i april 2012, så vidt jeg husker, jo kom, fordi hr. Manu Sareen havde tromlet hen over folkekirken og regeringen i forbindelse med de homoseksuelle ægteskaber. Og det var faktisk noget, som flere henviste til som en årsag til, at man skulle have en kirkeforfatning.

Der vil jeg mene, at det ville være mere regulært, hvis kirkeministeren holdt sig i skindet og så at sige lod det komme inde fra, fra folkekirken selv, i stedet for at det skete via et diktat fra oven fra kirkeministeren.

KI. 17:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

KI. 17:59

Mette Bock (LA):

På fuldstændig tilsvarende måde vil jeg så sige til hr. Christian Langballe, at jeg da synes, at det vil være fuldstændig utidigt, hvis vi her i Folketinget vedtager det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti netop har fremsat, hvor man kortsletter processen og siger: Uanset hvad, vil vi ikke have en synode, vi vil ikke have et kirkeråd.

Uanset at hr. Christian Langballe og jeg deler holdningen om, at det ville være en ulykke, synes jeg da, at det ville være at tromle hen over det fra Folketingets, fra statens side i forbindelse med en proces, som netop er lagt ud til folkelig debat.

Derfor kan vi ikke støtte hr. Christian Langballeles forslag til vedtagelse.

KI. 17:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Christian Langballe.

KI. 17:59

Christian Langballe (DF):

Når jeg gerne og vi for vores vedkommende gerne vil have, at synodetanken bliver begravet, er det, fordi den ikke har nogen folkelig legitimitet for at sige det ligeud.

Jeg ved godt, at der er nogle, som mener om sig selv at være mere kirke end andre, og som gerne vil have, at kirken kan udtale sig om alle mulige spørgsmål, også om politik.

Jeg vil bare mene, at det er døden for folkekirken, hvis det kommer til at ske. Det vil være en likvidering af den. Derfor synes jeg egentlig som udgangspunkt, at det kunne være godt, hvis vi kunne få begravet den synodetanke en gang for alle, for den står simpelt hen i vejen for en ordentlig diskussion om folkekirken.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:00

Mette Bock (LA):

Undskyld, vil jeg sige til hr. Christian Langballe, men ordføreren modsiger sig selv fuldstændig og totalt.

Hvis det er, som ordføreren påpeger, og det synspunkt deler jeg egentlig, at der ikke er et folkeligt ønske om en synode eller et kirkeråd, hvorfor i alverden skal vi så, allerede inden den folkekirkelige debat for alvor går i gang, dræbe denne diskussion fra Folketingets side? Det er, hvad jeg forstår ved en museal folkekirke eller nærmest en statskirke. Og det er bestemt ikke, hvad vi fra Liberal Alliances side går ind for.

Kl. 18:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Per Stig Møller.

Kl. 18:01

(Ordfører)

Per Stig Møller (KF):

Denne forespørgsel er foranlediget af, at kirkeministeren har nedsat et udvalg, der skal se på folkekirkens indre ordning og struktur. Når dette udvalg har afsluttet sit arbejde, vil det kunne føre til, at regeringen vil gøre forsøget på at opfylde grundlovens løfteparagraf, § 66, som siger, at folkekirkens forfatning ordnes ved lov.

Den lov er bare aldrig kommet. Der har været nedsat, tror jeg, tre kommissioner de sidste 150 år til at komme med forslag til en kirkeforfatning, men der er aldrig opnået enighed om en sådan.

Det skyldes, at man i folkekirken aldrig har kunnet enes om, hvordan en sådan lov skulle se ud. I brede kredse har der været frygt for, at loven endte med at institutionalisere en synode – det har vi også hørt i dag – der talte på folkekirkens vegne og gjorde folkekirken til en politisk spiller. Denne spiller er der ikke mange der vil se.

Kristendommen er et religiøst forhold, og hver enkelt kristen kan have sin egen opfattelse af, hvordan det retfærdige kristne samfund skal se ud, og der vil aldrig være en og samme opfattelse af dette. Desuden har præsterne som samfundsborgere vidt forskellige politiske opfattelser. Og jeg er helt sikker på, at hvert parti herinde har medlemmer, som er præster.

Kristendommen kan ikke levere én politisk formel eller holdning, og ingen kan, hverken i trosspørgsmål eller i politiske spørgsmål, tale på alle kristnes og hele den evangelisk-lutherske kirkes vegne.

Derfor finder jeg det også uheldigt, i hvert fald hvis det er korrekt, at kirkeministeren den 30. oktober 2011 i Jyllands-Posten hilste det velkomment, hvis folkekirken i Danmark i endnu højere grad end i dag udtrykte holdninger og deltog i samfundsdebatten.

Folkekirkens medlemmer og præster kan deltage i samfundsdebatten, og de gør det så sandelig også i deres prædikener om søndagen; jeg hører da tit prædikener, hvor jeg er meget uenig med præsten, men han har jo sin ytringsfrihed og sin frihed til at fortolke evangeliet.

Det betyder så ikke, at der skal komme et organ oven over, der skal fortælle, hvad den rigtige eller den forkerte udlægning er. Derfor har Folketingets så også været stedet, hvor folkekirkens forhold blev ordnet ved forskellige love, og hvor kirkeministeren udsteder bekendtgørelserne, som regulerer de indre forhold og stiller krav til, hvordan provsterne, præsterne, bisperne og menighedsrådene skal forvalte.

Det sker i overensstemmelse med grundlovens § 4, som simpelt hen fastslår, at den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten. At understøtte betyder at holde hånden under noget. Denne paragraf betyder to ting, punkt 1, at folkekirken i Danmark er den evangelisk-lutherske kirke, og punkt 2, at staten er forpligtet over for den, så den er levedygtig. Så vidt så godt.

Men det er måske alligevel ikke godt nok i fremtiden, og det er her, debatten står. For Folketinget har jo ikke samme nære tilknytning til meningslivet og troen, som de forskellige grundlovsfædre havde. Vi må se i øjnene, at afstanden lige så stille vokser.

Derfor opfordrede jeg selv som kirkeminister, det tilstår jeg, menighedsrådene, præsterne, provsterne og bisperne til sammen en vinter eller to, hvis de havde behov for det, at diskutere med hinanden, hvordan de helst så løfteparagraffen indfriet og kirkeforfatningen udformet.

På den måde ville den blive et resultat af folkekirkens egne indre overvejelser, så man kunne forvente, at Folketinget derefter ville lægge det til grund for lovarbejdet. Det betyder så at sige, at jeg håbede at sætte en proces i gang, som gik nedefra og op.

Den nuværende kirkeminister er så gået den modsatte vej. Han har ikke haft tålmodighed til det. Han har nedsat et udvalg, som skal komme med forslaget. Det sker oppefra og ned.

Det har vi taget til efterretning, som kirkeministeren sagde i sin indledning, og vi vil afvente, hvad dette udvalg kommer med. I den forbindelse finder vi det vigtigt, at folkekirken gives den nødvendige tid til at kommentere udvalgets tanker undervejs, at udvalget altså ikke er en slags synode, som pludselig fortæller, hvordan det skal være. Kun på den måde forenes det nedefra og det oppefra.

Det vil være udmærket, hvis Folketinget og ministeren i fremtiden kan blande sig mindre i folkekirkens indre forhold, men det må ikke ende med, at folkekirken bliver et politisk forum. Så bliver mange skræmt væk fra folkekirken. Denne balance forventer vi at udvalget finder, og derefter må der komme en bred, folkelig debat og til slut i givet fald en folketingsbeslutning.

Det er i denne ånd, Det Konservative Folkeparti har medvirket til forslaget til vedtagelse, som vi selvfølgelig også anbefaler.

Kl. 18:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en enkelt, der ønsker en kort bemærkning, og det er hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:06

Christian Langballe (DF):

Jeg vil indledningsvis godt beklage, at jeg kom til at titulere kirkeministeren Manu Sareen, det skal ikke ske igen.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at stille et spørgsmål. Jeg synes, det er meget frugtbare overvejelser, som ordføreren gør sig i forhold til, hvad folkekirken er for en størrelse, nemlig at den i høj grad hviler på sognene og har ansvaret for den lokale sognekirke som omdrejningspunkt. Jeg har svært ved at forstå, hvordan en kirkekommission eller et kirkeudvalg, eller hvad vi nu kalder det, skal komme med nogle modeller, som ikke nødvendigvis er groet ude i sognene, men som er sådan nogle intellektuelle øvelser, som man kan sidde og abstrahere over, når man sidder og kigger på folkekirken som en form for model. Altså, jeg forstår ikke, når nu ordføreren har alle de fornuftige overvejelser, hvorfor han ikke stemmer for det forslag til vedtagelse, som vi lagde op til, og hvor man netop likviderer den synodeordning. Og så lad os komme i gang med at diskutere den rigtige folkekirke, den historiske folkekirke, og ikke sådan et eller andet abstrakt fantom.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:07

Kl. 18:07

Per Stig Møller (KF):

Nu har jeg jo haft den store fornøjelse at være kirkeminister – ikke så længe, for man sidder ikke ret længe i Kirkeministeriet; man er altid lynhurtigt væk igen. Jeg tror ikke, der er noget ministerium, der har haft så mange ministre som Kirkeministeriet. Og jeg oplevede jo lige præcis det, at man lavede den ene bekendtgørelse efter den anden, som man smed ned over sognene. Det er, fordi man sidder i et Kirkeministerium og sidder langt væk – Kirkeministeriet er et strålende ministerium, som har et glimrende samarbejde med sognene, Landsforeningen af menighedsrådsmedlemmer, Provsteforeningen og Præsteforeningen – men for mig forekom det forkert. Og jeg sad som minister og sendte mange direktiver og bekendtgørelser ned over dem, som menighedsrådene jo med deres frivillige arbejde blev belastet af, fordi det tog kræfter fra det værdifulde sognearbejde. For menighedsrådene og sognehusene er jo i virkeligheden nogle fantastiske kulturcentre, vi har rundtomkring i landet. Og jeg fandt det egentlig forkert, og det var også derfor, jeg sagde til kirkefolket: Folketinget kommer længere og længere væk fra jer. Der sidder jo også medlemmer af regeringen, som ikke er medlemmer af folkekirken – i gamle dage kaldte man dem hedninge; det skal jeg ikke kunne sige om de er – og det ville ikke have været tilfældet for nogle år siden. Det vil sige, at der kommer større og større afstand mellem det her forum og kirken, og derfor sagde jeg: Hvis I kan finde ud af, hvordan I gerne vil have jeres ordning, så lytter jeg.

Kl. 18:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 18:08

Christian Langballe (DF):

Jamen jeg synes jo – med al respekt – at den forhenværende kirkeminister kunne have ladet være med at presse alle mulige betænkningen ned over sognene. Men jeg anerkender, at det er sådan, og det er et problem. Det er også et problem, at regnskabsdelen er blevet så svær, at man bruger ca. 70-80 pct. af arbejdet på menighedsrådsmøderne med at tyde, hvad de her forskellige regnskaber er for noget. Så det er jeg sådan set enig i.

Men jeg vil spørge: Kan ordføreren bekræfte, at grunden til, at løfteparagrafen aldrig bliver opfyldt, er, at bl.a. Grundtvig indså, at hvis man får et kirkeråd, vil det være en ulykke for folkekirken? Og man kan sagtens lave nogle bestemmelser om, at kirkerådet ikke må udtale sig, men den dag, hvor der står en journalist med en mikrofon og spørger om kirkens holdning til krigen i Syrien, skal der nok være en, der svarer. Og det, som jeg synes det hele sådan set munder ud i, er jo det helt fundamentale, at kirken skal kendes på evangeliet og ikke på et sæt af politiske holdninger, men altså netop på evangeliet.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:10

Per Stig Møller (KF):

Så skal jeg lige fortælle, at i Den Store Danske Encyklopædi står der om en kirke, at den er kendetegnet ved at have en bygning og et trosamfund med en forfatning. Den har bare ikke nogen forfatning, men det ved dem, der står bag encyklopædien, ikke. Men det er altså definitionen på en kirke i Den Store Danske Encyklopædi.

Så vil jeg godt lige sige til hr. Christian Langballe, der siger, at jeg kunne have ladet være med at smide alle de ting ned over kirken: Jeg strøg alt det, der lå i min kirkeministertid, som var forberedt, og som kunne belaste menighedsrådene yderligere, og sørgede for, at det blev taget af lovprogrammet. Og det var præcis, fordi jeg følte, at nu skulle de altså have fred til selv at få lov at arbejde.

Med hensyn til Grundtvig: Ja. Men jeg kan også bekræfte, at Søren Kierkegaard var imod folkekirken og folkekirkens præster. Han syntes, de gik for meget efter kaldet og for lidt efter troen. Så sådan kan vi jo alle sammen begynde at citere gamle fædre, men for mig er det afgørende, at kirken får en stærkere mulighed for selv at organisere sig, og at dette Folketing og ministeren – ikke den personlige minister, det er klart, men den til enhver tid siddende minister – kan blande sig i mindre. Men det er ikke, hvad man ønsker rundtomkring hos kirkefolket. Da jeg som kirkeminister foreslog Præsteforeningen, at jeg lod være med at udnævne præster, og at det jo kunne ordnes inden for kirken selv, sagde præsterne: Nej tak, det vil vi faktisk helst have at ministeren gør. Det var for ikke at risikere, at der kom sådan nogle politiske spil i de forskellige sogne. Så der kan komme mange holdninger.

Sluttelig vil jeg sige, at jeg har det ligesom fru Mette Bock – jeg har ikke mere taletid, kan jeg se – at jeg ikke er med til at nedsætte et udvalg og så fortælle udvalget, hvad det må, og hvad det ikke må. Det kan vi tage stilling til, når det afleverer resultaterne.

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der ønsker en kommentar, og det er fru Mette Bock fra Liberal Alliance.

Kl. 18:11

Mette Bock (LA):

Tak for det. Det var bare lige en enkelt bemærkning, jeg vil knytte til ordførerens helt rigtige iagttagelse, nemlig at politikerne, altså vores grundlovsfædre, havde et andet forhold til det, som så blev til folkekirken, end danske politikere har i dag. Det er et stort paradoks. Men samtidig med, at vi kan sige, at afstanden er blevet større, så vil jeg spørge ordføreren, om ordføreren ikke er enig i, at staten i virkeligheden er kommet til at fylde mere og mere i den forstand, at vores stakkels folkekirke bliver reguleret mere og mere detaljeret, og at det egentlig er et paradoks, at det er sket, og at der måske er brug for, at vi får det der pendul til at svinge lidt tilbage, sådan at staten trækker sig mere tilbage, regulerer mindre, og at vi i virkeligheden har tillid til, at man kan klare mere derude selv.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:12

Per Stig Møller (KF):

Det er jo som talt ud af min mund. Det ved fru Mette Bock vel også efter det, jeg har sagt her. Det var lige præcis derfor, at jeg som kirkeminister prøvede at sige til menighedsrådene og præsterne og provsterne og biskopperne: Tag nu en vinter, tag to, og diskuter det. For det er jo fuldstændig rigtigt, som fru Mette Bock siger det. Jeg opdagede og konstaterede, da jeg så igennem, hvad mine forgængere havde lavet – og intet ondt ord om mine forgængere – hvor mange ting der i virkeligheden var blevet kastet ned over det af regelændringer osv., som der sidder flittige og gode mennesker og arbejder med derude, og de bliver belastet af det, præcis som fru Mette Bock siger. Derfor er staten kommet til at fylde mere, og derfor skal den trænges tilbage, hvis den kan. Jeg synes, det vigtige jo her er, at folkekirken får lov at diskutere det. Det var det, jeg opfordrede til. Så har den nuværende kirkeminister speedet processen op ved at ned-

sætte udvalget. Det har vi accepteret. Og så må vi se, hvad det kommer med. Men min hensigt var præcis den samme som fru Mette Bocks, nemlig at trænge staten mere tilbage, ministeren mere tilbage, og at skabe mere selvstændigt liv i sognene.

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Mette Bock.

Kl. 18:13

Mette Bock (LA):

Jamen dermed håber jeg også, at vi kan blive enige om – det synes jeg egentlig også debatten her i dag har vist – at Folketinget ikke skal være sådan den der, jeg vil ikke sige skraldespand, men den der helle, hvor man kan smide ting hen, hvis man ikke selv kan blive enige om tingene derude. Derfor synes jeg sådan set også, at vi som politikere må have mod til at sige, at nu må folkekirkens medlemmer og præster osv. simpelt hen se at komme op af stolene, rejse sig op, deltage i den her debat og fortælle, hvad de vil. Så skal vi nok støtte fra Folketingets side. Men det er nu, de må tage sig sammen. Vi kan altså ikke have den der tilbagelængede folkekirke, for så er det ikke længere en folkekirke.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:14

Per Stig Møller (KF):

Jamen det er jo præcis den samme iagttagelse, jeg havde, og hvor jeg så som ministeren sagde til dem på deres årsmøder: Tag en vinter, tag to, diskuter det med hinanden, og kan I blive enige, så ekspederer vi det. Kan I ikke blive enige, må vi jo se på, hvordan vi så kan gøre det.

Det var præcis, fordi det også var vigtigt, at de selv diskuterede, hvad det egentlig var, de ville have ændret gennem stifter osv. For vi har jo oppefra ændret dem. De kunne svare på, hvad de godt selv kunne tænke sig, og hvad de kunne tænke sig at tage væk fra Kirkeministeriet for selv at ordne det derude.

Men lad dem først selv diskutere det. Nu kommer der så et udvalg, men vi har jo med det forslag til vedtagelse i dag også sikret, at udvalget kommer til at høre folkekirkens organer, inden det barsler. Det har for mig været det vigtige med forslaget til vedtagelse i dag, altså at sikre, at udvalget bliver forpligtet til at høre folkekirkens organer og ikke bare igen komme med noget synodeagtigt oppefra og ned.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har ønsket kommentarer. Så er det ministeren for ligestilling og kirke, hr. Manu Sareen.

Kl. 18:15

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det, og tak for de gode indlæg fra faktisk samtlige ordførere. Jeg synes et eller andet sted, at fru Mette Bock, som hun plejer at gøre, slår hovedet på sømmet, når hun fuldstændig korrekt siger, at det er et underligt tidspunkt at tage den her debat på. Det er jeg fuldstændig enig. Til tider har det også været en mærkelig debat. Præmissen for debatten har bl.a. været et udtryk fra mig i form af en artikel den 30. oktober 2011 i Jyllands-Posten omkring en synode. Det skal jeg nok komme tilbage til. Jeg er ked af, at hr. Jesper Langballe egentlig ikke lyttede efter til min tale, og jeg vil lige gentage det en gang til. Det, der undrer mig, er, at hr. Jesper Langballe ikke ved det her, for hr. Jesper Langballe var jo med til at udarbejde det her kom-

missorium. Og jeg citerer: Udvalget er således ikke et udspil til, at der kan etableres et kirkeligt organ, som kan bestemme alt muligt i forhold til sognemenighederne og menighedsrådene. Udvalget er heller ikke et udspil til, at der kan etableres et kirkeligt organ, som på folkekirkens vegne kan beslutte eller udtale sig om alt muligt mellem himmel og jord.

Alligevel bliver hr. Jesper Langballe ved med at sjoske rundt i det. Inden fru Mette Bock kom ind i salen – bare til en orientering – var hr. Jesper Langballe også inde på, om det her var starten til at adskille kirke og stat, eller hr. Christian Langballe; det er Jesper Langballe, der sidder i vores udvalg, det er korrekt.

Tilbage til det med synoden: Nu står jeg tilfældigvis her med den artikel, og virkeligheden er, at ordet synode på ingen måde optræder i den artikel, men alligevel vil ordføreren blive ved med at udtrykke sig på den måde, altså at jeg har brugt ordet synode. Det minder mig lidt om det § 20-spørgsmål, vi havde for ca. ½ år siden, hvor ordføreren også påstod, at de kirkelukninger, som er i gang her i København, og som jeg i øvrigt ikke har modtaget noget på endnu, var min skyld. Det, der står i den her artikel, er jo rent faktisk noget af det, som fru Mette Bock er inde på, og som hr. Per Stig Møller også er inde på, og jeg citerer: at der skal lægges op til en bred debat, og at jeg ikke er bekymret for folkekirkens fremtid. Men det, som jeg også siger, er, at hvad angår den svenske kirke, er båndet løsnet. Jeg snakker ikke om adskillelse mellem kirke og stat. Det, jeg så siger, er, at med en kirkeforfatning kan vi rent faktisk få en mere demokratisk folkekirke, og det kan jeg ikke se der er noget galt i.

Med hensyn til om folkekirken har forskellige stemmer og blander sig, har jeg heller ikke noget problem med det. Det har de jo gjort for et stykke tid siden, hvor biskopperne var ude at fortælle om, hvad deres tilgang var til de helligdage, som regeringen også var ude at snakke om på daværende tidspunkt. Det synes jeg var befriende, jeg synes, det var befriende at lytte til biskopperne og høre om deres tanker omkring lige præcis de helligdage, altså hvor vigtigt det var for det danske samfund at have de helligdage. Jeg ved også, at biskopperne har lagt op til, at der også skal være en bred debat om dannelsesbegrebet omkring folkeskolen. Det er da fantastisk, at kirken har den her slags stemmer.

Men hele præmissen for den her debat er forkert, for den bygger på en synodetankegang, som der står i kommissoriet, men som hr. Jesper Langballe selv har været med til vi ikke skal have. Det er slet ikke det, det tager udgangspunkt i! Det, som vi alle sammen var enige om, var, at hele kommissoriet netop skulle tage afsæt i den respekt, som vi har for folkekirken og også for menighedsrådene, og det kan jeg huske vi alle sammen nikkede genkendende til.

Med hensyn til det rædselsscenario, som hr. Christian Langballe fortalte om, for at bruge hr. Christian Langballes eget ord, findes det rædselsscenario rent faktisk ikke i det kommissorium og det arbejde, som pågår lige i øjeblikket, og jeg synes, det er lidt underligt, at vi står her og skal forholde os til lige præcis de ting, som de arbejder med. Vi har jo rent faktisk sagt til dem: Prøv at høre her, kære venner, nu skal I arbejde med det her, I kommer med jeres delkonklusioner her til foråret, og så kommer I med jeres endelige konklusion her til efteråret. Undskyld, ikke til efteråret, vi har jo rykket det, men i det nye år. Vi har også lyttet til kirken, og vi har også lyttet til hr. Christian Langballe, og vi har forlænget den høringsperiode. Det ville være disrespekt for det arbejde, hvis vi skal stå heroppe nu og forholde os til de konklusioner, som ikke er, men alligevel bestemme de ting, som udvalget arbejder med. Det er ikke måden at arbejde på, det er en disrespekt for det udvalg.

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig to, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Christian Langballe for Dansk Folkeparti.

Kl. 18:20

Christian Langballe (DF):

Jeg vil forbigå i tavshed, at min far blev indblandet i den her debat. Den har han ikke rigtig noget at gøre med her i hvert fald.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er lidt underligt at høre Manu Sareens mærkelige søforklaringer. Prøv lige at høre her, vil jeg sige til kirkeministeren: Båndet i Sverige er ikke løst. Kirke og stat er adskilt. Det vil jeg godt bede kirkeministeren om at bekræfte. Kirke og stat er adskilt.

Det andet er: Hvis folkekirken skal have en holdning til et spørgsmål i den samfundsmæssige debat, kræver det, at der er et organ, der kan udtale sig på kirkens vegne. Om man kalder det organ for en synode eller bruger det danske ord kirkeråd – for nu er »synode« jo græsk – er jeg sådan set fløjtende ligeglad med. Sagen er, at det vil være en synode, og det vil være et kirkeråd. Vi kan hver især for egen regning nu i dag udtale os om alle mulige politiske spørgsmål, også hvis vi er præster, biskopper og alt muligt andet. Vi gør det bare for egen regning.

Hvis man gør som i Sverige, betyder det, at kirken får en holdning, at kirken får en bestemt politisk holdning til bestemte politiske spørgsmål. Det vil jeg utrolig gerne undgå, for det ville være ødelæggende for vores kirke.

Kl. 18:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Nu er det jo ved at være sent på dagen, men det ville være godt, hvis alle koncentrerede sig om både at overholde taletiderne og huske navne og titler. Og ministeren skal selvfølgelig tiltales som minister.

Ministeren.

Kl. 18:22

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det.

Det, jeg opponerer imod, er, at ordføreren bliver ved med at sige, at jeg har sagt, at det er en synodetankegang. Ordet synode optræder ikke engang i artiklen. For øvrigt snakkede jeg om at løse båndet i Danmark og gøre kirken mere demokratisk og økonomien mere gennemsigtig. Det er den tilgang, jeg har, og det var den tilgang, jeg kom med, da vi skulle lave et kommissorium.

Så var der andre partier, som havde nogle forskellige holdninger, og sådan er det jo, når man går ind og laver et stykke politisk arbejde. Vi gav lidt og vi tog lidt alle sammen, men vi blev enige, og det virker, som om hele den enighed og alt det arbejde, vi har lavet, er kommet som en stor overraskelse for hr. Christian Langballe. Jeg vil bare, nej, det vil jeg ikke engang, jeg vil ikke engang gentage, hvad jeg læste i min tale, en gang til, for det er jo ikke de ting, vi lægger op til, vil jeg sige til hr. Christian Langballe, på nogen som helst måde. Giv nu udvalget ro til at arbejde og til at komme med deres foreløbige konklusioner, så skal vi nok få rig lejlighed til at debattere det.

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 18:23

Christian Langballe (DF):

Jeg beklager, at jeg ikke titulerede kirkeministeren korrekt.

Når kirkeministeren i udtalelsen i Jyllands-Posten den 30. oktober 2011 taler om Sverige og den svenske kirke som forbillede, og at det er vigtigt, at kirken så kan tage del i den samfundsmæssige debat, må jeg sige, at det giver sig selv, at der må være en instans – og det er der i Sverige, nemlig et kirkeråd – der kan gøre det. Det er jo

ikke muligt i dag for folkekirken, fordi folkekirken så at sige er de mange stemmers kirke, og så i øvrigt, at det afgørende jo selvfølgelig er, at kirken er kendetegnet ved det kristne budskab, som overhovedet er årsagen til, at kirken er sat ind i verden. Er det en total misforståelse, at det, at kirken kan udtale sig, jo kræver, at der er en instans eller et organ, der kan udtale sig? Er det helt forkert forstået?

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 18:24

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg kan jo kun konkludere på det, jeg hører, efter jeg har læst det op to gange, at hr. Christian Langballe egentlig ikke har læst det kommissorium, som hr. Christian Langballe har været en del af. Jeg læser det op for tredje gang, og det bliver altså også for sidste gang i dag:

Udvalget er således ikke et udspil til, at der kan etableres et kirkeligt organ, som kan bestemme alt muligt i forhold til sognemenighederne og menighedsrådene. Udvalget er heller ikke et udspil til, at der kan etableres et kirkeligt organ, som på folkekirkens vegne kan beslutte eller udtale sig om alt muligt mellem himmel og jord.

Kl. 18:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har ønsket en kort bemærkning, er fru Mette Bock, Liberal Alliance.

Kl. 18:25

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg har bare et behov for her på falderebet lige at få en præcisering, for jeg tror faktisk, at der nogle steder er lidt usikkerhed om, hvad det egentlig er, det her udvalg skal. Skal det her udvalg komme med konklusioner, som vi så stempler herinde i Folketinget? Eller er det sådan, som jeg har opfattet det, at udvalget kommer med nogle anbefalinger og beskriver nogle scenarier, hvad ved jeg, og så begynder den folkelige debat, og så beslutter vi eventuelt noget her i Folketinget, men det kan i princippet ende med, at vi overhovedet ikke gør noget som helst af det, som det her udvalg nu måtte komme med? Det tror jeg faktisk at der er et stort behov for at få præciseret; at vi altså ikke har et eller andet udenomsparlamentarisk organ, som er ved at træffe nogle beslutninger på vores alle sammens vegne.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 18:26

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det sidste er fuldstændig korrekt. Det er jo ikke udvalget, der kommer med noget konkret, som skal trækkes ned over hovedet på Folketinget, regeringen eller på nogen som helst andre. De kommer med nogle forskellige scenarier. Det ved jeg at fru Mette Bock også ved. Der har vi jo alle sammen et stort ansvar for, når vi skal ud at fortælle om det arbejde, som vi alle sammen har været med til at støtte op om, at det er det budskab, vi giver, og ikke alle mulige andre om, at det her kan være en start til en adskillelse af kirke og stat osv. osv., som jeg har læst i medierne, for det er virkelig en disrespekt for det arbejde, som udvalget er i gang med.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Mette Bock? Nej, der er ikke yderligere bemærkninger. Tak for det. Der er ikke flere, der har ønsket korte bemærkninger eller kom-

mentarer. Så er ordføreren for forespørgerne på vej herop. Hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:27

(Ordfører for forespørgerne)

Christian Langballe (DF):

Jeg skal egentlig bare takke for en frugtbar og god debat, hvor jeg så trods alt må sige, at jeg fra kirkeministerens side savnede nogle klare tilkendegivelser af, hvorvidt kirkeministeren vil stå ved det udsagn, som jeg har citeret kirkeministeren for, altså om den svenske kirke og det svenske kirkeråd – sådan må jeg læse det, der står – som et forbillede for den danske folkekirke, altså som en model.

Men ellers er der gode input og diskussioner med hensyn til noget, der betyder noget for os alle sammen, nemlig den danske folkekirke. Det er klart, at folkekirken har en betydning, ikke blot for statens skyld, men også for Danmarks skyld. Jeg mener, at det er meget afgørende for Danmark som nation, at den åndelige kraft, som folkekirken har været, stadig er der til at minde os om, hvad der så at sige er forskellen mellem det jordiske og det guddommelige, altså at sætte mennesket på jorden dér, hvor det hører til, og at kristendommen har præget så at sige os alle sammen, sådan at man kan tale om kulturkristendom, eller hvad man nu vil, og præget Danmark som nation.

Så derfor er folkekirkens tilstedeværelse i det danske samfund jo faktisk af utrolig stor betydning, også for det samfund, som vi har i dag. Men jeg takker for debatten og takker for indlæggene.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har ønsket korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningerne om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på torsdag den 4. april.

Kl. 18:29

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 3. april 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 18:29).